

قردرانی ایران از مهندس محمود حجتی

جشن شکر کام ایران را شیرین کرد

کشاورزان می‌خواهد تولید رقابتی و اقتصادی را پایه کار قرار داده و متعهد شوند پس از یک دوره تعریف شده دیگر به منابع دولت و ملت متصل نباشند. این گونه شده است که وی در رشد بهره‌وری از منابع آب و خاک بسیار دقت می‌کند و رشد تولید را مشروط به رشد بهره‌وری کرده است. اما مهندس حجتی از سوی دیگر نگاهی همه‌سویه دارد و می‌داند برای اینکه سال‌های سخت دهه دوم ۱۳۸۰ به صنعت قند و شکر و سایر محصولات تکرار نشود باید منابعی را برای حمایت از خودکفایی در این صنعت تأمین کند و همان‌طور که دولت‌های اروپایی از صنعت کشاورزی حمایت واقعی دارند، دولت ایران نیز باید چنین کند. این رفتار سنجیده و البته سختگیرانه محمود حجتی و همکاری با بخش خصوصی و نهادهای مدنی موجب شده است که وی در یک دوره ۴ ساله از ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۶ تولید شکر را با رشدی شتابان پیش ببرد و الگویی مساعد برای بهره‌وری در کشت سایر محصولات فراهم کند.

دانیسی راه را برای رفتار غیراقتصادی در مسیر یادشده می‌بندد. محمود حجتی اکنون تجربه ارزشمندی در اقتصاد کشاورزی به‌دست آورده است و نیک می‌داند خودکفایی در تولید گندم یا شکر یا برنج با هر قیمتی و با هدر دادن منابع در یک دوره بلندمدت آرزویی بلندپروازانه و ناشدنی است. او از همه مدیران دولتی، بخش خصوصی و

مهندس محمود حجتی، وزیر جهاد کشاورزی دولت یازدهم و دولت هشتم (دومین دولت اصلاحات) چند ویژگی دارد که او را فردی متمایز نسبت به هم‌تایانش در همه دهه‌های اخیر در این منصب نشان می‌دهد. ویژگی او، وفاداری به آرمان و آرزوی ایران در خودکفایی محصولات اصلی مورد نیاز شهروندان در حوزه غذا و کشاورزی است. البته وی فردی داناست و بر پایه همین

مشروح سخنان حجتی وزیر پیشنهادی جهاد کشاورزی در مجلس شورای اسلامی

وزیر پیشنهادی وزارت جهاد کشاورزی فخر سرمایه‌گذاری را مهمترین ضعف بخش کشاورزی کشور دانست و گفت: با وجود سهم اشتغال ۲۰ درصدی بخش کشاورزی میانگین سهم این بخش در سرمایه‌گذاری ۴/۶ است. محمود حجتی وزیر پیشنهادی وزارت جهاد کشاورزی در دفاع از برنامه‌های خود در مجلس شورای اسلامی خطاب به نمایندگان مجلس گفت: اگر با رأی اعتماد شما در خدمت کشاورزان و ملت ایران باشم در ادامه راه از نظرات اصلاحی برای خدمت به مردم و زحمتمکش‌ترین اقشار جامعه بهره‌مند می‌شوم. وی در رابطه با چگونگی پیشنهاد رئیس‌جمهور به وی برای تصدی وزارت جهاد کشاورزی اظهار داشت: زمانی که با پیشنهاد همکاری از سوی رئیس‌جمهور مواجه شدم پیشنهاد دادم از نیروهای ارزشمند دیگر استفاده شود ولی بنا بر مصلحت

تجربه نشان می‌دهد در چند سال قبل از دولت یازدهم متأسفانه قدرت اجرایی در اختیار آن گروه‌هایی قرار گرفت که بدون لحاظ کردن دیدگاه‌های کارشناسی و به‌دلایل غیرکارشناسی دستور واردات انبوه را صادر کردند. این دستور عجیب و ناشناس که با استناد به اصولی سست و بی‌پایه بود شوربختانه صنعت قدیمی و نجیب قند و شکر ایران را تا تاره مرگ به پایین کشاند. در این سال‌های سخت، صدها میلیون دلار از منابع گرانبه‌ای ارزی که با فروش ثروت ملی ایرانیان به‌دست آمده بود از دسترس ایرانیان دور شد و منافع آن به جیب یک گروه کوچک سرازیر شد. در حالی که ایرانیان برای تأمین منابع ارزی نیازهای دارویی گرفتار بودند.

اعتماد، سیاست‌های کارآمد و مردان دلسوز و شجاع

بهمین دانیسی

صنعت نجیب و توسعه‌ساز قند و شکر در زندگی ۱۲۲ ساله خود در تاریخ معاصر ایران فرازها و فرودهای بهت‌آوری را تجربه کرده است. در این فراز و فرودها به‌ویژه در سال‌های پس از استقرار نظام جمهوری اسلامی چند مقوله جایگاه بلندی دارند. یک مقوله بسیار مهم در این دوران بدون تردید مجادله نظری و عملی دو دیدگاه بوده و هست. در یک سوی این مجادله، باورمندان به این اندیشه ایستاده‌اند که ایران توانایی تولید قند و شکر به میزان نیاز داخل را حتی با لحاظ کردن همه متغیرهای اقتصادی به‌ویژه مقایسه قیمت تمام‌شده تولید داخلی با قیمت وارداتی را دارد. باورمندان به این اندیشه می‌گویند اگر نرخ تورم عمومی ایران با میانگین نرخ تورم عمومی صادرکنندگان اصلی شکر هم اندازه شود و اگر دولت‌ها با هدف‌های راهبردی سیاسی از دستکاری نرخ ارز اجتناب کنند و اگر در برابر میزان حمایت پیدا و پنهان صادرکنندگان شکر، سیاست‌های مقابله به‌مثل انجام شود تولید قند و شکر در ایران اقتصادی است. در سوی دیگر این مجادله کسانی هستند که شاید برخی از میان آن‌ها نیت خوب دارند اما گروهی دیگر واردات را برای رانت‌های پنهان آن دنبال می‌کنند. این مجادله اساس سیاست‌گذاری‌های اقتصاد قند و شکر در چند دهه سپری شده را تشکیل داده است و هنوز ادامه دارد.

تجربه نشان می‌دهد در چند سال قبل از دولت یازدهم متأسفانه قدرت اجرایی در اختیار آن گروه‌هایی قرار گرفت که بدون لحاظ کردن دیدگاه‌های کارشناسی و به‌دلایل غیرکارشناسی دستور واردات انبوه را صادر کردند. این دستور عجیب و ناشناس که با استناد به اصولی سست و بی‌پایه بود شوربختانه صنعت قدیمی و نجیب قند و شکر ایران را تا تاره مرگ به پایین کشاند. در این سال‌های سخت، صدها میلیون دلار از منابع گرانبه‌ای ارزی که با فروش ثروت ملی ایرانیان به‌دست آمده بود از دسترس ایرانیان دور شد و منافع آن به جیب یک گروه کوچک سرازیر شد. در حالی که ایرانیان برای تأمین منابع ارزی نیازهای دارویی گرفتار بودند.

در اوایل دهه ۹۰ دستکم ۲ میلیارد دلار برای واردات شکر اختصاص یافت تا بازار التهاب نداشته باشد، اما نکته تلخ داستان این بود که این میزان هزینه ارزی هرگز التهاب را از بازار دور نکرد. آنهایی که در بطن و متن داستان غم‌انگیز سیاست‌های تحمیل شده بر صنعت قند و شکر در سال‌های ۱۳۸۴ تا بهار ۱۳۹۲ بودند و می‌خواهند خوشبین باشند از فقدان عنصر اعتماد میان ذینفعان و طرف‌های اصلی صنعت قند به‌ویژه نگاه بدبینانه برخی مدیران دولت‌های قبل را در پدیدار شدن این داستان تلخ که اوج آن در سال ۱۳۸۵ بود، مؤثر می‌دانند.

در صفحه ۲

در صفحه ۲

در صفحات دیگر

قدردانی وزیر جهاد کشاورزی از انجمن صنعتی کارخانه‌های قند

سیاست دولت در اقتصاد شکر، الگوی خوبی برای سایر فعالیت‌هاست

تحقیقات در شکر فراموش نشود

خودکفایی در تولید و مصرف شکر تا سال ۱۴۰۰

بازتاب جشن شکر در رسانه‌ها

دکتر نهاوندیان

بهره‌وری در تولید شکر

الگوی کشت سایر محصولات شود

دست‌اندرکارانی که راه رشد تولید شکر در مرزهای تازه را هموار کردند تقدیر کرد و خواستار تعمیم الگوی کشت چغندر قند به سایر محصولات زراعی شد. سخنان وی را در روز جشن شکر می‌خوانید: در صفحه ۴

دکتر محمد نهاوندیان رئیس دفتر رئیس دولت یازدهم و رئیس اسبق اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران از افراد آگاه به تنگنای تولید کشاورزی بوده و هست. وی در جشن شکر ضمن تقدیر از محمود حجتی وزیر جهاد کشاورزی و سایر

اعتماد، سیاست‌های کار آمد و مردان دلسوز و شجاع

کاهش واردات شکر و کاهش مصارف ارزی و خرسندی کشاورزان زحمتکش و کاهش درجه وابستگی به خارج، دستاوردهای این سال‌های اعتمادسازی، استفاده کارآمد از ظرفیت‌های قانونی و جایگزین کردن مقوله کارآمدی در سیاستگذاری به جای تخریب پل‌های رسیدن به مرزهای خوداتکایی با لحاظ کردن همه متغیرهای اقتصادی است.

اما این دستاوردهای خوب و خوشحال‌کننده ضمن اینکه میوه عقلانیت تولید کنندگان و دستگاه‌های دولتی بود بدون تردید به شایستگی‌های کارشناسانه و جوانمردی و پایداری وزیر محترم وزارت جهاد کشاورزی نیز مدیون است. باید از این رفتار شایسته وزیر محترم که در برابر وسوسه‌های بی‌وقفه و نامهربانی‌ها و فشارهای گروه کوچک رانت‌خوار و رانت‌خواه ایستاد و از کیان یک اندیشه مبتنی بر اینکه ایران توانایی دارد از دارایی‌هایش برای کاهش دردهای وابستگی استفاده کند حمایت کرد. این راستگویی از ایستادگی آقای حجتی براساس درک دقیق از آینده‌نگری برای بالندگی ایران عزیز است و قصد این است که این رفتارها در سایر بخش‌ها نیز جاری شود. با وجود همه کاستی‌ها و نارسایی‌های سیاستگذاری در صنعت قندوشکر در سال‌های تلخ اما با جرأت می‌توان گفت رسیدن به تولید ۲ میلیون تن شکر در سال، دور از دسترس نیست و ظرفیت‌های نصب شده در کارخانه‌های چغندری و نیشکری موجود این توانایی را دارند که در یک جهش برنامه‌ریزی شده، واردات این کالا را به حداقل برسانند. این کار کوچکی نیست، اگر فراموش نکنیم که طی سال‌های ۱۳۸۴ تا بهار ۱۳۹۲ بیش از ۵/۵ میلیارد دلار برای واردات شکر اختصاص یافته بود. رسیدن به پله‌های بالاتر در تولید شکر از اراضی زراعی در ایران چند شرط لازم است که به‌طور خلاصه به آنها اشاره می‌کنم:

* تداوم سیاست‌های کارآمد در زنجیره فعالیت‌های مرتبط با صنعت قندوشکر یک شرط مهم است. این شرط پایه کار و راهبردهای مناسب و ضروری است تا اختلال در یک حلقه از این زنجیره کار را برای کل داستان خراب نکند.

* سازگاری روزافزون دستگاه‌های دولتی مرتبط با این صنعت با محوریت رشد تولید داخلی از مهمترین الزام‌هاست. واقعیت این است که بخشی از دیوانسالاران دولتی که ریاست سازمان‌ها و نهادهای مؤثری را در اختیار دارند اهمیت این مقوله را با ساده‌انگاری کاهش داده و در مسیر رسیدن به راهبرد خوداتکایی مانع ایجاد می‌کنند.

* سازگاری روزافزون دستگاه‌های دولتی مرتبط با این صنعت با محوریت رشد تولید داخلی.

* گسترش دامنه و ژرف‌تر کردن مقوله پیشبران اعتماد نهادهای مدنی با تمامی دستگاه‌های دولتی، با الگو گرفتن از مناسبات ایجاد شده میان نهادهای غیردولتی با وزارت جهاد کشاورزی.

* حفظ چارچوب فعلی و ساختار موفق امروز و حفظ قانون‌های راهگشای موجود.

* اتخاذ سیاست‌های کلان اقتصادی بر پایه آموزه‌های دانش اقتصاد که به مهار تورم کمک کرده و آن را در زیر ۱۰ درصد حفظ کند.

و نهایتاً؛ اجتناب از دستکاری در نرخ ارز به زیان تولید داخلی و کاهش دامنه ریسک در بازار.

کشورهای نیرومند عنصر اعتماد میان نهادهای مدنی به‌ویژه بنگاه‌ها و شهروندان با نهاد دولت در جایگاه بلندی بوده و هست. با دگرگونی بنیادین در مدیریت اجرایی کشور که دستاورد رای‌دهندگان ایرانی در بهار ۱۳۹۲ بود خوشبختانه بی‌اعتمادی میان دولت، به‌ویژه وزارت جهاد کشاورزی با نهادهای کارفرمایی مستقل و دارای کارنامه و برنامه روشن و پیشینه ارزشمند به مرور و با تضارب عقاید و روشن شدن اهداف جایش را به اعتماد داد. این اعتمادسازی برپایه همان الزام‌هایی است که شماری از آنها را یادآور شدم. میوه برآیند این اعتماد که با درک دقیق از منافع ملی و میهنی میان خانواده بزرگ صنعت قندوشکر و دستگاه‌های دولتی پدیدار و ریشه دوانده است رسیدن تولید قندوشکر به عدد یک میلیون و ۷۰۰ هزار تن قندوشکر و نزدیک‌تر شدن تولید کل داخلی به مصرف کل این محصول است. در این فرآیند اعتمادسازی بود که سیاستگذاری‌ها از هیجان و کوتاه‌بینی دور شد و به سلاح‌های بارزشی مثل عقل و آینده‌نگری تجهیز شد.

قدردانی ایران از مهندس محمود حجتی

جشن شکر کام ایران را شیرین کرد

بر اساس همین سختکوشی و مدارای وزیر جهاد کشاورزی است که ایران جشن ملی تولید شکر را برگزار کرد و شاهد بودیم که ایران از حجتی تشکر کرد. شمار قابل‌اعتنایی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی، اکثریت فعالان بخش خصوصی که دغدغه تولید ملی دارند، رئیس دولت یازدهم، معاون اول رئیس‌جمهور که هر کدام نماینده گروه کثیری از جامعه ایرانی هستند از حجتی قدردانی کردند.

این قدردانی از وی در دوران سخت و بی‌مهری‌هایی که به وی در این مدت شد موجب می‌شود تا کسانی که دل‌شان برای ایران می‌تپد و دغدغه دارند که مبدا این سرزمین بزرگ در مصیبت اقتصادی غرق شود امیدوار باشند. جشن خودکفایی و تولید شکر در واقع جشن و شادمانی برای پدیدار شدن یک الگوی مناسب برای عبور از وابستگی تمام‌عیار سایر کالاها به واردات است. در جشن ملی تولید شکر علاوه بر اینکه از حجتی و وزارت جهاد کشاورزی قدردانی شد، یک نماد از تعامل مثبت دولت و بخش خصوصی نیز معرفی شد.

در صفحات دیگر مشروح سخنان حاضران در جشن شکر شامل وزیر جهاد کشاورزی، محمد نهاوندیان رئیس دفتر رئیس دولت یازدهم، غلامحسین شافعی و محسن جلال‌پور و رؤسای فعلی و سابق اتاق ایران، اشرف دبیرکل اتاق و رئیس هیأت‌مدیره انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر، کشاورز نمونه و آقای مهدی مفیدی را خواهید خواند.

درهای تجربه موفق از

یکپارچه‌سازی نظام‌های تولید و تجارت

در دهه ۱۳۴۰ با هماهنگ کردن مدیریت تولید و تجارت، تجربه موفق از رونق نصیب اقتصاد ملی ایران شد اما بعد از آن به لحاظ جداسازی‌ها امکان تکرار موفقیت دهه ۴۰ به صورت کلان میسر نشده است. بر همین اساس بود شاید نمایندگان مجلس شورای اسلامی یکپارچه‌سازی تولید و تجارت محصولات کشاورزی را در دستور کار قراردادند. این اقدام هوشمندانه در سال ۱۳۹۱ موجب شد که در چند سال گذشته با تمرکز فرماندهی تولید و تجارت، زنجیره تأمین و مصرف محصولات کشاورزی (از محل تولید داخل و یا جبران کمبود از طریق واردات برنامه‌ریزی شده) گونه‌ای اداره شود که ضمن کوتاه کردن دست افراد غیرمسئول، منافع تولیدکننده و مصرف‌کننده به‌نحو مطلوبی تضمین شود یکی از آثار مثبت این یکپارچگی را می‌توان در تأمین میوه و سایر اقلام در نوروز ۱۳۹۶ مشاهده کرد که بعد از سال‌ها این دوره با کمترین تنش سپری و رضایت نسبی مردم در این زمینه فراهم شده لازم به توضیح است که موفقیت‌های وزارت جهاد کشاورزی مرهون اعتماد به انجمن‌های صنفی فعال در این حوزه بوده و این تجربه نشان داد که در صورت تمرکز در امور حاکمیتی و سپردن امور اجرایی به فعالین صنعتی، کسب موفقیت دور از دسترس نخواهد بود. به لحاظ استخراج آموزه‌های این تجربه گرانتقد باید بدانیم که نمایندگان محترم مجلس و هیأت محترم دولت در این قانون و آیین‌نامه اجرایی آن با بهره‌گیری از مدل موفق دهه ۱۳۴۰، وزارت جهاد کشاورزی را عهده‌دار وظایف ذیل قرار دادند:

الف: تدوین راهبردها، سیاست‌ها، دستورالعمل‌ها و ضوابط مربوط به تجارت محصولات و کالاها و صنایع تبدیلی بلافاصل با رعایت قوانین و مقررات مربوط ب: برنامه‌ریزی و انجام اقدامات لازم به منظور تنظیم بازار داخلی پ: مطالعه، بررسی و انجام اقدامات لازم به منظور نظارت بر قیمت کالاها و محصولات ت: سیاستگذاری امور واردات و صادرات کالاها و محصولات ث: انتخاب ابزار تعرفه‌ای، مقدار تعرفه، تعیین سهمیه مقداری و زمان ورود برای کالاهای کشاورزی و فرآورده‌های غذایی ج: سیاستگذاری و اقدام لازم جهت توسعه صادرات محصولات و کالاهای کشاورزی دارای مزیت نسبی

ج: صدور مجوزهای تأسیس و بهره‌برداری واحدهای تولیدی صنایع تبدیلی موضوع قانون تمرکز و حمایت از توسعه سرمایه‌گذاری در آنها ح: برنامه‌ریزی و اقدام در جهت بهبود زنجیره‌های تأمین، ذخیره‌سازی و توزیع کالاها و محصولات خ: ساماندهی، حمایت و نظارت بر توسعه و فعالیت انجمن‌ها و تشکلهای صنعتی صنایع تبدیلی و طبق ماده ۳ آیین‌نامه اجرایی، وزارت جهاد کشاورزی موظف گردید ایجاد و تقویت شبکه‌های تأمین، فراوری، ذخیره‌سازی، توزیع و بازاریابی محصولات و کالاهای اساسی موضوع قانون تمرکز را برنامه‌ریزی و با همکاری دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط، تسهیلات بانکی مورد نیاز اعم از یارانه‌ای و غیریارانه‌ای و وجوه اداره شده را پیش‌بینی تا شرایط برای ورود کارآمد بخش غیردولتی در جهت تنظیم بازار فراهم گردد.

در صفحه ۱۵

قدردانی وزیر جهاد کشاورزی از انجمن صنفی کارخانه‌های قند

همکاری و همراهی راه را برای رشد شتابان تولید شکر هموار کرد

پیشگام

تفاوت دیدگاه، رفتار و نقش آدمیان با یکدیگر در هر مقام و منصب و در هر موقعیت اجتماعی - سیاسی قابل انکار نیست. دو نضری که در دوره‌های متفاوت عهده‌دار انجام مأموریت‌های مشابه و مشخص هستند به دلیل تفاوت در پیشینه، نگاه و منش کارنامه متفاوتی بر جای می‌گذارند. آنگونه که دلسوزان به بخش کشاورزی ایران نظر می‌دهند به همین دلایل است که کارنامه محمود جنتی وزیر جهاد کشاورزی دولت یازدهم با کارنامه

وزیران دولت‌های نهم و دهم تفاوت‌های چشمگیری دارد. محمود جنتی ثابت‌قدم است و آنچه کارشناسان و متخصصان به آن رسیده باشند و برای اعتلای کشاورزی توصیه کنند را اجرا می‌کند. وزیر جهاد کشاورزی دولت یازدهم فروتن و کارآمد است و به همین دلیل از نظر فعالان مقبول است. وی در مراسم جشن شکر نکات بسیار با اهمیتی درباره مسایل شکر و کشاورزی بر زبان آورد که در ادامه می‌خوانید:

قدردانی

من از همه متخصصان، از همه دست‌اندرکاران و از همه نهادهایی که در مسیر رشد و بالندگی یک صنعت قدیمی در سال‌های اخیر تلاش کردند قدردانی می‌کنم. من همین‌جا از آقای دانایی و آقای اشرف و دوستانشان در انجمن صنفی کارخانه‌های قند ایران که پای کار بودند و هستند تشکر می‌کنم و تأکید می‌کنم همکاری و همراهی این نهاد مدنی ارزنده بوده و هست.

از مدیران اتاق ایران و از آقای نهایندیان نیز به دلیل همراهی‌های خوب و مفیدی که داشته‌اند تشکر می‌کنم. برگزاری مراسم ارزنده جشن شکر برای این است که بتوانیم مروری بر یک فعالیت جمعی موفق داشته باشیم و آن را ادامه دهیم.

پیش از ورود به بحث‌های کارشناسی‌تر، باید با صدای رسا بگویم که کار انجام شده در رسیدن به مرزهای قابل اعتنا در تولید شکر نباید ناتمام باقی بماند و رها شود. این اتفاق رخ داده در صنعت قند که حالا ۱۲۰ سال از شروع فعالیت آن در ایران می‌گذرد را باید مستند و مدون کرده و همه بالا و پایین و فراز و نشیب‌های آن را بررسی کنیم. در این مستندسازی و تدوین تجربه باید با کارشناسی کامیابی‌ها و ناکامی‌های همه دهه‌های سپری شده و به‌ویژه تجربه عجیب سال‌های ۱۳۸۵ تا امروز را کالبدشکافی کنیم و از آنها درس بگیریم. چرا واقعه و رخداد تلخ سقوط سیاستگذاری کارآمد منجر به واردات ۲/۵ میلیون تن شکر شد؟ چه شد که تولید شکر از یک میلیون و ۲۰۰ هزار تن سال ۱۳۸۵ به ۵۰۰ هزار تن در سال ۱۳۸۷ سقوط کرد؟ دلایل این سقوط تولید اگر بازکاوی کارشناسانه نشود ممکن است تکرار شود. باید بررسی کنیم و ببینیم دلیل سقوط تولید ما بوده‌ایم؟ چرا چنین شد و چه باید کرد؟

باید نتایج حاصل از این روش‌ها و انتخاب‌ها ارزیابی شده و آنهایی که غیرمفید و غیرکارآمد بوده‌اند را کنار بگذاریم و آن دسته از روش‌ها و انتخاب‌ها که کارساز بوده‌اند را ادامه دهیم.

در این راه باید معلوم شود که چه تصمیم‌ها و اقداماتی داشته‌ایم که با آن‌ها موفق شدیم دوباره در مسیر رشد تولید قرار بگیریم و خود را به‌جایی برسانیم که الان هستیم. این یک واقعیت انکارناپذیر است که در ۴ سال فعالیت دولت یازدهم و تدبیرها و پشتیبانی‌های مقام محترم ریاست جمهوری، تعامل سازنده و مثبت و سازنده با صفت و تشکل‌ها و همراهی و سازگاری کشاورزان ممکن شد.

از طرف دیگر همان‌طور که آقای نهایندیان به درستی گفت، تعامل با جهان نیز موجب شد بتوانیم برخی نیازهای خود در زمینه بذر و کود

مناسب را تأمین کنیم و همین نیز بر سرعت رشد تولید داخل افزود.

تعامل ذینفعان شامل دولت، کارخانه‌ها و کشاورزان زحمتکش به‌رغم برخی اختلاف‌نظرها راه را برای رشد ۵۰ درصدی تولید در این دوره هموار کرد. تولید شکر در این سال‌ها از ۱/۱ میلیون تن به ۱/۶۵ میلیون تن رسیده است که ۵۰۰ هزار تن افزایش را نشان می‌دهد. با توجه به اینکه مصرف شکر ایران ۲ میلیون تا ۲/۲ میلیون تن در سال است که تولید با مصرف کمترین فاصله را دارد.

سعی و خطاهایی که رخ داد و رشد تولید را ممکن کرد و به‌عنوان یک مسیر روشن در پیش‌روی ما قرار داده است. یادآور می‌شوم که ایران به آسانی می‌تواند در یک دوره ۴ ساله پیش‌روی می‌تواند با همت دوستان در گوشه و کنار کشور و در بخش‌های گوناگون می‌توانیم خودکفا شویم. یادمان باشد که ایران در سال‌هایی به آسانی بازار شکر خود را در اختیار دیگران قرار داده بود و برای اینکه این بازار را در اختیار آنها قرار دهد حتی خواهش و تمنا می‌کرد. دوستان یادشان می‌آید که در سال‌های قبل از دولت یازدهم بازار کالاهای اساسی با کمترین قیمت در اختیار تولیدکنندگان جهانی قرار گرفت. بازار کالاهای اساسی با ثمن‌بخش در اختیار کشورهای دیگر قرار گرفت و برای آن‌ها شغل ایجاد کرد و اینجا اما در ایران با ناهنجاری مواجه شدیم. این اتفاقی نامیدکننده در شرایطی رخ داد که در برخی سال‌ها برای تأمین ارز مورد نیاز با دشواری مواجه بودیم و با مرارت و زحمت دلار مورد نیاز را تأمین می‌کردیم. در حالی که سرمایه بین‌نسلی خود را از زیرزمین خارج و به خارج می‌فرستیم که می‌شد از این کار اجتناب کرد. در شرایط سال‌های تحریم تأمین ارز یکی از سخت‌ترین کارها شده بود و باید دلار را از طریق واسطه‌ها به طرف خارجی می‌دادیم.

بهره‌وری

یکی از نقاط درخشان روند رشد تولید شکر در این سال‌ها این بود که رشد تولید همزمان با بهره‌وری در آب و زمین رخ داد. تولید ۱/۶۵ میلیون تن شکر از ۱۱۰ هزار هکتار زمینی به‌دست آمده است درحالی‌که در گذشته شکر کمتری را از ۱۷۰ هزار هکتار اراضی زراعی به‌دست می‌آوردیم. کاهش مصرف آب در واحد سطح نیز اتفاق مبارکی بود که رخ داده است و این‌ها پایه‌های بهره‌وری از منابع کمیاب است. اما می‌توانیم با جرأت بگویم که کشت پاییزه چغندر قند کلید و رمز کامیابی ایران در تولید شکر بوده است. در این سال‌ها از روش‌های

از طرف ما آسیب نبینند و این را توجه داشته باشیم که دست وزارت جهاد کشاورزی خالی بود. آن اتفاقی که در سال ۱۳۸۵ رخ داد و در یک مدت کوتاه از نیمه دوم سال ۱۳۸۴ تا اردیبهشت ۱۳۸۵ در ۵ نوبت تعرفه‌ها را کاهش دادند دیگر تکرار نخواهد شد.

این کاهش تعرفه‌ها و رساندن آن به عدد صفر در حالی رخ داد که در اتحادیه اروپا به کشاورزان و تولیدکنندگان شکر پارانه می‌دادند و با این ترندها بود که ۲/۵ میلیون تن شکر به بازار ایران سرازیر شد. این ۲/۵ میلیون تن واردات در شرایطی رخ داد که کل نیاز واردات ۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار تن بود و بحران پدیدار شد و تولید چغندر قند از ۶/۵ میلیون تن به دو میلیون تن رسید و آن فاجعه رخ داد. در آن دوران سخت چغندر روی دست کشاورز ماند و کشاورزان را ترغیب کردند سیب‌زمینی تولید کنند که آن نیز روی دست کشاورزان ماند و در سال ۱۳۸۷ آن را توزیع کردند. این فاجعه‌ها حاصل یک نگاه غلط و یک تدبیر نادرست بود که مشکلات پرشماری برای تولید پیش آورد. امروز افتخار می‌کنیم که نسبت به سال ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵ بیش از ۳ برابر شکر تولید می‌کنیم و ان‌شاءالله این روند ادامه خواهد داشت. یادمان هست که در این فرآیند احتمالاً برخی نقاط ضعف نیز داشته‌ایم که باید با بررسی کارشناسانه آن‌ها را برطرف کنیم و درس بگیریم که دیگر تکرار نشوند.

خودکفایی در روغن نباتی

من در همین‌جا در حضور اعضای محترم هیأت نمایندگان اتاق ایران و هیأت‌رئیس‌ه و کسانی که حضور دارند به‌ویژه از آقای شافعی رئیس محترم اتاق می‌خواهم به وزارت جهاد کشاورزی کمک شود تا بتوانیم با فراهم کردن زنجیره تولید منجر به تولید روغن نباتی در این محصول نیز به سمت خودکفایی برویم. وضعیت ایران در تولید و مصرف روغن نباتی وضعیت خوبی نیست و ضریب خودکفایی ایران کمتر از ۱۰ درصد است. ایران مثل هر کشور دیگری فراز و نشیب دارد و آقای نهایندیان یادشان هست که در سال ۱۳۹۲ برای تأمین برخی کالاهای اساسی چه میزان دشواری تحمل شد. برای ایران وضع خوبی نیست که در تأمین روغن نباتی ۹۰ درصد وابستگی به خارج داشته باشیم.

اتفاق خوبی که در تولید شکر رخ داد را می‌توانیم و باید در صنعت روغن نباتی تکرار کنیم. مطالعات نشان می‌دهد که می‌توان در این مسیر حرکت کرد و این یک ضرورت است. خوشبختانه امسال موفق شدیم بیش از ۳ برابر سال گذشته دانه کلزا تولید کنیم. این افزایش قابل توجه در شرایطی اتفاق افتاد که در پاییز پارسال سرمای سختی به مزرعه‌های کلزا آمد و محصول را سوزاند. پیش‌بینی دوستان این است که بیش از ۳۰۰ هزار هکتار از اراضی را بتوانیم امسال در تناوب با کشت گندم به کشت دانه‌های روغنی اختصاص دهیم که این کار فنی است. برخی اقدام‌های اساسی با همکاری

فرانسوی‌ها برای رشد تولید دانه‌های روغنی در کرمانشاه داشته‌ایم که نتایج آن را به سایر استان‌ها تعمیم خواهیم داد. مزرعه‌ای داشته‌ایم که از هر هکتار آن ۴ تن روغن به‌دست آمده است که یک رکورد قابل توجه است. ما باید نعمت‌هایی که خداوند به کشورمان داده است را با چشم دل ببینیم و این باید طوری شود که تولید روغن نباتی از داخل را که یکی از آرزوهای دیرین است را محقق کنیم.

آقای مهندس شریعتمدار که خداوند به ایشان خیر و برکت بیشتری عنایت کند، موضوع توسعه کشت و برداشت دانه‌های روغنی را پایه‌گذاری کرده‌اند و ما می‌توانیم در کنار هم و با تفاهم و لحاظ کردن منافع ملی به این آرزو دست یابیم.

نویسن و کارآمد آبیاری استفاده شد تا مصرف آب حتی کمتر از نصف نیز شد. در فصل پاییز آب بیشتری در اختیار است و گرمای کمتر موجب شد تا تبخیر کمتری رخ دهد. با توجه به اینکه تا ۸۰ درصد از بارندگی ایران در زمستان اتفاق می‌افتد از این آب سبز استفاده کارآمد شد. کشت پاییزه چغندر قند یک راه مناسب برای رشد تولید چغندر و شکر است. خداوند را شاکریم که اقلیم مناسب در اختیار ایران قرار داده است.

تجربه خوبی در این باره به‌دست آورده‌ایم و میزان چغندر تولید شده در پاییز به ۷۰۰ هزار تن رسیده است. یکی از عوامل محدودکننده تولید چغندر که فقدان کارخانه‌های کافی برای تبدیل چغندر به شکر بود نیز برداشته می‌شود و ۵ کارخانه تولید قند در مناطق گرم مثل خوزستان، ایلام و کرمانشاه احداث می‌شود تا این محدودیت نیز برداشته شود. اما رسیدن به این اعداد و ارقام خرسندکننده، به‌سادگی ممکن نشد و برخی مقاطع شاهد بودیم که ناراحتی‌هایی پیش آمد که آن را به حساب ضعف من بگذارید. این ناراحتی‌ها نباید ما را از مسیری که می‌تواند ۵۰۰-۴۰۰ هزار تن فاصله مصرف تا تولید داخل را نیز با تولید داخل برطرف کنیم بازدارد.

از طرف دیگر من به نقل از کارشناسان زبده می‌گویم که کشت چغندر قند برای قوت گرفتن خاک کشاورزی یک ضرورت است و باید در تناوب کشت با سایر محصولات قرار گیرد. این اتفاق می‌تواند در تناوب کشت نیشکر - گندم در خوزستان نیز رخ دهد و این یک نیاز فنی است که نباید آن را رها کنیم. این تناوب کشت چغندر با سایر محصولات به کاهش رشد علف‌های هرز منجر می‌شود و تولید سال بعد را افزایش می‌دهد.

قدردانی دوباره

ایشان در ادامه صحبت‌هایشان اضافه نمودند؛ من مطلبی را ندارم جز اینکه تشکر و تقدیر کنم هم از همراهی‌ها، از جناب آقای دانایی و جناب آقای اشرف و دوستان در صنعت قند و شکر که واقعاً پشتیبان بودند، یار و یاور بودند و ما شاهد بودیم محدودیت‌ها و قرارمدارهایی که با آن‌ها گذاشتیم اما نتوانستیم پاسخگو باشیم به‌خاطر محدودیت‌هایی که در دولت داشتیم و یادآوری کنم بدون همکاری این عزیزان رسیدن به این نقطه ممکن نمی‌شد. با وجود همه تلاشی که این دوستان انجام دادند متأسفانه در جاهایی ما وعده دادیم کارهایی برایشان انجام دهیم که نتوانستیم و از توان ما خارج بود. قول دادیم که برای آنها مابه‌التفاوت قیمت شکر بگیریم و به کارخانه‌ها بدهیم اما نتوانستیم. سعی کردیم که

توصیه مهندس عباس کشاورز:

افتخار به دست آمده در تولید شکر نباید غرور کاذب بیاورد

نتایج این زحمت و برنامه‌ریزی در رشد قابل عنایت شکر دیده می‌شود. وی در جشن شکر سخنرانی تقریباً بلندی درباره ضرورت صیانت از رشد تولید شکر و برنامه‌های آتی انجام داد که در ادامه می‌خوانید:

مهندس عباس کشاورز از مدیران ارشد و متخصصان قدیمی آب و زراعت در ایران است که در ۴ سال اخیر تلاش گسترده‌ای برای رشد تولیدات زراعی مهم مثل چغندر قند، گندم، کلزا و... را دنبال کرده و

در قانون برنامه پنجم توسعه تقاضای سرانه همان ۲۹/۵ کیلوگرم بود اما در این برنامه نیز ۱۵ کیلوگرم از مصرف سرانه از تولید داخل تأمین می‌شود؛ در حالی که در حال حاضر از مصرف سرانه ۲۹ کیلوگرم شکر ۱۹ کیلوگرم آن از داخل تأمین می‌شود و فقط ۲۷ درصد مصرف کل را از منابع خارجی تأمین شده است. این شاخص نشان می‌دهد که موفق بوده‌ایم و این توفیق را باید قدر بدانیم که نتیجه زحمت و مطالعات و برنامه‌ریزی است. من قصد ندارم درباره اینکه برای واردات شکر چقدر ارز مصرف کردیم چیزی بگویم و آمارها در این زمینه وجود دارد. آمارهای موجود نشان می‌دهد ضریب خودکفایی به‌طور میانگین در برنامه سوم حدود ۶۰ درصد بود اما در سال‌های بعد سقوط کرد و دوباره در ۴ سال اخیر این

در ۳ سال اخیر رشد بالایی در تولید شکر داشته‌ایم که نسبت به رشد‌های دوره قبلی بسیار بالاتر و معنادار است. اما رشد اخیر همزمان با رشد بهره‌وری در تولید چغندر و در ضریب استحصال چغندر است که خود را در تولید شکر نمایان کرده است. یکی از شاخص‌های دیگر قابل توجه در صنعت قند و شکر که اهمیت دارد شاخص نسبت تولید به تقاضای کل است که خود را در متغیر مهم تولید سرانه متبلور می‌کند. مطابق با آمارهای در دسترس در اجرای قانون برنامه سوم توسعه که از ۱۳۷۹ به مدت ۵ سال ادامه داشت تولید سرانه شکر به‌طور میانگین ۱۵ کیلوگرم بود که الان به ۲۵ کیلوگرم رسیده است. در سال‌های اجرای قانون برنامه چهارم مصرف سرانه شکر ۲۹/۵ کیلوگرم بود که به‌طور متوسط فقط ۱۳ کیلوگرم آن از داخل تأمین شد.

خوشحالم که چنین مراسمی برگزار می‌شود. به همه حضار تبریک می‌گویم به‌ویژه به آقای حجتی وزیر محترم جهاد کشاورزی. از همراهی آقایان شافعی، جلال‌پور و سایر کسانی که در این مسیر کمک کردند قدر دانی می‌کنم. نکات جذابی درباره چغندر، قند و شکر از طرف دوستان بیان شد که من دیگر آن‌ها را تکرار نمی‌کنم و مطالبی را که فکر می‌کنم راه ما را برای استمرار حرکت ایجاد شده هموار می‌کند را به‌طور متمرکز بیان می‌کنم. در سخنانم ممکن است مطالبی بیان شود که با حسن نیت است و هرگز دلم نمی‌خواهد متن کار فراموش شده و به حاشیه‌ها برسیم. پیش از اینکه به جزئیات برسم، یادآور می‌شوم مطابق گزارش‌های در دسترس از سطح زیرکشت چغندر در طول برنامه‌های توسعه مؤید این است که برنامه سوم توسعه از نظر من برنامه موافقی برای تولید شکر بود و همان‌طور که آمار نشان می‌دهد برنامه چهارم در این باره همراه با بی‌نظمی بود که در دو متغیر سطح زیرکشت و واردات شکر خود را نشان داد و البته شاخص‌های دیگری هم این بی‌نظمی را نشان می‌دهد. اگر سال ۱۳۸۹ را نیز به برنامه پنجم توسعه اضافه کنیم می‌توان آن را به دو بخش جداگانه تقسیم کرد، سال‌هایی از آن در دولت قبل بود و سال‌هایی نیز در دولت یازدهم.

آمار و اطلاعات نشان می‌دهد تولید شکر در دولت قبل رخ نداد و دگرگونی راهبردی که در برنامه دولت تدبیر رخ داد به رشد تولید کمک کرده است. این تغییر راهبرد را می‌توان به تولید چغندر پاییزه نسبت داد. باتوجه به محدودیت آب که در ایران آشکار شده است و در آن تردید نداریم توسعه کشت چغندر در بهار دیگر ناممکن شده است. اما می‌توان و همان‌طور که در این سال‌ها شاهد آن بوده‌ایم رشد تولید را از مسیر رشد بهره‌وری به دست آورد. همان‌طور که در نمودارها و آمارهایی که نشان می‌دهم ملاحظه می‌کنید در سال‌های پیش از فعالیت دولت فعلی، عملکردها ثابت و یا با نوسان همراه بود. در سال ۱۳۸۹ برداشت چغندر قند از یک هکتار زمین زراعی بین ۴۱ تا ۴۳ تن نوسان داشت اما در سال‌های اخیر این رقم به ۵۰ تن در هکتار رسیده است. رشد برداشت چغندر از یک هکتار زمین زراعی در سال‌های قبل چندان معنادار نبود. در برنامه سوم توسعه میانگین برداشت از یک هکتار زمین حدود ۳۳ تن بود که در برنامه چهارم در همین حدود بود و شاهد رشد چشمگیری نبودیم. توجه داشته باشید که شاخص اصلی این است که چقدر چغندر را تبدیل به چه میزان شکر می‌کنیم و این شاخص از شاخص عملکرد در هکتار بیشتر اهمیت دارد.

آمارها نشان می‌دهد در این شاخص، رشد چشمگیری به‌دست آمده است. یکی از دلایل رشد چشمگیری که من در مصاحبه‌ها نیز بر آن تأکید کرده‌ام و برخی دوستان تأیید و برخی قبول نکردند که هنر ما در این سال‌ها افزایش تولید مفید است.

محسن جلال‌پور، رئیس سابق اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران

سیاست دولت در اقتصاد شکر، الگوی خوبی برای سایر فعالیت‌هاست

ایران به مرزهای خوبی در نزدیکی خوداتکایی رسیده است. تولید یک میلیون و ۶۵۰ هزار تن شکر در سال زراعی جاری یک رکورد بزرگ است و اما از آن با اهمیت‌تر این است که برای این میزان تولید در مصرف آب نیز بهره‌وری بالایی داشته‌ایم. در ابتدای دهه ۱۳۸۰ برای تولید ۲۲۰ گرم شکر یک مترمکعب آب استفاده می‌شد اما این روند در دهه ۱۳۹۰ به ۶۰۰ گرم صعود کرده است که باتوجه به کمبود منابع آب یک گام بلند به‌شمار می‌رود. منابع آب ایران با سرعت در حال کم شدن است و هرگونه بهره‌وری در مصرف آب یک گام ارزشمند در مسیر حفظ منابع آب به‌شمار می‌آید. سیاست دولت یازدهم در مسیر بهره‌وری بالاتر در مصرف هر مترمکعب آب برای تولید محصولات زراعی که تعریف شده و حد مرزهای آن تعیین شده است را باید به فال‌نیک گرفت و از وزارت جهاد کشاورزی تشکر کرد که به این اصل وفاداری نشان می‌دهد. اینجا باید

کارخانه‌های قند داشته باشیم کارها با سرعت پیش می‌رود. این تعامل دولت و نهادهای مدنی که با یک تقسیم کار مناسب انجام شده است و دولت نقش سیاستگذار را داشته و نهادهای مدنی نقش مجری را ایفا کردند کارآمدترین روش است. تجربه کارآمدی و مفیدی که اکنون درباره شکر با این تقسیم کار انباشت شده است را می‌توانیم به‌عنوان مدل تعریف کرده و در آینده از این مدل استفاده کنیم تا بقیه فعالیت‌های اقتصادی نیز با بهره‌وری بالا انجام شود. باید این موفقیت را با صدای بلند به گوش همه علاقه‌مندان برسانیم و آن را ادامه دهیم. باید توجه اکید داشته باشیم این تقسیم کار که سال‌هاست آن را در دستور کار داریم و می‌گوییم که بهترین روش است و دولت نباید در تصدی‌گری غرق شود و باید سیاستگذار باشد و اجرا را به خصوصی‌ها و تشکل‌ها بدهد، در تولید بالنده شکر رخ داده است.

اتفاق بزرگی افتاده است و تولید شکر در و کارآمد بوده است، بلکه در ۳۷ سال سپری شده از انقلاب اسلامی یکی از نیروهای ارزنده در سطح مدیریت ارشد اجرایی کشور بوده است. من از هیأت‌رئیس اتاق ایران تشکر می‌کنم که نقش ارزنده‌ای در برگزاری این مراسم دارند و جا دارد از دبیرکل محترم نیز تقدیر شود که کارها را پیگیری کرده است. دفتر مطالعات آب و کشاورزی که دو بزرگ این بخش یعنی مهندس شریعتمدار و مهندس کشاورز در آن حضور جدی دارند و از همه همکاران این نهاد ارزشمند نیز تشکر می‌کنم. با جرأت می‌توانم بگویم کاری که دولت یازدهم در حوزه اقتصاد شکر با همکاری تشکل مربوطه و وزارت جهاد کشاورزی انجام داد و تولید شکر را با رشد بالا پیش برد یک نمونه و الگوی خوب برای سایر فعالیت‌ها خواهد بود. درس مهمی که این کار برای ما دارد این است که اگر کار به‌دست بخش خصوصی سپرده شود و اگر یک تشکل کارآمد مثل انجمن صنفی

مشارکت فعال محسن جلال‌پور در تأسیس مرکز مطالعات و بررسی آب در اتاق کشاورزی ایران و تلاش‌های وی در مسأله یادشده موجب شده است این رئیس سابق اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران نیز در جشن خودکفایی شکر حاضر باشد. جلال‌پور که یک بازرگان و تولیدکننده بزرگ پسته نیز به‌شمار می‌آید نیک می‌داند رشد تولید شکر همزمان با کاهش مصرف آب چه اقدام بزرگی است. این فعال اقتصادی در روز برگزاری جشن شکر نکاتی را یادآور شد که در ادامه می‌خوانید: بسیار خرسندم امروز در مراسمی حاضر می‌شوم که قرار است در آن از یک مقام عالی‌رتبه اجرایی که کارآمدی، اثربخشی، فعالیت‌های خستگی‌ناپذیر و سلامت نفس و سلامت مالی تجلیل شود. جناب آقای حجتی به‌گواه دوستان و همکاران همتا در دولت یازدهم عصری فداکار

دکتر نهندیان بهره‌وری در تولید شکر الگوی کشت سایر محصولات شود

از صفحه اول

نمی‌توانم خرسندی خود را پنهان کنم که چنین کامیابی نصیب کشور و بخش خصوصی شده است. این نشست نماد بسیار خوبی است از همت بارور شده، از عزم خردمندان و از یک حرکت جمعی همدلانه. این همت و عزم که در چند سال قبل شکل گرفت و با فضای مساعدی که در ایران پیدا شد به بار نشست و امروز یک تجلی سازنده است که نشان می‌دهد می‌توان بخش خصوصی و دولت را همکاران ارزشمندی تلقی کرد. گزارش‌های ارایه شده حاکی است که ایران در تولید چغندر، قند و شکر عملکرد چغندر را از ۳۱ تن به بیش از ۵۰ تن برساند مایه مباحث است. متأسفانه برای بخش‌های دیگر در برنامه‌های توسعه سپری شده نتوانسته‌ایم چنین بهره‌وری را شاهد باشیم. متأسفانه این اتفاق نیفتاد و آرزوی علاقه‌مندان به اقتصاد که باید بخش قابل‌ملاحظه‌ای از رشد اقتصادی از مسیر بهره‌وری به دست آید به بار نشست. اما تجربه تولید و رشد شکر دیده‌ایم که بهره‌وری چگونه می‌تواند کارآمد باشد.

تولید شکر با بازدهی بیشتر از منابع آب که آب بیشتری اختصاص دهیم یا سطح زیرکشت را افزایش دهیم توانسته‌ایم با بهره‌وری بالاتر به هدف رشد تولید چغندر و پس از آن رشد تولید شکر با ضریب استحصال بالا دست یابیم. این بهره‌وری از منابع آب و خاک در تولید چغندر و شکر رمز گمشده رشد پایدار اقتصاد ایران است. به جای اینکه درآمد بیشتر و رشد بیشتر همواره دنبال منابع نقد حاصل از پول نفت باشیم می‌توانیم از داشته‌هایمان بهره‌برداری بیشتری کنیم و این معجزه رشد است. دفتر مطالعات آب و کشاورزی اتاق گزارش داده‌اند که این رشد دستاورد توجه عمیق به منافع بلندمدت سرزمین است و این برخلاف گمانه‌زنی‌های بدون استناد به موارد و مشاهدات واقعی است که می‌گویند بخش خصوصی به دنبال منافع کوتاه‌مدت و جیب خود است و به منابع کشور فکر نمی‌کند.

این اتفاق که برای نخستین بار اتاق ایران را به‌عنوان پرچمدار بخش خصوصی متولی قانونی صیانت از منابع آب کند، نتایج مطالعات انجام شده از سوی اتاق جلوی برخی از فاجعه‌ها را گرفت و در عمل نیز می‌بینیم که دولت و بخش خصوصی در مزرعه و در کارخانه به کمک هم و با همراهی همدلانه رشد بهره‌وری را تحقق عینی بخشیدند و بدون منابع جدید رشد تولید شکر را لباس عمل پوشاند. چاره‌ای نداریم که منابع قابل دسترس اقلیم و آب و خاک کشور را با بالاترین بهره‌وری استفاده کنیم. یکی از منابع بزرگ ایران که متأسفانه به‌دلایل گوناگون در مسیر هدر رفتن است منابع انسانی است. منابع انسانی ایران باید در محیط کسب و کار مناسب قرار گیرد و خلاقیت‌های جوانان تحصیل کرده از ذهن به عمل درآید و با فضای مناسب از این نیروی عظیم استفاده کرد. چاره‌ای نداریم جز اینکه نهضت ارتقای بهره‌وری و بهینه‌سازی در بهره‌برداری از منابع را برپا کنیم. هدر روی منابع انسانی بیشتر از هدر دادن منابع طبیعی بوده است. درگذشته در محیط کسب و کار مشکل داشتیم و نشد که جوانان خلاقیت‌های خود را به‌کار گیرند. درآمد سرانه نفتی ایران در حال حاضر به‌لحاظ قدرت خرید و میزان آن در پویش زمان قابل مقایسه با ۴۰ سال پیش نیست و روندی به‌شدت کاهشدهنده را تجربه کرده است. باتوجه به سقوط قدرت خرید و درآمد نفت این را به ما یادآوری می‌کند که دیگر نمی‌توان برای اشتغال بیشتر به منابع دولت چشم دوخت، واقعاً توقع و انتظار غیرمنطقی است و ما به‌زای واقعی نداریم. اما اینکه از دولت انتظار داشته باشیم فضای کسب و کار را برای کار و تلاش بیشتر جوانان فراهم کند و فعالان اقتصادی احساس کنند که امنیت وجود دارد و فضا برای کسب و کار رقابتی آماده شده است. دولت می‌تواند پیام‌های خاص مثل امنیت و برنامه‌ریزی به بخش خصوصی بدهد و اجازه دهد که بخش خصوصی شغل ایجاد کند. در برجام این اتفاق افتاد که دیوارهای تحریم فرو ریخت، امکان تعامل اقتصادی را برای خصوصی‌ها ایجاد کرد. اتاق‌های بازرگانی باید در فکر، نظر، راهبرد و دادن نشانی، نسبت به موفقیت یا عدم موفقیت یک برنامه دولتی نقش اساسی دارند. در دولت دوازدهم نقش‌آفرینی بیشتری به شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی داده خواهد شد و رئیس‌جمهوری ایران نیز موافق این اقدام است. شوراهای گفت‌وگو در استانها باید محل تضارب آراء، عقاید، طرح‌ها و ایده‌های اقتصادی شده و مسایل از مسیر آنها به دولت برسد تا مقررات‌زدایی و اصلاح مقررات از همین جا شروع شود. بحث عدالت اجتماعی بسیار مهم است و عدالت در بخش کشاورزی مهم‌تر است.

رشد بخش کشاورزی بدون توسعه عدالت و احساس خوب کشاورزان ناممکن است و کشاورزان باید احساس کنند عدالت در مورد آن‌ها از طرف دولت و بخش خصوصی اعمال می‌شود.

در هکتار کشت پاییزه چغندر قند در سال زراعی جاری به ۴۵ تن در هر هکتار برسد و در نهایت باید به عدد ۶۸ تن در هکتار برسیم. امسال در خوزستان از هر هکتار زمین زیرکشت چغندر ۷۱ تن چغندر نیز برداشت کرده‌ایم. این عدد نشان می‌دهد ظرفیت برای رشد وجود دارد. محاسبه‌های ما نشان می‌دهد در ۳-۴ سال آینده رقمی معادل ۴ میلیون تن چغندر از کشت پاییزه به‌دست آید و در نیشکر نیز به عدد ۸۰۰ هزار تن شکر می‌رسیم که البته تا ۲ میلیون تن قابل افزایش است به شرط اینکه اراده کافی داشته باشیم. برای رسیدن به این ارقام باید سیاست‌ها را تغییر دهیم.

در بخش نیشکر باید سیاست‌ها به سمت این برود که اولاً بهره‌وری از منابع آب افزایش یابد، سیاست دوم مراعات تناوب کشت نیشکر با یک محصول دیگر است و توصیه‌ام این است که این تناوب می‌تواند با محصول چغندر در کانون توجه باشد. اما توصیه اکید من این است که دستیابی به اعداد و ارقام افتخارآمیز فعلی نباید به غرور کاذب منجر شده و دچار تردید شویم و در نیمه‌راه دوباره به عقب برگردیم. در حضور آقای حجتی که امیدواریم در همین منصب باقی بماند یادآوری می‌کنم باید چند خط قرمز را رعایت کنیم. یک خط قرمز این است که نباید برای تولید ۸۰۰ تا ۸۵۰ گرم چغندر بهاره بیشتر از یک مترمکعب آب مصرف شود. برای تولید کشت پاییزه چغندر نیز برای هر ۱۲۵۰ گرم تا ۱۳۰۰ گرم شکر باید یک مترمکعب آب مصرف شود. نمی‌گویم رسیدن به این اعداد کار آسانی است اما به نظر من امکان‌پذیر است.

یکی دیگر از بحث‌ها این است که باید ۵ کارخانه تولید شکر به‌ویژه در ایلام و خوزستان تأسیس شود. در خوزستان می‌توان حداقل ۲۵ تا ۳۰ هزار هکتار زمین را به کشت چغندر اختصاص داد.

کارخانه‌های موجود باید ظرفیت‌ها را افزایش دهند و در این باره پیشنهاد‌های خوبی نیز شده است. ما می‌توانیم میزان تولید چغندر را به ۹/۵ میلیون تن برسانیم.

از آقای حجتی وزیر محترم جهادکشاورزی، از آقای شافعی ریاست محترم اتاق و از آقای اشرف دبیرکل محترم اتاق ایران انجمن صنفی کارخانه‌های قند ایران درخواست داریم به موضوع قیمت‌گذاری شکر که الان یک مشکل بزرگ شده است، توجه کافی داشته باشند.

در حال حاضر در ایران دو نوع شکر تولید می‌شود اما قیمت‌ها یکسان است و این موجب نارضایتی کارخانه‌های تولیدکننده است. گلايه‌ها این که تولید شکر از چغندری که در بهار کشت شده است را در طول سال تولید می‌کنیم اما در پاییز آن را برای فروش آماده می‌کنیم و این با کشت پاییزه چغندر ناسازگار شده و موجب بی‌نظمی می‌شود. باید کاری شود که تولیدکنندگان شکر زیر فشار چغندرکاران نباشند و ما نیز زیر فشار کارخانه‌ها قرار نگیریم.

مواجه می‌شدم مهندس حجتی به کمک می‌آمد و این را باید برای شما عزیزان بخش خصوصی بیان می‌کردم. فراموش نمی‌کنم که با مهندس حجتی همراه آقای رئیس‌جمهور و وزیران دیگران به فرانسه رفته بودیم و یکی از میزهایی که در این سفر تشکیل شد میز کشاورزی بود. مهندس حجتی با شرح صدر و نگاه مثبت به حاضر بخش خصوصی تأکید کردند در گفت‌وگوها نقش اول را برعهده بگیرند و من فقط شنونده خواهم بود. این کاری است که می‌تواند برای دولتمردان سرمشق باشد و فضای کار را به بخش خصوصی تفویض کنند. سیاست‌گذاری کارآمد همین است که آقای حجتی به آن توجه دارد و آن سپردن کارهای غیرحاکمیتی به نهادهای مدنی است. سپردن وظایف و مأموریت‌هایی که بخش خصوصی قادر به انجام آن است یک سیاست عمومی باشد و مهندس حجتی در سفر به ایتالیا و فرانسه این سیاست را به نحو احسن انجام داد.

آقای حجتی در سال‌های فعالیت در دولت یازدهم نشان داده است برای روان‌سازی فعالیت‌های اقتصادی و حذف قانون‌ها و مقررات دست و پاگیر و مزاحم بسیار کوشا بوده است و در این راه اقدام‌های مفیدی از سوی وزارت جهادکشاورزی انجام شده است. اتاق بازرگانی ایران از این رفتار مناسب وزارت جهادکشاورزی در حذف مقررات مزاحم تقدیر کرده است. توانمندی‌های مجموعه وزارت جهادکشاورزی به‌ویژه مهندس حجتی در دولت دوازدهم نیز یک وزنه مناسب برای تداوم کامیابی‌هاست. از همه نیروها و نهادهایی که راه را برای رشد تولید شکر همزمان با راندمان بالای استفاده از آب هموار کردند باید قدردانی شود.

شاخص را بهبود داده‌ایم و در سال ۱۳۷۶ به عدد جالب ۷۰ درصد رسانده‌ایم. خواهش می‌کنم به آنچه که اقتصاد کشاورزی است توجه شود و پیام این افزایش تولید درک شود. برخی افراد از سرناآگاهی وزارت جهادکشاورزی را متهم می‌کنند که به مصرف آب توجه کافی ندارد و منابع کمیاب آب را غیرمدیریت شده و با ناکارآمدی مصرف می‌کند اما واقعیت‌ها و آمار و اطلاعات چیز دیگری نشان می‌دهند و ما به‌شدت از منابع آب با افزایش بهره‌وری صیانت کرده‌ایم. آمار و اطلاعات نشان می‌دهد در طول سال‌های اجرای برنامه سوم توسعه از هر مترمکعب آب ۲۵۴ گرم شکر تولید شده است، در برنامه چهارم با همان میزان آب ۳۳۳ گرم شکر تولید شده است.

در سال‌های ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۲ با مصرف یک مترمکعب آب این عدد به ۴۳۶ گرم و در حال حاضر به ۵۶۲ گرم رسیده است. این آمارها فقط ۲ درصد خطا را ممکن است همراه داشته باشند و این راز کامیابی بزرگ برنامه خودکفایی در تولید شکر است. از طرف دیگر شاخص بسیار بااهمیت این است که برای تولید بالاتر سطح زیرکشت نه تنها افزایش نداشته است بلکه کاهش را نیز تجربه کرده است.

شاخص ضریب استحصال یعنی تبدیل چغندر قند به شکر نیز در کارخانه‌ها بهبود چشمگیر را تجربه کرده است. این کامیابی اما متأسفانه در بخش نیشکر کمتر دیده می‌شود. واقعیت این است که منابع آب در ایران محدود است و همه باید دست به دست دهیم تا بهره‌وری از منابع آب و زمین را تا جایی که ممکن است ارتقا دهیم.

باتوجه به اینکه مسایل کلان را آقای حجتی توضیح دادند من تلاش می‌کنم برخی جزئیات برنامه تولید را در سال‌های اجرای برنامه ششم توسعه توضیح دهم. آنچه که قرار است رخ دهد این است که سطح زیرکشت چغندر بهاره تقریباً ثابت خواهد ماند و البته این بستگی دارد به اینکه کشاورزان عزیز از آبیاری قطره‌ای و روش‌های نوین آبیاری چگونه استفاده کنند و روش‌های کشت تحول کیفی را تجربه کنند و ما بتوانیم کشاورزی حفاظتی را دنبال کرده و ذخایر را در فصل‌های خارج از فصل کشت نگهداریم. این شرایط اگر فراهم شود می‌توانیم امیدوار باشیم بازم در صدر بمانیم در غیر این صورت طبیعت ما را از صدر خارج خواهد کرد. باید بتوانیم رشد ۱۲ درصدی در عملکرد را در کشت بهاره محقق کنیم. تصور من این است که در کشت بهاره چغندر بتوانیم ۶ میلیون تن چغندر به دست بیاوریم. این درحالی است که وزارت جهادکشاورزی مراعات الگویی کشت در اطراف دریاچه ارومیه را که ظرفیت خوبی برای تولید چغندر دارد را مراعات خواهد کرد. اما کلید کامیابی ایران کشت چغندر پاییزه است که می‌تواند عملکرد در هکتار را تا ۵۵ تن برساند، البته این اتفاق یک‌باره رخ نخواهد داد و به مرور به آن سمت خواهیم رفت. آقای حجتی انتظار دارند عملکرد

از همه معاونت‌های وزارت جهادکشاورزی به‌ویژه آقای مهندس کشاورز و دوستان دیگر تقدیر ویژه کنیم. کارآمدی در این موضوع به اندازه‌ای قابل توجه است که گاهی اوقات فکر می‌کنم ای کاش آقای مهندس حجتی برای یک دوره‌ای در منصب وزیر نیرو هم خدمت و فعالیت می‌کرد تا مدیریت منابع آب از توانایی ایشان نیز بهره بیشتری ببرد.

امیدواری‌ها این است که سیاست‌های اتخاذ شده برای تولید شکر و بهره‌وری بالا از منابع آب همزمان با رشد تولید در دولت دوازدهم نیز ادامه یابد و به نقطه خوب و مطلوبی برسیم. در دنیای امروز که کاستی‌های منابع آب برای بیشتر کشورها آشکار شده است بهره‌وری بالا از منابع آب حتی با شاخص مصرف هر مترمکعب آب برای میزان معینی از کالری نیز فراتر رفته است و به سود ارزی که از این مسیر به‌دست می‌آید می‌انديشند. در ایران که با دشواری تأمین آب مواجه شده‌ایم نیز باید چنین دیدگاهی حاکم شود. یادآوری دوران همکاری و همراهی که در ۱۴ ماه فعالیت در مقام ریاست اتاق با آقای مهندس حجتی داشته‌ام و در نشست‌های گوناگون با همدیگر همراهی کرده‌ایم برایم جذاب است. حضور ما در شورای اقتصاد، ستاد اقتصاد مقاومتی، شورای عالی صادرات، شورای عالی پول و اعتبار ما خاطر خوبی از کارآمدی آقای حجتی داریم. آنچه در این دوره شاهد آن بوده‌ام حمایت و دفاع و پشتیبانی بدون تردید آقای حجتی از توسعه بخش کشاورزی بوده است. در این نشست‌ها شاهد بودم هرگاه با یک وزیر یا مدیر در راه حمایت از بخش خصوصی با چالش

وزیر جهاد کشاورزی خمیر خوشی دایه

خودکفایی در تولید و مصرف شکر تا سال ۱۴۰۰

کارشناسی تجهیز نشده و بیشتر مزه و بوی غیرکارشناسی می‌دهند. این مدیران و حتی مدیران سطح بالاتر با وسوسه‌های گروه کوچک واردکننده رانت خوار به تولید داخلی اعتنا نکرده و با مقایسه‌های بی‌مبنا کار را برای حرکت اساسی رخ داده در این ۴ سال که رسیدن به خودکفایی ۷۵ درصدی شکر است را با مانع مواجه می‌کردند و به وزیر جهاد کشاورزی فشار زیادی می‌آوردند. اما این وزیر بردبار با بیان حقیقت که برای رسیدن به مرزهای کامل خودکفایی چندگام بیشتر نمانده است از مخالفان خواست مدارا کنند و تأکید کرد نباید در این باره سر به سر هم بگذاریم.

محمود حجتی وزیر جهاد کشاورزی از نیروهای ورزیده و کارشناس ایران در بخش کشاورزی است و یکی از دلایل اینکه نزد اکثریت مدیران دولتی و مدیران بخش کشاورزی مقبولیت قابل‌اعتنایی دارد فروتنی، بردباری و باورمندی به تولید داخلی محصولات کشاورزی است.

این وزیر دولت تدبیر و امید در ۴ سال فعالیت دولت یازدهم با این دشواری مواجه بود که برخی مدیران میانی در سازمان‌های دولتی که به اشکال مستقیم یا غیرمستقیم در اقتصاد شکر دخالت دارند باورهای دیگری داشته و متأسفانه این باورها به صلاح

مشروح سخنان حجتی وزیر پیشنهادی جهاد کشاورزی در مجلس شورای اسلامی

بخش کشاورزی و آب در زمینه‌هایی نظیر توسعه سیستم‌های آبیاری اعم از سطحی یا تحت فشار برای افزایش بهره‌وری باید به این نوع سیستم‌ها پرداخته شود. وی ادامه داد: تجهیز و یکپارچه‌سازی اراضی از موضوعات دیگری به‌شمار می‌رود و متأسفانه کشورهایی که بار خود را بسته و رفته‌اند در بحث زیربنا و آب و خاک سرمایه‌گذاری‌های خود را انجام داده‌اند. دوستان می‌دانند مسائلی که در بحث مکانیزاسیون وجود دارد بخش عمده‌ای از آن به یکپارچه‌سازی اراضی بازمی‌گردد. حجتی تأکید کرد: نمی‌توانیم سیستم‌های نوین آبیاری را اعمال کنیم و این به دلیل مشکلات خرد بودن اراضی است و در این زمینه‌ها عقب هستیم و امیدواریم با دست یاری یکدیگر این مشکل را حل کنیم. وی ادامه داد: تجهیز ناوگان ماشین‌آلات کشاورزی و توسعه باغات به‌ویژه باغات چای کشور که متأسفانه وضعیت خوبی ندارند، مدرن‌سازی، نوسازی، مزارع پرورش دام و طیور و آبیان، ارتقاء کیفیت و کمیت بذر و نهال، توسعه تحقیقات و توسعه صنایع تبدیلی و تکمیلی از دیگر اقداماتی است که باید صورت گیرد.

حجتی اظهار داشت: اگر بناسست روستاهای ما توسعه یابند و ارزش افزوده بیشتری در مناطق روستایی ایجاد شود باید بحث توسعه صنایع تبدیلی غذایی را در مناطق روستایی پیگیری کنیم. وزیر پیشنهادی جهاد کشاورزی یادآور شد: به‌منظور حمایت از تولید داخلی و ایجاد مزیت‌های اقتصادی برای افزایش تولیدات کشاورزی و کمک به پایداری منابع آب از اصلی‌ترین برنامه‌های پیش‌رو است؛ در بخش شیلات، جنوب کشور باید به توسعه ناوگان به‌ویژه ناوگانی که بتواند با توجه به ظرفیت‌های قابل‌قبلی که ما داریم در آب‌های دور، توسعه بنادر صیادی، پشتیبانی از ناوگانی و حمایت از بخش خصوصی جهت دستیابی به منابع آبی در آب‌های بین‌المللی از دیگر موضوعاتی است که باید به آنها پرداخت. وی گفت: در شمال کشور علاوه بر توجه جدی به مسائل زیست‌محیطی توسعه ذخایر آبی، پشتیبانی از افزایش ذخایر و تکثیر و پرورش، فراوری محصولات

از صفحه اول
وی ادامه داد: ارتقاء ارزش افزوده به میزان سالانه ۷ درصد، کیفیت بهداشتی تولیدات کشاورزی، نوسازی ماشین‌ها و ادوات کشاورزی و ارتقاء سطح کلی حمایت از کشاورزی به حداقل ۳۵ درصد ارزش تولیدات و همچنین افزایش سهم پژوهش از تولید ناخالص داخلی برنامه‌های تعیین‌شده برای وزارت جهاد کشاورزی است. حجتی با اشاره به اهمیت امنیت غذایی در کشور گفت: امنیت غذایی در اسناد بالادستی به‌عنوان کلای عمومی تعریف شده است که تأمین آن نیز از وظایف دولت‌هاست و حمایت از کشاورزی در راستای تحقق این وظیفه انجام می‌شود. وزیر پیشنهادی وزارت جهاد کشاورزی عنوان کرد: بخش کشاورزی در تحقق انتظارات پیش‌بینی شده با ضعف مواجه شده است به‌طوری که سهم تولید ناخالص داخلی در تأمین نیازهای مصرفی کشور نگران‌کننده است و متوسط صادرات سالانه کشور نیز در سه سال اخیر به ۱۶/۸ میلیون تن رسیده است. وی افزود: فقر سرمایه‌گذاری معضل عمده بخش کشاورزی است که نقش تعیین‌کننده در بهره‌وری تولید دارد.

حجتی اضافه کرد: مطالعات بانک جهانی سرمایه‌گذاری را عمده‌ترین رشد کشاورزی می‌داند و فقر سرمایه‌گذاری ضعف تاریخی کشاورزی در کشور ماست. به‌طوری که میانگین سهم کشاورزی در سرمایه‌گذاری کشور ۴/۶ تا ۵/۲ است ولی سهم بخش کشاورزی در تولید ناخالص داخلی ۱۴/۵ و سهم اشتغال این بخش ۲۰ درصد است. وی با اشاره به ضرورت توجه جدی مسئولان بر حمایت از تولیدات کشاورزی خاطر نشان کرد: باید با برنامه‌های مدون مشکلات این بخش بهبود یابد. حجتی تصریح کرد: در بحث آب به دلیل اینکه توجه لازم را در گذشته نداشته‌ایم امروز آثار سوء آن را می‌بینیم و اگر امروز به مسائل نپردازیم فردا مشکلات خیلی جدی‌تر خواهد شد. وزیر پیشنهادی جهاد کشاورزی یادآور شد: افزایش سرمایه‌گذاری

مهندس مهدی مقیدی

تحقیقات در شکر فراغوش نشود

در جمع گرم و شیرین شما یاد تلخی‌های روزگار افتاده و این را زمزمه می‌کردم که بر اثر صبر، نوبت ظفر آمد. الحمدلله آنچه امروز در عرصه شکر داریم نتیجه سختی و شرایطی است که داشتیم و الحمدلله توانستیم کم‌وبیش به آنچه می‌خواستیم برسیم. به‌ویژه از طرف دوستان فعال در صنعت شکر وظیفه خود می‌دانم صادقانه، خالصانه از آقای حجتی تشکر کنم.

همان‌طور که آقای حجتی اشاره کردند آنچه امروز حاصل شده نتیجه یک تدبیر، برنامه‌ریزی و نتیجه یک اعتماد بود.

این اتفاق شیرین نتیجه دلگرمی بود که تلاش را به دنبال آورد و خدا را شاکر هستیم که این مدارا و همراهی را به همه ما داد تا توانستیم به این نقطه برسیم و امیدواریم باز هم بتوانیم پیشرفت کنیم. شعار خودکفایی شکر در سال ۱۴۰۰ مرا به وجد آورد چون احساس می‌کنم این مسئله برایمان خیلی شیرین است که عمری را برای تأمین شکر مردم گذاشتیم و موفق شدیم. با توجه به اینکه تا سال ۱۴۰۰، سه سال و نیم بیشتر وقت نداریم، رسیدن به این هدف را کمی دشوار و سخت می‌بینم اما امکان‌پذیر است و باید برنامه‌ریزی خاصی برای آن صورت گیرد. طبیعی است این اصول با سرمایه‌گذاری سنگین حاصل نخواهد شد، زیرا فرصتی برای آن کار نداشته و سرمایه قابل توجهی در دست نداریم که تا آن زمان به نتیجه رسیده باشد، پس باید از بهره‌وری و افزایش کشت پاییزه چغندر و افزایش محصول نیشکر در هکتار به رشد برسیم.

توصیه من به برادران فعال در تولید شکر از نیشکر این است که از کشت نیشکر در مزارع هم‌جوار حتماً حمایت و استفاده کنند همان‌کاری که برادران چغندرکار انجام می‌دهند و فقط مزارع خود اتکا نداشته و حتماً توان سنگین و قدرتمند کشاورزان منطقه را در کنار خود جذب نمایند.

طبیعی است که آنها هم از نظر آموزش مسائل زراعی، نگهداری، کار و حمایت‌های تحقیقاتی آبی نیاز به حمایت شما دارند که نهایتاً نتیجه آن برای شما و آنان شیرین خواهد بود.

گمان می‌کنم بدون کشت پاییزه و بدون کشت نیشکر در مزارع هم‌جوار رسیدن به خودکفایی در سال ۱۴۰۰ امکان‌پذیر نباشد و باید کاری کرد که خدایی ناکرده در این زمینه شکست نخوریم. اگر می‌خواهیم این شادی تا سال ۱۴۰۰ ادامه داشته باشد باید روی این قضایا کار و تلاش کنیم.

اما در صنعت قند و شکر کشور، بنده هنوز نقاطی را ضعیف می‌بینم و آن مسئله تحقیقات است. می‌دانم عزیزان چغندری از قدیم به فکر تحقیقات بودند و نیز می‌دانم عزیزان نیشکری گام‌های بلندی را در تحقیقات برداشته‌اند. خوشحالم که می‌بینم که یکی از بهترین مؤسسات تحقیقاتی دنیا در ایران وجود دارد، ولی دستیابی به این هدف رسیدن به مسایل بهتر است.

نگران هستم به دلیل کمبود بودجه، تحقیقات در زمینه نیشکر تضعیف شود. باید برای تحقیقات با سخاوت رفتار کرد که بعدها بتوانیم نتیجه آن را ببینیم. تخصیص ۲ تا ۳ درصد از فروش شکر ضربه‌ای به اقتصاد نمی‌زند ولی آینده این کار را در کشور تضمین می‌کند.

با تشکر از فرصتی که به بنده دادید؛ امیدوارم روزگار شیرین پیش‌روی صنایع کشور به‌خصوص صنعت شکر و روغن نباتی پیش‌رو باشد.

حجتی در جشن ملی تولید شکر که در اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران برگزار شد، عنوان کرد: افزایش بیش از ۵۰۰ هزار تنی تولید شکر در طول ۱۲۰ سال گذشته بی سابقه بوده است. پیش از این یک میلیون و ۱۰۰ هزار تن شکر در کشور تولید می شد، در حالی که مصرف سالانه شکر بین ۲ تا ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تن است. با وجود مشکلاتی که داشتیم امروزه زیرساخت های خوبی ایجاد کرده ایم و تأکید می کنیم در بخش شکر به راحتی می توانیم در دوره ۴ ساله آینده به خودکفایی برسیم. وی تصریح کرد: باید بتوانیم فراز و نشیب ها، موفقیت ها و مشکلات را ارزیابی و آسیب شناسی کنیم تا مشخص شود در سال ۸۵ چرا تولید ما افت کرد و از یک میلیون و ۲۰۰ هزار تن به ۵۰۰ هزار تن رسید. در طول ۴ سال گذشته دولت تدبیر و امید با حمایت ریاست جمهوری و تعامل مثبت و سازنده صنعت و تلاش روزافزون کشاورزان و تعامل های جهانی توانستیم تولید شکر را با ۵۰ درصد رشد افزایش دهیم که علاوه بر آثار اقتصادی مسا را از واردات بی نیاز می کند. زمانی که شکر وارد می کردیم علاوه بر در اختیار قرار دادن بازارمان با التماس، کالا به ویژه کالاهای اساسی وارد می کردیم زیرا بازار یک آورده است که ما این آورده را با ثمن بخش در اختیار صنعت و کشاورزی دیگر کشورها قرار می دادیم در حالی که خودمان با ناهنجاری ها و گرفتاری های زیادی مواجه بودیم. وی یکی از مشکلات سال های گذشته را تأمین ارز برای کالاهای اساسی برشمرد و افزود: در تحریم ها با مشقت دلار تأمین و با کمک چند کشور واسطه خرید می کردیم تا ۲ کیلوگرم شکر وارد کشور شود.

کشت پاییزه کلید تولید شکر

حجتی کشت پاییزه را کلید توسعه تولید شکر در کشور دانست و گفت: در گذشته ۱۷۰ هزار هکتار سطح زیر کشت چغندر قند داشتیم امروز به ۱۱۰ هزار هکتار رسیده یعنی ۶۰ درصد سطح زیر کشت این محصول اضافه بود که امروز مصرف آب در واحد سطح کاهش پیدا کرده است. در حالی که می توانیم با کاهش سطح زیر کشت، استفاده از سیستم های نوین آبیاری مصرف آب را در فصول گرم با تبخیر بالا کاهش دهیم و به جای آن از کشت پاییزه در فصل پاییز و بهار استفاده کنیم که حداقل ۷۰ تا ۸۰ درصد از آب سبز (بارندگی ها) بهره مند شویم. وی یکی دیگر از مشکلات این صنعت را کمبود کارخانه های قند عنوان کرد و گفت: تلاش می کنیم تعداد کارخانه های قند را در مناطق گرم، مثل شمال خوزستان، ایلام،

کرمانشاه و فارس ایجاد و همچنین برای دستیابی به هدفمان کارخانه های حاشیه استان ها را فعال تر کنیم. وزیر جهاد کشاورزی بخشی از نواحی های موجود را به طور عمده مربوط به نقاط ضعف خود و کمبود منابع و امکانات در بخش کشاورزی دانست و افزود: امیدواریم بتوانیم با توجه به ظرفیت های موجود و کمک یکدیگر ۴۰۰ و ۵۰۰ هزار تن را به خوبی در داخل کشور افزایش دهیم.

در دولت نهم تعرفه شکر پنج بار صفر شد

وزیر جهاد کشاورزی یادآور شد: در زمان استقرار دولت نهم از نیمه دوم سال ۸۴ تا اردیبهشت ماه سال ۸۵، تعرفه شکر پنج بار صفر شد و شکر که اتحادیه اروپا با ۵۵۰ دلار برای کشاورز خودش تمام می کرد ما با مبالغ بالا در خلیج فارس خریداری می کردیم به طوری که در آن زمان ۲/۵ میلیون تن شکر به کشور وارد شد. وی اضافه کرد: در حالی که در آن زمان نیاز کشور به واردات شکر بین ۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار تن بود و بحران واردات شکر تولید این محصول را در داخل به ۵۰۰ هزار تن رساند. همچنین واردات بی رویه تولید چغندر قند که نزدیک ۶ میلیون تن بود را به ۲ میلیون تن رساند که نه تنها باعث آسیب چغندرکاران شد بلکه به دیگر کشاورزان نیز خسارت زد زیرا چغندرکاران به کشت سیب زمینی رو آوردند که در سال ۸۷ با مشکل افزایش تولید سیب زمینی مواجه شدیم که همه این ها ناشی از سیاست و نگاه غلط دولت در آن زمان به تولید واردات بوده است. امروز مفتخریم نسبت به سال های ۸۵ و ۸۶ تولید ملی شکر به ۳ برابر و نسبت به ۴ سال گذشته نزدیک ۵۰۰ هزار تن افزایش تولید داشته داده ایم و تنها گلوگاه ما کارخانه های فرآوری هستند که باید این مشکل نیز با کمک مدیریت و تجربه بخش برطرف شود.

خودکفایی ایران در تولید شکر تا سال ۱۴۰۰

وزیر جهاد کشاورزی، موفقیت کشور در افزایش ۵۰ درصدی تولید شکر را حاصل حمایت های رئیس جمهوری، همکاری و تلاش بخش صنعت و کشاورزان و تعاملات جهانی دانست و گفت: در دولت یازدهم با ایجاد زمینه های لازم، تولید شکر از ۱/۱ میلیون تن به یک میلیون و ۶۴۳ هزار تن افزایش یافته است. وزیر جهاد کشاورزی، موفقیت کشور در افزایش ۵۰ درصدی تولید شکر را حاصل حمایت های رئیس جمهوری، همکاری و تلاش بخش صنعت و کشاورزان و تعاملات جهانی دانست و گفت: در دولت یازدهم با ایجاد زمینه های لازم، تولید شکر از ۱/۱ میلیون

تن به یک میلیون و ۶۴۳ هزار تن افزایش یافته است. محمود حجتی اظهار کرد: با توجه به تجربیات، برنامه ها و ساختار سازی ها و همچنین افزایش بهره وری و همکاری صنایع، ما به راحتی می توانیم در تولید شکر طی ۴ سال آینده خودکفا شویم. وی کشت پاییزه چغندر قند را کلید تولید و خودکفایی شکر کشور عنوان و تصریح کرد: کشت پاییزه چغندر قند، مصرف آب را یک چهارم تقلیل می دهد و تبخیر را به حداقل می رساند، زیرا با تغییر زمان کشت، ۷۰ تا ۸۰ درصد نیاز آبی گیاه از طریق آب باران تأمین می شود. وزیر جهاد کشاورزی افزود: در سال های گذشته سطح زیر کشت چغندر قند بیش از ۱۷۰ هزار هکتار بود، اما امروزه این سطح به ۱۱۰ هزار هکتار کاهش یافته ضمن آن که مصرف آب در این اراضی بهینه شده است.

حجتی بر کشت چغندر قند در تناوب با سایر محصولات مانند گندم در استان هایی مانند خوزستان تأکید کرد و گفت: این اقدام به لحاظ فنی موجب کاهش علف های هرز و افزایش تولید گندم خواهد شد. وی با بیان این که صنعت قند و شکر پشتیبان تولید چغندر قند و نیشکر در بخش کشاورزی است، اذعان داشت: ما هم تلاش کرده ایم که سیاست ها و نحوه مدیریت مان موجب رونق صنعت قند و شکر شود.

وزیر جهاد کشاورزی با انتقاد از سیاست های دولت قبل در زمینه واردات شکر گفت: در گذشته در مقابل واردات شکر و برخی دیگر از کالاهای اساسی، بازار رایگان در اختیار صنعت، کشاورزان و کارگران سایر کشورها قرار می دادیم.

وی در ادامه به موضوع روغن نیز اشاره کرد و از اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی، کارخانه های روغن کشی و سایر دست اندکاران خواست در تولید و تأمین این محصول همکاری کنند. وزیر جهاد کشاورزی اظهار کرد: در حال حاضر درجه خوداتکایی روغن کشور ۶ تا ۷ درصد است و ما نباید بیش از ۹۰ درصد به واردات این محصول وابسته باشیم.

وی ادامه داد: در راستای افزایش ضریب خوداتکایی کشور در تولید روغن، امسال بیش از ۳ برابر سال گذشته دانه کلزا تولید شده است.

حجتی ابراز امیدواری کرد که سال زراعی آینده ۳۰۰ هزار هکتار در تناوب با کشت گندم، کلزاکاری شود. وی گفت: امسال با حمایت دولت و تعامل با سایر کشورها، رکورد تولید کلزا در کرمانشاه با ۹/۵ تن در هکتار در یک مزرعه ۱۰ هکتاری به دست آمد و طبق محاسبات می توان از این مزرعه ۴۰ تن روغن در هکتار استحصال کرد.

وی ادامه داد: بنده ۵ سال وزیر کشاورزی بودم و الان هم یک کشاورز هستم و کار کشاورزی می کنم؛ ۵ سال در مدیریت وزارت جهاد کشاورزی بودم و کم و بیش تا جایی که می فهمم از مدیریت این بخش با مسائل ریز و درشت بخش کشاورزی آشنا هستم و امیدوارم بتوانم در دوره پیش رو اگر رأی اعتماد مجلس شامل حالم شد با کمک کشاورزان و پشتیبانی مجلس و دولت حرکت مؤثری در این زمینه داشته باشم. حجتی در خصوص برنامه پنجم نیز یادآور شد: همان طور که در برنامه ها آمده حذف واردات نیست بلکه کاهش واردات است ما پایبند اسناد بالادستی هستیم و در دستور کار ما قرار دارد.

وی گفت: مطالبی که دوستان به صورت سؤال مطرح کردند اغلب در برنامه وجود دارد و چند موضوع خاص وجود دارد که یکی از آنها ادغام است. بنده مجری ادغام جهاد در وزارت جهادسازندگی و وزارت کشاورزی سابق هستم و زمانی که این قانون تصویب و پیگیری می شد در وزارت راه بودم و بعد از تصویب آن مأموریت داشتم در وزارتخانه جدید قانون جهاد کشاورزی را که مصوب مجلس بود اجرا کنم. اگر نسبت به اجرا و چگونگی آن دوستان نقدی دارند در خدمت شان هستم.

وزیر پیشنهادی جهاد کشاورزی گفت: در آن قانون پیش بینی شده بود که عمران روستایی به وزارتخانه های ذیربط خود برود و امروز همان مسائل را دنبال می کنم.

حجتی در ادامه با اشاره به مشکلات چایکاران ادامه داد: ما در مشکل آنها باید به باغات چای و فناوری آن پردازیم.

وزیر پیشنهادی جهاد کشاورزی با بیان اینکه ما می توانیم با برنامه هایی که در خصوص واردات چسای انجام می گیرد از چای داخلی پشتیبانی کنیم، و با کمک نمایندگان شهرهای شمالی سر و سامانی به این صنعت بدیم ادامه داد: در ارتباط با بحث برنج اولین مشکل یکپارچه سازی اراضی و پشتیبانی از ارقام پرمحصول، بازرگانی، قیمت و صادرات و واردات این محصول است.

وی با اشاره به مسئله جنگل ها و مراتع تأکید کرد: ما فقط باید با نگاه صیانتی و حفاظتی به جنگل ها نگاه کنیم و باید این منابع حفظ شود.

حجتی ادامه داد: آموزش و ترویج یافته های تحقیقاتی به کشاورزان و تولیدکنندگان که به ارتقاء بهره وری تولید می انجامند و تکمیل و بازرگاری و اصلاح سند ملی کشاورزی و تهیه سند الگوی کشت از موارد دیگری است که باید به آن پرداخت.

وزیر پیشنهادی جهاد کشاورزی گفت: عواملی که به اقتصادی کردن تولید و کاهش هزینه ها کمک می کند، مدیریت و پایش محصولات بازرسی از تولید است که در این زمینه باید به برخی اقدامات و سیاست ها توجه داشت که از این میان می توان به توسعه انواع بیمه از جمله محصولات زراعی، باغی، دامی، آبزیان و بیمه درآمد تولیدکنندگان و اعلان به موقع قیمت های تضمینی خرید محصولات و مدیریت آن و گسترش بورس کالاهای کشاورزی و مدیریت نظام تعرفه های برای جلوگیری از واردات بی رویه و حمایت از تولید داخلی اشاره کرد. وی تأکید کرد: علیرغم همه محدودیت هایی که در بخش کشاورزی وجود دارد هزینه آب و خاک در مملکت ما به دلیل اقلیم خشک و نیمه خشک با یک سوم بارش کره زمین نسبت به سایر مناطق روبه روست و علی رغم این کمبود آب هزینه آن در داخل کشور ما برای محصولات کشاورزی خیلی بالاتر از سایر کشورهاست. حجتی در ادامه سخنان خود به حمایت سایر کشورها از بخش کشاورزی اشاره کرد و گفت: در سال ۲۰۱۰ معیار حمایت از تولیدکنندگان برای کشورهای توسعه یافته معادل ۱۸ درصد تولیدشان یعنی ۲۲۷ میلیارد دلار بوده است و ترکیه ۱۹ میلیارد دلار از بخش کشاورزی خود حمایت به عمل آورده است. وی با بیان اینکه بسیاری از کشورها علاوه بر حمایت تولید به حمایت از مصرف کننده نیز پرداخته اند، گفت: ما با چالش های کوتاه مدتی نیز روبه رو هستیم؛ کمبود شدید کود شیمیایی، بذر، خوراک دام و طیور از مسائلی است که به طور جدی امروز با آن روبه رو هستیم. وزیر پیشنهادی جهاد کشاورزی اظهار داشت: باید اشاره ای داشته باشم به سؤالی که برخی دوستان در کمیسیون ها داشتند؛ بنده ۱۵ سال در بخش های مختلف مدیریتی در جهادسازندگی و جهاد کشاورزی حضور داشتم چه زمانی که در جهادسازندگی بودم وظایف جهادسازندگی در بخش کشاورزی و در معاونت وزیر و شورای مرکزی با بنده بوده است.

آبزی پروری در بخش شیلات نیز باید مورد توجه قرار گیرد. وزیر پیشنهادی جهاد کشاورزی افزود: گسترش فعالیت پرورش آبزیان در سطح کشور در چارچوب سیاست های زیست محیطی و حرکت در جهت تأمین و افزایش پروتئین حیوانی در سبد مصرف خانوار باید مورد نظر قرار گیرد؛ یکی از مشکلاتی که در بخش کشاورزی وجود دارد اقتصادی کردن تولید کشاورزی است. حجتی تأکید کرد: برای اینکه تولید کشاورزی در مملکت ما اقتصادی باشد کشورهای توسعه یافته علیرغم اینکه دوره های مدرن، پسامدرن، صنعتی و پساصنعتی را طی کرده اند بخش کشاورزی و تولیدات آن علیرغم اینکه سهم بالایی در کشاورزی آنها ندارد اما چون استقلال و اعمال حاکمیت ملی آنها متکی به تولیدات کشاورزی است، توجه جدی به این امر داشته اند. وی یادآور شد: علی رغم اینکه سرمایه های سنگینی در گذشته انجام داده اند هنوز هم با انواع و اقسام یارانه ها این بخش را حمایت می کنند.

حجتی گفت: به نظر می رسد ما باید تأمل و بازرگاری جدی در ارتباط با چگونگی بحث واردات، قیمت گذاری بر محصولات کشاورزی و چگونگی حمایت از این داشته باشیم؛ از جمله عوامل بسیار مهم در جذب سرمایه و پایداری تولید که به افزایش درآمد تولیدکننده منجر خواهد شد اقتصادی شدن تولید برای تولیدکننده است که در این زمینه دولت باید از تمام امکانات سخت افزاری و نرم افزاری برای کاهش هزینه های تولید و ایجاد مزیت های رقابتی محصول بهره بگیرد و به اقدامات اساسی میان مدت و بلندمدت پردازد. وی افزود: اقدامات و سیاست هایی که در مرحله قبل از تولید به اقتصادی کردن تولید، کاهش هزینه ها و در نتیجه کاهش قیمت تمام شده می انجامد، توسعه زیرساخت ها ارتقاء بهره وری عوامل و نهادهای تولید، آب، خاک، کود، سم، بذر، ماشین آلات؛ تأمین به موقع به اندازه کافی توسعه و مکانیزاسیون تسهیلات ارزان قیمت به منظور رفع نیازهای تولیدکنندگان، تأمین حضور نهال های استاندارد و مقاوم به تنش های اقلیمی، اصلاح نژاد دام و طیور، به کارگیری فناوری نوین، ارتقاء فناوری های دانش بنیان مانند بیوتکنولوژی و نانوتکنولوژی و سرمایه گذاری و گسترش تحقیقات کاربردی از جمله مواردی است که باید به آنها پرداخته شود.

علیرضا اشرف رئیس هیأت‌مدیره انجمن صنایع قند ایران مطرح کرد:

موفقیت در تولید شکر نتیجه اعتماد دولت به بخش خصوصی

بهمن دانایی پیامد حضور شریعتمداری

در وزارت صمت در صنعت قند را تحلیل کرد:

امیدواری مدیران صنعت قند و شکر

به ادامه سیاست‌های خودکفایی

بهمن دانایی در تحلیلی که برای شرایط کار دولت دوازدهم و انتخاب وزیر جدید برای وزارتخانه مهم صنعت، معدن و تجارت نوشت بر امیدواری فعالان صنعت قند و شکر در مسیر رسیدن به خودکفایی تأکید کرد. متن تحلیل دبیر انجمن کارخانه‌های قند ایران را در این باره می‌خوانید:

یادها و خاطره‌های نیک و خوب کسانی که در برهه‌های خاص در مناصب مهم تصمیم‌های کارساز گرفته‌اند در ذهن و دل علاقه‌مندان می‌ماند و پاک نمی‌شود.

در تاریخ صنعت قند و شکر کسانی هستند که در بالاترین مقام اجرایی مرتبط با بازرگانی و صنعت شکر حاضر شده و در مقاطعی حساس توانسته‌اند این صنعت قدیمی را به سوی پیشرفت هدایت کنند. در سال‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی به‌ویژه در سال‌های پس از جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، نام محمد شریعتمداری وزیر بازرگانی سال‌های ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۴ و در دو دوره فعالیت دولت‌های اصلاحات در صدر مسئولانی است که با دید باز و آینده‌نگری به این صنعت، راه رشد تولید داخلی را هموار کرد.

در شرایط سخت سال‌هایی که واردکنندگان انگشت‌شمار شکر به دولت‌های وقت فشار می‌آوردند تا تعرفه واردات این کالا کاهش یابد اما وزارت بازرگانی وقت در برابر این اراده گروه خاص ایستاد و با مساعدت و مناسب کردن تعرفه واردات راه را برای رونق تولید داخل هموار کرد و روزگار تولید به سمت بهبود پیش رفت. این گام مهم بود که محمد شریعتمداری وزیر وقت بازرگانی برداشت و تولید رکوردشکنانه در سال زراعی ۱۳۸۵-۱۳۸۴ محصول همین سیاست بود.

وزیر وقت بازرگانی با شکستن انحصار دولت بر بازرگانی داخلی قند و شکر و حذف نهادی که دهه‌های طولانی در این صنعت فعالیت می‌کرد بخش خصوصی و غیردولتی را در صف اول توجه قرار داد. انحلال سازمان قند و شکر گام مهم در جهت آزادسازی صنعت مرتبط با این سازمان بود. درحالی که ۸ سال فعالیت دولت‌های نهم و دهم با محاصره تولید داخلی شکر همراه بود و البته نگاه خاص وزیر صنعت، معدن و تجارت دولت یازدهم نیز مسیر حمایت از تولید داخلی شکر را نشان نمی‌داد، آمدن محمد شریعتمداری موجی از خرسندی ایجاد کرده است.

وزیر با سابقه بازرگانی دولت‌های اصلاحات اکنون از سوی رئیس‌جمهور برای تصدی وزارت مهم و اثرگذار صنعت، معدن و تجارت معرفی شده است و امیدی تازه در دل خانواده بزرگ صنعت قند ایجاد کرده است.

حضور این تکنوکرات ورزیده معتقد به صیانت از تولید داخل و همراهی و همدلی او با وزیر جهاد کشاورزی می‌تواند آخرین گام‌های رسیدن به قطع وابستگی ایران به شکر خارجی را تکمیل کند. ناهماهنگی‌های پدیدار شده میان دو وزیر اصلی مرتبط با صنعت قند و شکر در همه دهه‌های سپری شده موجب نوسان شدید در تولید و تجارت می‌شد و اکنون این احتمال که راه همکاری و همسازی بیشتر باز می‌شود و امید زیادی ایجاد می‌کند که ایران پس از ده‌ها سال وابستگی آسیب‌ساز به واردات شکر در این بخش خودکفا شود. صنعت قند و شکر علاوه بر اینکه تولید یکی از حساس‌ترین کالاهای موردنیاز همه اقشار ایرانی را فراهم می‌کند نمادی از وابستگی و استقلال نیز شده است که رسیدن به مرز خود اتکایی در آن اهمیت سیاسی نیز دارد.

تردیدی نیست که تجربه مناسب و کارآمدی امتحان پس‌داده آقای شریعتمداری در حمایت مؤکد از صنعت قند و شکر و همراهی او با وزیر جهاد کشاورزی که برنامه خوداتکایی را تدوین کرده است؛ یک نقطه درخشان در تاریخ صنعت قند و شکر خواهد بود.

رئیس هیأت‌مدیره انجمن صنایع قند ایران در حالی که نیمه مرداد رسیده‌ایم و امیدواریم این اتفاق بیفتد وی یادآور شد این اعلام نرخ، اثر قابل‌اعتنایی بر تولید بر جای می‌گذارد.

رئیس هیأت‌مدیره انجمن صنایع قند ایران در گفت‌وگویی در مورد دلایل جشن ملی تولید شکر که روز یکشنبه هفتم مردادماه در اتاق ایران برگزار شد، سخن گفت. علیرضا اشرف، رئیس هیأت‌مدیره انجمن صنایع قند ایران از تاریخ تولید شکر در ایران گفت و رسیدن به رکورد تولید را ناشی از تعامل دولت و بخش خصوصی دانست. به گفته دبیر کل اتاق ایران، باید موفقیت‌ها و نحوه رسیدن به آن را نشان داد تا بتوان برای سایر بخش‌ها نیز از آن الگو گرفت. با او گفت‌وگویی مشروحی شده است که می‌خوانید:

رئیس هیأت‌مدیره انجمن صنایع قند ایران در روز برگزاری جشن ملی تولید شکر هم میزبان بود و هم میهمان؛ او که دبیر کل اتاق بازرگانی صنایع و معادن و کشاورزی ایران است میزبان خانواده شکر بود و از سوی دیگر به این دلیل که رئیس هیأت‌مدیره انجمن صنایع قند است نقش مهمان را داشت. علیرضا اشرف به همین دلیل بود که در بخش پایانی سخنانش از وزیر جهاد کشاورزی خواست اقدام ارزنده رساندن تولید شکر به مرزهای رکوردشکنانه را در دولت دوازدهم نهادینه کند و خواستار ادامه سیاست‌های فعلی شد و از جانب بخش خصوصی از وزیر تشکر کرد که به قول، آمار و پایداری تولیدکنندگان اعتماد کرده است. او در بخش پایانی سخنانش خطاب به مدیر تنظیم بازار محصولات کشاورزی ریاست‌جمهوری گفت وعده کرده بودید

تولید شکر در ایران به رکورد تاریخی خود رسیده است. اگر امکان دارد ابتدا تاریخچه تولید شکر در ایران را بیان کنید.

تولید شکر در ایران از سال ۱۲۷۴ خورشیدی آغاز شده است. نخستین کارخانه در کهریزک تهران نصب شد. تا آن زمان مصرف شکر در ایران فقط با واردات از کشور روسیه و ترکیه تأمین می‌شد. این کارخانه با ظرفیت اندک به میزان ۱۵۰ تن چغندر قند وارد این کارخانه می‌شد، یعنی روزانه ۱۶ تن قند و شکر تولید می‌کرد. این کارخانه مدت کوتاهی فعالیت داشت اما رقابت‌هایی که هم جنبه سیاسی و هم اقتصادی

داشت، موجب توقف فعالیت آن شد. واردکنندگان این محصول و کشورهایی که از عدم فعالیت این کارخانه نفع می‌بردند به مقابله با تولید آن پرداختند حتی می‌گفتند که خاک مرده با آن مخلوط می‌کنند و با همین موضوع فتوایی گرفتند که شکر تولید داخل حرام است. در تولید برخی مواد غذایی درصدی خاک فسیل استفاده می‌شود که خاک مرده نیست اما از این طریق فتوا گرفتند تا نخستین کارخانه تولید شکر در ایران متوقف شد. با این توصیف کارخانه‌ای که سال ۱۲۷۴ راه‌اندازی شد در سال ۱۲۷۹ تعطیل شد. تا سال ۱۳۱۱ دیگر تولید شکر در ایران شکل نگرفت. در سال ۱۳۱۱ تا ۱۳۱۴ در زمان رضاشاه چند کارخانه

دکتر محمد شریعتمداری

اهمیت تغییر انگاره

است. مهم‌ترین سؤالی که در ذهن سیاستگذاران اقتصادی ایجاد می‌شود این است که چرا هر اصلاح ساختاری که در اقتصاد ایران صورت گرفته، در نهایت به بن‌بست رسیده و اگر با هدف نفع همگانی و برقراری عدالت در جامعه جاری و اجرایی شده، در نهایت ضد اهداف معین شده عمل کرده است؟ به‌طور مثال چگونه شد که خصوصی‌سازی کردیم، اما بخش خصوصی ما بزرگ‌تر نشد و در مقابل، بخش شبه‌دولتی قدرت یافت؟ چگونه شد که برای مهار گرانی، سازوکارهای تعزیراتی تعریف کردیم اما انگیزه تولید را از بین بردیم؟ چگونه شد که برای کم کردن فاصله فقیر و غنی، یارانه نقدی اختصاص دادیم، اما به نتیجه موردنظر نرسیدیم؟ چگونه شد که برای توسعه در کشور برنامه نوشتیم اما در نهایت، منابع مان را تلف کردیم؟ اصلاً چرا پس از سال‌ها تلاش و برنامه‌ریزی نه از وضعیت رشد اقتصادی راضی

چهار سال سرنوشت‌ساز با انبوهی مشکلات خرد و کلان پیش‌روی ما است. دولت دوازدهم انبوهی از ایرج‌چالش‌های اقتصادی و اجتماعی را پیش‌رو دارد و مهم‌تر از آن، چشم امید جامعه به این دولت است تا گرهی از کار آنها گشوده شود. امروز باز کردن بند از دست و پای کارآفرینان مصداق مسلم جهاد اقتصادی است. برای گشودن بندها و برداشتن موانع و دوباره ساختن‌ها باید باورها را تغییر دهیم. آنچه اقتصاد ایران امروز به آن نیاز دارد، نوسازی فکر و بازسازی ساختار است. فکر را از آن جهت باید ترسیم و بازسازی کرد که پذیرای اصلاحات و تغییرات باشد و ساختار را از آن جهت باید دگرگون کرد که زمینه‌ساز تحولات عمیق و پایدار باشد، اما برای اصلاحات ساختاری با یک مانع بزرگ مواجهیم. این مانع بزرگ، باورهای غلط و تفکری است که در نظام فکری و اداری ما ریشه دوانده

از سال ۱۲۷۴ در کشور آغاز شده است، به جایی رسید که در سال ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵ به پیک تولید شکر در کشور رسیدیم. در این سالها تولید کشور به یک میلیون و ۲۵۶ هزار تن رسید. دولت بخشی از محصول را می خرید و بخشی را نیز تولیدکننده ها اجازه داشتند به قیمت مصوب شرکت بازرگانی دولتی بفروشند.

چرا در نیمه دوم دهه ۸۰ میزان تولید شکر افول کرد؟

سال ۱۳۸۵ سیاست دیگری از راه رسید که معادله تولید این محصول را بر هم زد. تعرفه واردات شکر به صفر رسید و ارزش سویدیتی دولتی به واردات گسترده آن انجامید. در سال ۱۳۸۵ معادل ۲ میلیون و ۵۴۸ هزار تن شکر وارد کشور شد. با این اتفاق کل صنعت با انباشت کالا در انبارها مواجه و وضعیت کارخانه ها به چالش کشیده شد. تولید کشور در سال ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷ به حدود ۶۰۰ هزار تن رسید که ناشی از سیاست های ذکر شده بود. این موضوع صدای صنعتگران و فعالان کشاورزی مرتبط با این حوزه را بلند کرد و اعتراض ها بالا گرفت. نشست های زیادی میان فعالان انجمن صنایع قند با نمایندگان مجلس برگزار شد. با این اعتراض ها، آندکی چرخش در سیاست ها اعمال شد اما آن گونه نبود که تولید به رکورد سال ۱۳۸۵ نزدیک شود. در سال های ۱۳۸۸ به بعد حدوداً تولید شکر به ۹۰۰ هزار تن رسید.

عملکرد دولت یازدهم در این بخش چگونه بود؟

از سال ۱۳۹۲ روند افزایش تولید شکر، آغاز شد و سیاست ها به گونه ای تنظیم شد که این رشد پایدار ماند. در طول ۴ سال گذشته به طور متوازن سالانه بیش از ۸۰ هزار تن به تولید شکر اضافه شد. با اینکه زیاد با تعرفه در این بخش بازی نشد و از ۳۰ درصد به ۲۶ و بعد به ۲۰ درصد رسید، واردات بی رویه از سویدی کنترل شد. تنظیم عرضه و تقاضا به خوبی در این بخش انجام شد. بخشی از مدیریت تنظیم بازار از سوی دولت به انجمن صنایع قند واگذار شد و دولت سیاست های حمایتی خود را فعال کرد. در عین حال قیمت تجاری این محصول در حداقل نگهداشت. در حال حاضر قیمت در کارخانه ۲ هزار و ۵۲۵ تومان است که از ۹۰ درصد مواد غذایی ارزان تر است. تغییر روش دولت، حمایت و کمک به مدیریت بخش خصوصی جواب داد. در سال ۱۳۷۰ معدل تولید در هکتار معادل بین ۲۴ تا ۲۸ تن برای چغندر قند بوده و برای نیشکر ۷۰ تن بوده است. تحول بزرگ در این بخش این است که امروز ۵۳ تن در هکتار چغندر قند تولید می شود. نه تنها تناژ تولید در هکتار افزایش یافت بلکه درصد قند موجود در چغندر از ۱۶ به ۱۸ درصد رسید. کیفیت چغندر تولیدی افزایش قابل توجهی را تجربه کرد که تحول چشمگیری در بخش کشاورزی محسوب می شود. کیفیت، میزان تولید و درصد قند در هکتار با افزایش قابل توجهی مواجه شد. هیچ هیدروکربوری را نمی توان پیدا کرد که از زمین گرفته شود و به این میزان بازدهی داشته باشد. این بازدهی از نظر تولید انرژی، رقم بسیار بالایی محسوب می شود. در کنار این محصول، علوفه نیز تولید می شود و محصولات دیگری به غیر از قند و شکر نیز از این محصول کشاورزی استحصال می شود. قبلاً از ۲۰۰ هزار هکتار زمین، حدود ۴۵۰ هزار تن چغندر قند برداشت می شد در حال حاضر از ۱۰۷ هزار هکتار نزدیک به ۸۵۰ هزار تن برداشت می شود. کنار این تحول بنیادی در بخش کشاورزی، اصلاحات بسیار خوبی در بخش صنعت نیز رقم خورد. راندمان

تأسیس شد که ظرفیت های هر کدام حدود ۵۰۰ تن ورودی چغندر قند بود. آن زمان کارخانه های شکر، برق مورد نیاز خود را خودشان تولید می کردند بنابراین قبل از این که برق به برخی شهرها راه پیدا کند، این کارخانه ها برق را به آن شهرها بردند. تا سال ۱۳۵۶ تعداد ۳۴ کارخانه شکر در ایران ساخته شد که برخی از این کارخانه ها به تدریج تا سال ۱۳۶۰ به راه اندازی رسید. این کارخانه ها مربوط به تولید شکر از چغندر قند است. کارخانه های دیگری نیز فعال شدند که تولید شکر از نیشکر را دنبال می کردند مانند کارخانه نیشکر هفت تپه که در این بخش مشهور است که روزانه ۸ هزار تن ورودی نیشکر داشت. نیشکر کارون نیز پس از آن در سال ۱۳۵۶ تأسیس شد که بزرگ ترین کارخانه خاورمیانه بود. این کارخانه روزانه ۲۰ هزار تن روزانه ورودی نیشکر داشت. پس از انقلاب کارخانه قند نقره تأسیس شد که پیرو سفر مقام معظم رهبری به این شهر، استارت آن خورد. کارخانجات تولید قند و شکر تا پیش از تأسیس کارخانه نقره در آذربایجان غربی عموماً در مناطق خوزستان و یا غرب کشور بودند. در زمان جنگ تحمیلی این کارخانه ها عموماً زیر توپ بودند اما در دوره جنگ هیچ کارخانه ای متوقف نشد و در این شرایط به تولید ادامه دادند.

نقش دولت در این صنعت چه بوده است؟

تولید قند و شکر تا سال ۱۳۷۱ در انحصار دولت قرار داشت. کلیه امور در این زمینه با تصدی گری دولت انجام می شد. دستمزد، ماده اولیه و انرژی از سوی دولت تعیین می شد. کل محصول را نیز دولت می خرید و پول آن را نیز پرداخت می کرد. در دهه ۷۰ مسأله فضای باز اقتصادی مطرح شد؛ ضمناً تولید بزرگی در دوره ریاست جمهوری زنده یاد هاشمی رفسنجانی آغاز شد که با تأسیس ۷ واحد ۱۰۰ هزار تنی تولید از نیشکر رقم خورد. تا قبل از این کارخانه ها دو کارخانه نیشکر داشتیم اما از سال ۱۳۷۲ به بعد ۷ کارخانه دیگر به آن اضافه شد.

روند افزایش تولید شکر در دهه ۸۰ نیز ادامه پیدا کرد؟

تلاش ها در بخش های کشاورزی و صنعتی حوزه قند و شکر که

بهره وری در ایران شاخصی برای بررسی وضعیت صنعتی در این بخش است. راندمان بهره وری در ایران حدود ۷۰ بود که سال گذشته به ۸۳٫۳ رسید. این صنعت نشان داد که تعامل دولت با بخش خصوصی، می تواند تأثیر مثبتی داشته باشد و جامعه نفع آن را می برد. نتیجه این تعامل و این سیاست ها به جایی رسید که تولید شکر در سال گذشته به یک میلیون و ۶۵۰ هزار تن رسید. این میزان تولید در طول تاریخ تولید شکر در ایران بی سابقه است. با این میزان تولید، وابستگی به خارج عملاً صفر است اما از آنجا که حدود ۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار تن از شکر تولید شده به تولید کالاهای صادراتی نظیر شکلات و نوشابه اختصاص داده می شود، می گوئیم که به خودکفایی ۷۰ درصدی در تولید شکر رسیدیم.

سابقه ۷۰ ساله تولید شکر در انجمن صنایع قند و تجربه به ما نشان می دهد که اگر بخواهیم رشد داشته باشیم، باید به یکدیگر اعتماد کنیم و کار مردم را به مردم واگذار کنیم. باید مسیر رانت شناسایی و جلوی آن گرفته شود. در بخش تولید شکر با رعایت بسیاری از این اصول، موفقیت ۷۰ درصدی حاصل شده است. به همین دلیل همکاران من در صنعت قند تصمیم گرفته اند به شکرانه این عملکرد، مراسم جشن ملی تولید شکر برگزار شود.

تصمیم گرفته شد که این موفقیت به جامعه نمایش داده شود تا مشخص شود اگر یک وزیر با فکر و ایده خوب، دستگاه خود را در مسیر منطقی تعامل با بخش خصوصی قرار دهد؛ قانون گذاری و سیاست گذاری در مسیر درست قرار گیرد؛ هدف گذاری منطقی انجام شود و بخش خصوصی را متعهد به اجرا کند، امور بهتر از زمانی پیش می رود که تنها قواعدی باهدف بگیر و ببند اجرا شود.

دلایل رسیدن به این موفقیت را چه می دانید؟

در این بخش وزارت جهاد کشاورزی، وزارت صنعت، معدن و تجارت، قوانینی که در مجلس تصویب شد و اراده های مدیریتی که در جامعه اعمال شد، موجب رسیدن به موفقیت شد. اینکه رشد تولید سالانه ۸۰ تا ۱۰۰ هزار تن برای چهارمین سال تکرار شده، بسیار حائز اهمیت است. بر این اساس پیش بینی کرده ایم که تولید شکر در سال جاری به یک میلیون و ۷۵۰ هزار تن برسد. نکته مهم این است که با وجود این میزان تولید، مصرف آب کمتر از ۵۰ درصد زمانی است که تولید شکر ۹۰۰ هزار تن بود. صرفه جویی در آب در سال های اخیر بسیار مورد توجه قرار گرفته است. کارخانه ها با ظرفیت های خوبی در حال فعالیت هستند و نکته مهم دیگر این است که این موفقیت، بیشتر حاصل کار کیفی بوده است تا سرمایه گذاری. ۵۰ درصد این موفقیت را می توان به اعمال اصول علمی مرتبط دانست؛ ۲۰ درصد حاصل امور مدیریتی و ۳۰ درصد نیز حاصل تعامل دولت و بخش خصوصی بوده است. این امیدواری وجود دارد که این روش و الگو در سایر بخش ها نیز اعمال شود تا شاهد موفقیت در همه بخش ها باشیم.

بخش خصوصی با برگزاری جشن تولید ملی شکر که به تقدیر پیشکسوتان عرصه کشاورزی و صنعت در بخش قند و شکر و همچنین تجلیل از وزیر جهاد کشاورزی، تأکید می کند که وقتی اقدامات خوبی انجام شود، باید از آن تقدیر کرد. نمی خواهیم بگوئیم همه مشکلات در این بخش حل شده است اما باید گفت اعمال سیاست خوب، جواب می دهد.

با فعالیت های اقتصادی، متأسفانه منجر به کوچک ماندن بخش خصوصی در اقتصاد ایران شده است. من علت این عقب ماندگی را در تفکری می دانم که طی دوران متمادی در شیوه حکمرانی ما حاکم بوده و باعث افول جایگاه بخش خصوصی شده است. با اطمینانی قوی می شود گفت امروز درباره عارضه های اقتصاد ایران اجماع وجود دارد.

همه نیروهای فکری و سیاسی کشور می دانند که اقتصاد ایران دچار چه عارضه هایی است. اما آنچه درباره اش اختلاف نظر وجود دارد این است که مداوا از کجا آغاز شود. اجازه بدهید با ذکر مثالی ساده، منظرم را بیان کنم. بیماری مقابل ما روی تخت خوابیده که دقایقی قبل، سسکه کرده و در راه انتقال به بیمارستان دچار سانحه شده و کمرش هم آسیب دیده است و ما در اتاق عمل فهمیده ایم او نفس تنگی هم دارد. همراهان بیمار هم از شدت نگرانی، با پرسنل بیمارستان درگیر شده اند و پای انتظامات و پلیس هم به میان آمده است. سؤال این است: کار مداوا را از کجا باید آغاز کرد؟ باید ابتدا نفس این بیمار را برگرداند و بعد برای احیای قلب او تلاش کرد. نفس این بیمار، رقابت است و قلب او آزادسازی. اقتصاد ایران بیش از هر چیز نیازمند آزادسازی و رقابت است.

اتفاق اقتصادهای موفق، اگر پارادایم غالب و الگوی برگزیده برای راهبری اقتصاد، استفاده از ساز و کارهای بازار بوده، همه تلاش ها در این راستا شکل گرفته است که «بازار» نقش واقعی اش را ایفا کند. وقتی می گوئیم بازار، معنای آن پرهیز از مداخله غیر ضروری در کنار عدم غفلت از موارد ضروری است. مورد اول به جنبه های قیمتی در بازار بازمی گردد و مورد دوم به ناکارایی موجود اقتصاد اشاره دارد. اختلال در هر کدام از این سیستم ها، مشکلات زیادی برای سیستم اقتصادی به وجود می آورد. متأسفانه در کشور ما در هر دو معنی بازار اختلال به وجود آمده است یعنی دولت با اختلال در نظام عرضه و تقاضا، مانع از کشف واقعی قیمت ها شده که این را باید ناشی از سیاست های غلط اقتصادی دولت ها دانست و در حوزه تصمیم گیری سیاسی هم زمانی که اثر سیاست های غلط اقتصادی در بازار، خود را با افزایش قیمت کالاها نشان می دهد، دولت به جای اصلاح رفتار اقتصادی اش، فعالان بخش خصوصی را تحت فشار گذاشته و آن ها را به چوب تعزیرات نواخته است. اختلال دوم در حوزه رقابت است. در این حوزه نیز به دلیل غفلت از عناصر مؤثر در محیط کسب و کار، فضای رقابتی با سطح انتظارات فاصله دارد. به همین واسطه نیز بسیاری از سیاست های درست به دلیل نبود بستر مساعد به نتیجه مطلوب منجر نشد. این گونه برخوردهای قهرآمیز

هستیم، نه از وضعیت عدالت اجتماعی. ده ها پرسش از این دست را می توانیم مطرح کنیم، اما پاسخ این پرسش ها چیست؟ تجربه حضور طولانی مدت در ساختار اجرایی کشور به من این اجازه را می دهد که انگشتم را به سمت شیوه حکمرانی نشانه روم. منظور از حکمرانی ساز و کاری است که برای ارائه مطلوب و کارآمد خدمات عمومی باید به کار برد. اگرچه ادبیات حکمرانی بر توانمندسازی نهادهای حاکمیتی تأکید دارد، اما هدف آن، بزرگ شدن دولت و محدود کردن زمین بازی بخش خصوصی نیست. هدف اصلی، اصلاح روش ها در سه حیطه قانون گذاری، ساختار قضایی و امور اجرایی برای پویایی اقتصاد ملی است. بسیاری از صاحب نظران امروز به این نتیجه رسیده اند که پیش زمینه هر اقدام اصلاحی در اقتصاد ایران، تغییر انگاره های ذهنی و باورهای غلط گذشته است اگر نه بهترین راه حل ها به بدترین سیاست ها تبدیل می شوند. به مرحله ای رسیده ایم که شاید لازم باشد یکبار دیگر باید پدیده های مرتبط اقتصادی، از تعاریف تا سازمان ها و از قواعد تا قوانین را بازنگری کنیم. امروز در کشور مشکل کارشناس و تحلیلگر نداریم. نیروی فکری موجود در کشور کفاف حل و فصل ابرچالش های موجود را می دهد، اما وجود باورهای غلط در دستگاه های سیاست گذاری مانع ایجاد اصلاحات ساختاری می شود. در قریب به

بازتاب جشن شکر در رسانه‌ها

رسیدن به مرز ۷۵ درصد خودکفایی در تولید شکر تنها یک دهه پس از آنکه این صنعت از دره مرگ عبور کرد برای رسانه‌های ایران خبر جذابی بود. رسانه‌های ایرانی به‌ویژه روزنامه‌ها در سال‌های فعالیت دولت‌های نهم و دهم شاهد سقوط تولید بودند حالا با خرسندی از اینکه پایداری دولت یازدهم و مدیران کارخانه‌ها، این صنعت را به بالای دره رسانده و می‌رود تا به خودکفایی برسد این جشن را بازتاب دادند. آنچه در ادامه می‌خوانید گزارش برخی از روزنامه‌هاست:

گویا در دولت دوازدهم نیز سکاندار این وزارتخانه است آن را تأیید می‌کند، اما با استفاده از قید «احتمال» می‌گوید: «از میانه دهه ۸۰ وضعیت تولید این محصول در ایران به دلیل حذف تعرفه واردات این محصول به شدت آسیب دید. دولت یازدهم در ۴ سال گذشته تلاش کرد تا با این مشکل دست و پنجه نرم کند و سرانجام در آخرین روزها جشن ملی شکر با موفقیت برگزار شد. مواردی مانند آنچه دیروز رخ داد، خودکفایی گندم، باز شدن گره قراردادهای نفتی و جلب سرمایه‌گذار خارجی وضعیت کشور را به نحوی رقم زده که دولت دوازدهم در شرایطی بهتر کار خود را آغاز کند.»

وضع‌مان در روغن خوب نیست

محمود حجتی در جشن ملی تولید شکر خطاب به محمد نهاوندیان، رئیس دفتر رئیس‌جمهور، غلامحسین شافعی، رئیس اتاق ایران و دیگر فعالان بخش خصوصی تصریح می‌کند: «ما در بحث روغن نباتی دست‌نیزمان را به‌سوی شما دراز و اعلام می‌کنیم که وضع‌مان در زمینه روغن خوب نیست. درجه خودکفایی کشور در زمینه روغن بین ۶ تا ۷ درصد است. هر ملتی در تاریخ خود دچار فراز و نشیب‌های زیادی می‌شود و به‌یاد داریم که ما در تیر و مرداد ۹۲ به روغن نیاز داشتیم اما بنا بر دلایل موجود نمی‌توانستیم این محصول را وارد کنیم. بنابراین نباید بیش از ۹۰ درصد در این زمینه وابسته باشیم. همان‌طور که توانستیم در بخش شکر تاحد زیادی خودکفا شویم، این امکان در روغن نیز وجود دارد.»

نگاه غلط به تعرفه شکر، بخش‌های دیگر را متأثر کرد

وزیر جهادکشاورزی با بیان اینکه ما بیش از سه برابر قبل کلزا تولید کردیم، می‌افزاید: «پیش‌بینی شده است امسال بیش از ۳۰۰ هزار تن کلزا در تناوب کشت گندم کشت شود. همچنین باید این خبر خوش را نیز اعلام کنم که ایران رکورد تولید کلزا را در یک مزرعه در کرمانشاه با تولید ۹/۵ تن کلزا در هکتار شکسته است که این تولید با نظارت فرانسوی‌ها انجام می‌شود. ما قطعاً می‌توانیم در تولید روغن به نقطه خوبی برسیم اگر پا به پای هم حرکت کنیم، فقط نباید سر به سر هم بگذاریم و باید منافع ملی را در این زمینه در نظر بگیریم. ما همین همتی که داریم قطعاً در چهار سال آینده می‌توانیم در تولید شکر خودکفا شویم. مقدمات این کار فراهم شده و گلگاه آن تجهیز کارخانجات است که امیدواریم با انجام این کار، اهداف ما محقق شود.»

سیاست‌های غلط مانع خودکفایی شکر

وزیر جهادکشاورزی با اشاره به نیاز ۴۰۰ تا ۵۰۰ هزار تنی واردات شکر در سال اظهار داشت: «امیدواریم با اقداماتی که در حال انجام است بتوانیم این میزان را هم در داخل کشور تولید کنیم. تعرفه واردات شکر در نیمه دوم سال ۸۴ تا اردیبهشت ۸۵ در دولت نهم پنج بار کاهش یافت و به صفر رسید. این کاهش تعرفه منجر به واردات ۲/۵ میلیون تن شکر در سال ۸۵ شد. صفر شدن تعرفه واردات شکر منجر به کاهش تولید شکر به ۵۰۰ هزار تن شد و تولید چغندر هم از ۶/۵ میلیون به نزدیک ۲ میلیون تن تولید کاهش یافت. سیاست و نگاه غلط در تعیین تعرفه شکر منجر شد سایر بخش‌های کشاورزی به‌غیر از تولید چغندر و شکر هم آسیب ببیند بنابراین در سال ۸۷ کشاورزان به جای کشت چغندر اقدام به کشت سیب‌زمینی کردند و در آن سال به دلیل افزایش تولید سیب‌زمینی این محصول به‌صورت مجانی در بین مردم توزیع شد و سلسله‌وار آن تصمیم غلط منجر به فاجعه در بخش‌های کشاورزی و صنعت قندوشکر کشور شد. در دولت تدبیر و امید و با حمایت رئیس‌جمهوری، تعامل مثبت با بخش صنعت، تلاش کشاورزان و تعاملات جهانی، نزدیک به ۵۰ درصد افزایش تولید شکر داشتیم و تولید شکر از یک میلیون و ۱۰۰ هزار تن در سال ۹۲ به یک میلیون و ۶۴۳ هزار تن افزایش یافته است.»

عدالت اجتماعی، توسعه پایدار را تضمین می‌کند

محمد نهاوندیان، رئیس دفتر رئیس‌جمهور که خود زمانی به‌عنوان رئیس پارلمان بخش خصوصی در اتاق بازرگانی حضور داشت و این روزها زمزمه حضورش در کابینه دوازدهم بیشتر از پست فعلی‌اش به گوش می‌رسد در مراسم جشن ملی شکر گفت: «رکورد در تولید شکر نشان می‌دهد می‌توانیم با تکیه بر منابع موجود محصول بیشتری داشته باشیم و این معجزه بهره‌وری است. اگر تولیدی انجام شود که بازار نداشته باشد، جز خسارت نخواهد بود و کار بزرگی که در برجام انجام شد این بود که دیوارهای بلندی که بر سر راه تعاملات ما بود، شکست. قطعاً ورود تکنولوژی و فناوری در حوزه کشاورزی

به‌عنوان یک حجت برای دیگر بخش‌ها تلقی می‌شود که با تکیه بر بهره‌وری می‌توان محصول را بالا برد. وی با اشاره به این که ما بیشتر از منابع طبیعی، منابع انسانی را تضعیف کرده‌ایم، گفت: این همه سرمایه انسانی باید در فضای کسب و کار مساعدی تبدیل به نیروی کار مفید شود، اما متأسفانه نتوانستیم این سرمایه را در یک محیط مناسب تبدیل به یک نیروی کار خلاق کنیم و آنها را به کار بگیریم. نهاوندیان همچنین با تأکید بر این که رشد بدون عدالت پایدار نمی‌ماند، ادامه داد: در بهره‌مندی از اقتصاد باید گام‌های جدی برداریم. بحث عدالت اجتماعی به‌ویژه در کشاورزی بسیار مهم است. کشاورز ما باید احساس بهره‌مندی کند. وی تأکید کرد: باید فاصله دهک پایین و بالا در اقتصاد همواره مورد توجه ما باشد و نگاه عدالت اجتماعی در اقتصاد بتواند رشد پایدار کشور را تضمین کند. رئیس اتاق بازرگانی ایران هم در این مراسم از رکورد بی‌سابقه تولید شکر در تاریخ ۱۲۰ ساله این صنعت با وجود مشکل کم‌آبی در کشور خبر داد. غلامحسین شافعی گفت: دستیابی به این رکورد قابل توجه در شرایط موجود و با وضع کم‌آبی و همچنین با مشارکت تلاشگران عرصه‌های تولید کشاورزی تحقق پذیرفته شده است. وی با بیان این که بهره‌وری در تولید شکر نتیجه پیوند علم و عمل در کشاورزی بوده است، گفت: در نتیجه اقدامات انجام شده برای افزایش تولید شکر، تولید این محصول که در سال ۸۱ به ازای هر مترمکعب آب ۱۲۰ گرم بود، در سال ۹۰ به‌ازای همان مقدار مصرف آب به ۴۳۷ گرم و در سال ۹۵ به‌ازای مصرف هر مترمکعب آب به ۶۰۰ گرم رسیده است.

وزیر جهادکشاورزی در آخرین روزهای دولت یازدهم وعده داد

خودکفایی شکر، ۴ سال دیگر

بخش کشاورزی از بخش‌های مهجور مانده اقتصاد است که درعین‌اینکه می‌تواند سهم خوبی از اقتصاد را به خود اختصاص دهد اما به‌دلیل عدم برنامه‌ریزی‌ها و مدیریت‌های ناصحیح اعمال‌شده در دولت‌های قبل به یکی از بخش‌های اقتصادی مبدل شده است که توجه کمی را به خود معطوف می‌کند؛ موضوعی که حتی در روزهای پس‌اجرامی نیز مشهود بود و کمتر نامی از سرمایه‌گذارانی شنیده می‌شد که می‌خواهند در بخش کشاورزی سرمایه‌گذاری کنند. گو اینکه با وجود موقعیت ژئوپولیتیک ایران قطعاً ورود سرمایه‌گذاری به این بخش می‌توانست این بخش را نیز همچون سایر بخش‌ها به پویایی برساند. با این حال و با همه کم‌توجهی‌هایی که تاکنون به این بخش شده اما در برخی زمینه‌ها خودکفایی‌های قابل توجهی رخ داده است. خودکفایی‌هایی که هر چند باید برای آنها به‌جای لفظ نخستین‌بار از شمارگان دومین بار استفاده کرد اما با توجه به اینکه جلوی خروج ارز از کشور را می‌گیرد، حائز اهمیت است. خودکفایی‌هایی همچون خودکفایی در تولید گندم که یک‌بار در سال پایانی دولت هشتم روی داد و با عدم‌مدیریت صحیح بخش کشاورزی در دولت نهم و دهم از دست رفت و مجدداً در دولت یازدهم با تمرکز بر مدیریت صحیح دوباره شاهد خودکفایی در این زمینه بودیم و حالا کشور خود را برای جشن خودکفایی شکر در ۴ سال آینده آماده می‌کند. خودکفایی‌ای که قطعاً می‌تواند بحران‌های کمبود شکر را از بین برده و ایران را در جهان، سهم‌دار صادرات کند. در همین زمینه در جشنی که با حضور مسئولان مربوطه در جمع پارلمان بخش خصوصی گرفته شد؛ محمود حجتی، وزیر کشاورزی دولت یازدهم که

اطلاعات

حجتی: تا پایان دولت دوازدهم در تولید شکر خودکفا می‌شویم

کشور در تولید شکر تا ۴ سال آینده خودکفا می‌شود و در این خصوص مقدمات این کار فراهم شده و امیدواریم با تجهیز کارخانجات به‌عنوان گلگاه این امر به هدف مورد نظر برسیم. به گزارش خبرنگار ما، این مطلب را محمود حجتی وزیر جهادکشاورزی در مراسم «جشن ملی شکر» که با حضور رئیس دفتر رئیس‌جمهوری در اتاق بازرگانی ایران برگزار شد، اعلام کرد و گفت: ما در بحث روغن نباتی دست‌نیزمان را به‌سوی شما دراز می‌کنیم و اعلام می‌کنیم که وضع‌مان در زمینه روغن خوب نیست. وی با بیان این که درجه خودکفایی کشور در زمینه روغن بین ۶ تا ۷ درصد است، اظهار داشت: هر ملتی در تاریخ خود دچار فراز و نشیب‌های زیادی می‌شود و به‌یاد داریم که ما در تیر و مرداد ۹۲ به روغن نیاز داشتیم اما بنا بر دلایل موجود نمی‌توانستیم این محصول را وارد کنیم؛ بنابراین نباید وابستگی ۹۰ درصدی در محصولی داشته باشیم. وزیر جهادکشاورزی تأکید کرد: همان‌طور که توانستیم در بخش شکر تا حد زیادی خودکفا شویم، این امکان در روغن هم وجود دارد. مثلاً ما بیش از سه برابر قبل کلزا تولید کرده‌ایم و پیش‌بینی شده است امسال بیش از ۳۰۰ هزار کلزا در تناوب کشت گندم کشت شود. وی افزود: همچنین باید این خبر خوش را هم اعلام کنم که ایران رکورد تولید کلزا را در یک مزرعه در کرمانشاه با تولید ۹/۵ تن کلزا در هکتار شکسته است که این تولید با نظارت فرانسوی‌ها انجام می‌شود. حجتی تصریح کرد: قطعاً می‌توانیم در تولید روغن به نقطه خوبی برسیم باید پا به پای هم حرکت کنیم و باید منافع ملی را در این زمینه در نظر بگیریم. در ادامه این مراسم رئیس دفتر رئیس‌جمهوری ثبت رکورد در تولید شکر در کشور را از معجزات بهره‌وری دانست و گفت: کار بزرگی که در برجام انجام شد، این بود که دیوارهای بلندی که بر سر راه تعاملات ما بود، شکسته شد و ورود فناوری در حوزه کشاورزی به کشور هم مدیون برجام است. محمد نهاوندیان افزود: رکورد در تولید شکر نشان می‌دهد که می‌توانیم با تکیه بر منابع موجود محصول بیشتری تولید کنیم و این معجزه بهره‌وری است.

وی با اشاره به این که بخش کشاورزی توانسته است در تولید چغندر قند و شکر عملکرد بسیار مناسبی داشته باشد، اظهار داشت: عملکرد تولید چغندر قند از ۳۱ تن در هکتار در سال ۸۸ به ۵۳ تن در هر هکتار در حال حاضر رسیده است، ضمن این که تولید شکر هم از ۴/۳ گرم به ۷/۶ گرم رسیده که این دستاوردها مایه مباهات است. رئیس دفتر رئیس‌جمهوری با اشاره به این که یک سوم رشد اقتصادی باید از رشد بهره‌وری حاصل شود، گفت: متأسفانه هنوز این مسئله تحقق نیافته است، اما گزارشاتی که در این جلسه مطرح شد، نشان می‌دهد این کار شدنی است و می‌توان با استفاده بهینه از منابع موجود، بازده کار را بالاتر برد. وی تصریح کرد: فقط چغندر قند و شکر نیستند که ما به چنین دستاوردهایی در تولید آنها رسیده‌ایم بلکه در محصولاتی مانند گندم هم همین عملکرد را داشته‌ایم و بدون این که سطح زیرکشت را افزایش داده باشیم یا این که مصرف آب را بالا ببریم، محصول بیشتری به‌دست آورده‌ایم و این رمز و کلید رشد پایدار ایران است.

این مقام مسئول خاطر نشان کرد: بنده به سهم خود و از طرف دولت از تمامی کشاورزان و مهندسان تشکر می‌کنم که توانستند چنین عملکرد موفقیت آمیزی را به نمایش بگذارند؛ چرا که این کار نه فقط برای کشاورزی اهمیت زیادی دارد بلکه

به کشور مدیون برجام است. بخش کشاورزی توانسته در تولید چغندر قند و شکر عملکرد بسیار مناسبی داشته باشد؛ عملکرد تولید چغندر قند از ۳۱ تن در هکتار در سال ۸۸ به ۵۳ تن در هر هکتار در حال حاضر رسیده است.» وی با اشاره به اینکه ۳/۱ رشد اقتصادی باید از رشد بهره‌وری حاصل شود، افزود: «متأسفانه هنوز این مسئله تحقق نیافته است اما گزارشاتمی که در این جلسه مطرح شد، نشان می‌دهد که این کار شدنی است و می‌شود با استفاده بهینه از منابع موجود، بازده کار را بالاتر برد. تنها چغندر قند و شکر نیستند که ما به چنین دستاوردهایی در تولید آنها رسیده‌ایم بلکه ما در محصولات دیگرمانند گندم نیز همین عملکرد را داشته‌ایم و بدون اینکه سطح زیر کشت را افزایش داده باشیم یا اینکه مصرف آب را بالا ببریم، محصول بیشتری به دست آورده‌ایم و این رمز و کلید رشد پایدار ایران است.» وی همچنین با تأکید بر اینکه رشد بدون عدالت، پایدار نمی‌ماند، ادامه داد: «در بهره‌مندی از اقتصاد باید گام‌های جدی برداریم. بحث عدالت اجتماعی به‌ویژه در کشاورزی بسیار مهم است. کشاورز ما باید احساس بهره‌مندی کند. باید فاصله دهک پایین و بالا در اقتصاد همواره مورد توجه ما باشد و نگاه عدالت اجتماعی در اقتصاد بتواند رشد پایدار ما را تضمین کند.»

تسری موفقیت شکر به سایر حوزه‌ها

در این مراسم غلامحسین شافعی، رئیس پارلمان بخش خصوصی هم به نقش تولید شکر در راستای تحقق اهداف اقتصاد مقاومتی اشاره کرد و افزود: «در حوزه تولید شکر موفقیت چشمگیری حاصل شده است که در شرایط غیرعادی اقتصادی کشور به دست آمد. با اعمال سیاست‌ها و مشارکت فعالان این عرصه، حضور متخصصان و پژوهشگران مطرح کشور، روند رشد تولید شکر افزایش پیدا کرد. امروز شاهد آن هستیم که با مصرف آب کمتر، سطح زیر کشت کمتر و در مجموع با پیوند علم و عمل این رکورد به ثبت رسید. دستیابی به این موفقیت که با افزایش تولید ثروت، درآمد و ایجاد اشتغال همراه است اقدامی مهم و اساسی است که باید آن را به سایر صنایع نیز تسری داد.» وی ادامه داد: «باید این حرکت مورد تجزیه و تحلیل بیشتر قرار بگیرد و به راهکاری علمی تبدیل شود که در سایر حوزه‌ها نیز قابلیت اجرا داشته باشد. در سال ۸۱ به ازای هر مترمکعب آب ۸۱ گرم، در سال ۹۰ در حدود ۴۳۷ گرم و در سال ۹۵ بالغ بر ۶۰۰ گرم شکر تولید شده که موفقیت بزرگی است.»

محمد نهاوندیان در جشن ملی تولید شکر مطرح کرد:

انعکاس بهره‌وری در رشد تولید

دنیای اقتصاد: جشن ملی تولید شکر در پارلمان بخش خصوصی در حالی برگزار شد که متولیان این حوزه اعتقاد دارند که عوامل مؤثری چون کاهش سطح زیر کشت، بهره‌وری در مصرف آب و در نهایت پیوند علم و عمل توانسته رکورد تاریخی یک میلیون و ۶۵۰ هزار تنی را در تولید شکر ایجاد کند. این میزان از تولید، توانسته کشور را به سطح خودکفایی ۷۵ درصدی در این بخش برساند. براساس آمارهای گزارش شده، در سال ۸۱ به ازای هر متر مکعب آب ۸۱ گرم، در سال ۹۰ در حدود ۴۳۷ گرم و در سال ۹۵ بالغ بر ۶۰۰ گرم شکر تولید شده که موفقیت بزرگی به‌شمار می‌رود.

آمارها نشان می‌دهند که در سال ۸۵ با وجود اینکه بیشترین میزان تولید شکر را داشتیم اما به دلیل سیاست‌های نادرست دولت که در نتیجه آن تعرفه واردات شکر به صفر رسید، واردات افزایش یافت و به بیش از ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار تن رسید که متأسفانه این امر منجر به ایجاد یک روند نزولی در تولید شکر در سال‌های بعد شد. البته این روند نزولی از سال ۹۲ در جهت عکس به حرکت خود ادامه داد و در نهایت در سال ۹۵ پس از گذشت ۱۲۰ سال تولید به بالاترین میزان تاریخی خود رسید. این در حالی است که فعالان این حوزه معتقدند این موفقیت چشمگیر در شرایط غیرمعارف اقتصادی کشور (بحران آب) به دست آمده و ضروری است با تجزیه و تحلیل این موفقیت به راهکاری علمی رسید که قابل تسری به سایر صنایع بخش کشاورزی نیز باشد. به گفته فعالان صنعت کشاورزی پیش‌بینی می‌شود میزان تولید کشور در سال ۱۳۹۶ به یک میلیون و ۷۵۰ هزار تن برسد. آنها بر این باورند که با اطمینان، تلاش و برنامه‌ریزی صحیح می‌توانیم در پایان برنامه ششم توسعه، در تولید شکر خودکفا شویم.

در جشن ملی تولید شکر که از سوی مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب اتاق ایران با حضور رئیس دفتر رئیس جمهوری، رئیس اتاق ایران، وزیر جهاد کشاورزی و جمعی از فعالان این صنعت برگزار شد، ضمن تأکید بر رشد ۱۰ درصدی بهره‌وری در تولید شکر، اهمیت اعتماد دولت به بخش خصوصی مورد تأکید قرار گرفت و از اقدامات وزیر جهاد کشاورزی در دولت یازدهم تقدیر شد. محمد نهاوندیان، رئیس دفتر رئیس جمهوری در این مراسم گفت: این جلسه نماد بسیار خوبی از یک همت بارور شده، عزم خردمندان و یک حرکت جمعی همدلانه است که با فضای مثبت ایجادشده، به بار نشسته است که حاصل تعامل سازنده دولت و بخش خصوصی است. وی ادامه داد: بخش کشاورزی ما توانسته است میزان تولید چغندر قند را از ۳۱ تن به ۵۳ تن و میزان تولید شکر را از ۴/۳ تن به ۷/۶ تن در هکتار برساند که این دستاورد مایه مباهات است.

نهاوندیان با اشاره به اینکه یک سوم رشد اقتصادی باید از رشد بهره‌وری حاصل شود، گفت: متأسفانه هنوز این مسئله تحقق نیافته است اما گزارش‌های ارائه شده، نشان می‌دهد این کار شدنی است و می‌شود با استفاده بهینه از منابع موجود، بازده کار را بالاتر برد. وی ادامه داد: ما علاوه بر چغندر قند و شکر، در گندم نیز همین عملکرد را داریم، یعنی بدون اینکه سطح زیر کشت را افزایش داده باشیم و آب بیشتری مصرف کرده باشیم، توانسته‌ایم محصول بیشتری به دست آوریم و این رمز و کلید رشد پایدار ایران است. نهاوندیان با اشاره به تأسیس مرکز مطالعات آب و کشاورزی اتاق بازرگانی ایران گفت: اتاق در اجرای این مأموریت ایستاد و با امکانات نه‌چندان گسترده ولی با همت فراوان کار را پیش برد. در همان سال‌ها که به بحران آب بی‌توجهی می‌شد، اتاق زنگ خطر را به صدا درآورد و مرکز مطالعات آب از بعضی تصمیم‌های فاجعه‌آمیز جلوگیری کرد. وی ادامه داد: عده‌ای این گونه می‌اندیشند که بخش خصوصی خردنگر بوده و به فکر منافع بنگاه خود است؛ در حالی که اتاق ایران با راه‌اندازی این مرکز نشان داد که برای رسیدن به رشد و توسعه عزم جدی دارد. نهاوندیان عنوان کرد: ما چاره‌ای نداریم جز اینکه نهضت ارتقای بهره‌وری را در بقیه بخش‌ها آغاز کنیم. تزییع منابع انسانی بسیار بیشتر از منابع طبیعی است. سرمایه انسانی باید در فضای کسب و کار مساعد به نیروهای مفید و ارزش آفرین تبدیل شود. وی افزود: این تصور که دولت می‌تواند اشتغال‌های گسترده ایجاد کند، توقع نادرستی است. دولت باید وظیفه اصلی خود را انجام دهد. یعنی ایجاد، ارتقا و حراست از محیط کسب و کار به‌طوری که بخش خصوصی با احساس امنیت و با عدالت کامل کارآفرینی کند و بتواند از بهترین فناوری‌های روز دنیا استفاده و زنجیره تولید و عرضه ایجاد کند و از برنامه‌ریزی‌های بلندمدت و اهمه نداشته باشد. وی تصریح کرد: اشتغال و ابتکار باید در بخش خصوصی ایجاد شود و دولت باید محیط این اشتغال را فراهم کند. از نظر وی، توقع نادرست ما موجب ناکام‌شدنمان است.

نهاوندیان خاطر نشان کرد: این موفقیت نه‌تنها برای کشاورزی اهمیت زیادی دارد، بلکه به‌عنوان یک حجت برای دیگر بخش‌ها تلقی می‌شود که با تکیه بر بهره‌وری، می‌توان تولید محصول را بالا برد. نهاوندیان با بیان اینکه اگر تولیدی انجام نشود که بازار نداشته باشد، جز خسارت نخواهد بود، گفت: کار بزرگی که در برجام انجام شد این بود که دیوارهای بلندی که بر سر راه تعاملات ما بود، شکست. به گفته وی ورود تکنولوژی و فناوری در حوزه کشاورزی به کشور مدیون برجام است. نهاوندیان در پایان با تأکید بر اینکه رشد بدون عدالت پایدار نمی‌ماند، ادامه داد: در بهره‌مندی از اقتصاد باید گام‌های جدی برداریم. بحث عدالت اجتماعی به‌ویژه در کشاورزی بسیار مهم است. کشاورز ما باید احساس بهره‌مندی کند. بدون تأمین معیشت برای آنها نمی‌توان نسخه پیچید. وی همچنین تأکید کرد: باید فاصله دهک پایین و بالا در اقتصاد همواره مورد توجه ما باشد و نگاه عدالت اجتماعی در اقتصاد بتواند رشد پایدار ما را تضمین کند. وزیر جهاد کشاورزی نیز در این مراسم با اشاره به افزایش ۵۰ درصدی میزان تولید شکر در کشور گفت: میزان تولید کشور از یک میلیون و ۱۰۰ هزار تن در ۴ سال گذشته به یک میلیون و ۶۵۰ هزار تن رسیده است.

محمود حجتی اظهار کرد: پیش از این یک میلیون و ۱۰۰ هزار تن شکر در کشور تولید می‌شد، در حالی که مصرف سالانه شکر ما بین ۲ تا ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تن است. به گفته وی با وجود همه مشکلاتی که داشتیم امروز توانستیم زیرساخت‌های خوبی ایجاد کنیم و ۴ سال آینده به‌راحتی می‌توانیم در تولید شکر خودکفا شویم. وی تصریح کرد: جدای از تأثیرات مثبت این افزایش تولید، در ایجاد اشتغال و ارزش افزوده، بازاری را که به‌طور رایگان در اختیار کارگران و کشاورزان کشورهای دیگر

قرار داده بودیم، به کشور خود برگرداندیم. وی درخصوص کشت پاییزه چغندر قند گفت: امسال کشت پاییزه چغندر قند از ۸۰۰ هزار تن گذشته است. حجتی افزود: کشت پاییزه چغندر قند کلید تولید شکر در کشور است. در کشت پاییزه تبخیر آب بسیار کمتر است و همچنین با توجه به اینکه میزان زیادی از بارش‌ها در بهار و پاییز است، می‌توان تولید چغندر قند را در این فصل‌ها افزایش داد. وزیر جهاد کشاورزی همچنین بر لزوم تناوب کشت در تولید چغندر قند هم تأکید کرد و گفت: می‌توان چغندر قند را با تولید گندم متناوب کرد و این‌گونه ضمن کاهش علف‌های هرز، تولید را هم افزایش داد.

حجتی با اشاره به برخی سیاست‌های سوء در دولت‌های گذشته گفت: در سال ۸۵ با کاهش تعرفه شکر یکباره ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار تن شکر وارد کشور شد، در حالی که میزان نیاز کشور به واردات بیش از ۵۰۰ هزار تن نبود. به گفته حجتی بخش‌های زیادی از کشاورزان از این سوء مدیریت و سیاست غلط آسیب دیدند. حجتی بر لزوم آسیب‌شناسی و تحلیل تجربیات و همچنین مدون کردن تجربه این افزایش تولید تأکید کرد. به گفته حجتی می‌توان با درس گرفتن از این موضوع، در مورد محصولات دیگر مانند روغن هم این افزایش تولید و بعد خودکفایی را ایجاد کرد. وزیر جهاد کشاورزی میزان خودکفایی روغن را ۶ تا ۷ درصد عنوان کرد و گفت: به‌دلیل ضرورت کشور و نیاز بخش کشاورزی باید در بخش روغن هم خودکفا شویم. امسال توانستیم تولید کلزا را تا سه برابر افزایش دهیم.

غلامحسین شافعی، رئیس پارلمان بخش خصوصی کشور نیز در این مراسم گفت: در حوزه تولید شکر موفقیت چشمگیری حاصل شده است که در شرایط غیرعادی اقتصادی کشور (بحران آب) به دست آمد.

شافعی تصریح کرد: با اعمال سیاست‌ها، مشارکت فعالان این عرصه، حضور متخصصان و پژوهشگران مطرح کشور، روند رشد تولید شکر افزایش پیدا کرد و امروز شاهد آن هستیم که با مصرف آب کمتر، سطح زیر کشت کمتر و در مجموع با پیوند علم و عمل این رکورد به ثبت رسید. وی دستیابی به این موفقیت که با افزایش تولید ثروت، درآمد و ایجاد اشتغال همراه است را اقدامی مهم و اساسی دانست که باید آن را به سایر صنایع نیز تسری داد.

حاشیه‌های یک مراسم

رئیس دفتر رئیس جمهوری در پاسخ به سؤالی که در کابینه دولت دوازدهم حضور خواهید داشت یا خیر اظهار کرد: برای پاسخ به این سؤال یک هفته باید صبر کرد. وزیر جهاد کشاورزی با ارائه روایتی از افزایش واردات شکر در دولت نهم آن را دلیل کاهش تولید داخلی شکر و به‌جای آن افزایش تولید سبب‌زمینی و توزیع مجانی آن میان مردم دانست. در مراسم جشن تولید شکر در حالی از محمود حجتی به‌دلیل شکسته شدن رکورد تولید شکر قدردانی شد که به گفته محسن جلال‌پور، یک‌بار دیگر از وزیر جهاد کشاورزی به‌دلیل حذف عمده بخشنامه‌ها و مجوزهای غیرضروری وزارتخانه متبوعش، تقدیر شده بود.

در این مراسم همچنین از «عباسیان»، پیشکسوت صنعت قند و شکر، «مفیدی»، پیشکسوت نیشکر و «اسماعیل برادران حسینی، چغندرکار برتر کشور» تجلیل شد.

همیشه‌ری

جشن خودکفایی ۷۵ درصدی تولید شکر

فعالان بخش خصوصی که به انتقاد از دولت‌ها مشهورند، روز گذشته از وزیر جهاد کشاورزی تقدیر کردند تا نشان دهند در مواردی که اقدامات مؤثری از سوی دولت انجام شود، دست به تشویق می‌زنند. فعالان اقتصادی روز گذشته در اتاق ایران میزبان محمود حجتی وزیر جهاد کشاورزی، محمد نهاوندیان رئیس دفتر رئیس‌جمهور و فعالان اقتصادی در حوزه تولید چغندر قند، نیشکر و شکر بودند تا جشن تولید ملی شکر را به‌دلیل رسیدن به خودکفایی ۷۵ درصدی در تولید این محصول برگزار کنند. علیرضا اشرف، رئیس هیأت‌مدیره انجمن صنایع قند ایران از تولید یک میلیون و ۶۵۰ هزار تن شکر در سال گذشته به‌عنوان رکورد تاریخ ۱۲۲ ساله تولید این محصول در ایران یاد کرد و آن را حاصل اعتماد دولت به بخش خصوصی در این زمینه دانست. در این مراسم از وزیر جهاد کشاورزی تقدیر شد تا محمود حجتی برای دومین بار مورد تحسین بخش خصوصی واقع شده باشد. نخستین بار بخش خصوصی به‌دلیل حذف داوطلبانه مقررات دست‌وپاگیر در حوزه کشاورزی، از حجتی تقدیر کرده بود.

اختصاص دهد اما به دلیل عدم برنامه‌ریزی‌ها و مدیریت‌های ناصحیح اعمال‌شده در دولت‌های قبل به یکی از بخش‌های اقتصادی مبدل شده است که توجه کمی را به خود معطوف می‌کند؛ موضوعی که حتی در روزهای پسابرجامی نیز مشهود بود و کمتر نامی از سرمایه‌گذارانی شنیده می‌شد که می‌خواهند در بخش کشاورزی سرمایه‌گذاری کنند. گو اینکه با وجود موقعیت ژئوپولیتیک ایران قطعاً ورود سرمایه‌گذاری به این بخش می‌توانست این بخش را نیز همچون سایر بخش‌ها به پویایی برساند. با این حال و با همه کم‌توجهی‌هایی که اکنون به این بخش شده اما در برخی زمینه‌ها خودکفایی‌های قابل توجهی رخ داده است. خودکفایی‌هایی که هر چند باید برای آنها به جای لفظ نخستین‌بار از شمارگان دومین‌بار استفاده کرد اما با توجه به اینکه جلوی خروج ارز از کشور را می‌گیرد، حائز اهمیت است.

خودکفایی‌هایی همچون خودکفایی در تولید گندم که یک بار در سال پایانی دولت هشتم روی داد و با عدم مدیریت صحیح بخش کشاورزی در دولت نهم و دهم از دست رفت و مجدداً در دولت یازدهم با تمرکز بر مدیریت صحیح دوباره شاهد خودکفایی در این زمینه بودیم و حالا کشور خود را برای جشن خودکفایی شکر در چهار سال آینده آماده می‌کند.

خودکفایی‌ای که قطعاً می‌تواند بحران‌های کمبود شکر را از بین برده و ایران را در جهان، سهم‌دار صادرات کند. در همین زمینه در جشنی که روز گذشته با حضور مسئولان مربوطه در جمع پارلمان بخش خصوصی گرفته شد؛ محمود حجتی، وزیر کشاورزی دولت یازدهم که گویا در دولت دوازدهم نیز سکاندار این وزارتخانه است آن را تأیید می‌کند، اما با استفاده از قید «احتمال» می‌گوید: «از میانه دهه ۸۰ وضعیت تولید این محصول در ایران به دلیل حذف تعرفه واردات این محصول به شدت آسیب دید. دولت یازدهم در چهار سال گذشته تلاش کرد تا با این مشکل دست و پنجه نرم کند و سرانجام در آخرین روزها جشن ملی شکر با موفقیت برگزار شد. مواردی مانند آنچه دیروز رخ داد، خودکفایی گندم، باز شدن گره قراردادهای نفتی و جلب سرمایه‌گذار خارجی وضعیت کشور را به نحوی رقم زده که دولت دوازدهم در شرایطی بهتر کار خود را آغاز کند.»

وضع‌مان در روغن خوب نیست

محمود حجتی در جشن ملی تولید شکر خطاب به محمد نهاوندیان، رئیس دفتر رئیس‌جمهور، غلامحسین شافعی، رئیس اتاق ایران و دیگر فعالان بخش خصوصی تصریح می‌کند: «ما در بحث روغن نباتی دست نیازمان را به‌سوی شما دراز و اعلام می‌کنیم که وضع‌مان در زمینه روغن خوب نیست. درجه خودکفایی کشور در زمینه روغن بین ۶ تا ۷ درصد است. هر ملتی در تاریخ خود دچار فراز و نشیب‌های زیادی می‌شود و به یاد داریم که ما در تیر و مرداد ۹۲ به روغن نیاز داشتیم اما بنابر دلایل موجود نمی‌توانستیم این محصول را وارد کنیم. بنابراین نباید بیش از ۹۰ درصد در این زمینه وابسته باشیم. همانطور که توانستیم در بخش شکر تاحد زیادی خودکفا شویم، این امکان در روغن نیز وجود دارد.»

نگاه غلط به تعرفه شکر، بخش‌های دیگر را متأثر کرد

وزیر جهادکشاورزی با بیان اینکه ما بیش از ۳ برابر قبل کلزا تولید کردیم، می‌افزاید: «پیش‌بینی شده است امسال بیش از ۳۰۰ هزارتن کلزا در تناوب کشت گندم کشت شود. همچنین باید این خیر خوش را نیز اعلام کنیم که ایران رکورد تولید کلزا را در یک مزرعه در کرمانشاه با تولید ۹/۵ تن کلزا در هکتار شکسته است که این تولید با نظارت فرانسوی‌ها انجام می‌شود. ما قطعاً می‌توانیم در تولید روغن به نقطه خوبی برسیم اگر پا به پای هم حرکت کنیم، فقط نباید سربه‌سر هم بگذاریم و باید منافع ملی را در این زمینه در نظر بگیریم. ما همین همتی که داریم قطعاً در چهار سال آینده می‌توانیم در تولید شکر خودکفا شویم. مقدمات این کار فراهم شده و گلوگاه آن تجهیز کارخانجات است که امیدواریم با انجام این کار، اهداف ما محقق شود.»

سیاست‌های غلط مانع خودکفایی شکر

وزیر جهادکشاورزی با اشاره به نیاز ۴۰۰ تا ۵۰۰ هزار تنی واردات شکر در سال اظهار داشت: «امیدواریم با اقداماتی که در حال انجام است بتوانیم این میزان را هم در داخل کشور تولید کنیم. تعرفه واردات شکر در نیمه دوم سال ۸۴ تا اردیبهشت ۸۵ در دولت نهم ۵ بار کاهش یافت و به صفر رسید. این کاهش تعرفه منجر به واردات ۲/۵ میلیون تن شکر در سال شد.

تنها چغندر قند و شکر نیستند که ما به چنین دستاوردهایی در تولید آنها رسیده‌ایم بلکه ما در محصولاتی مانند گندم نیز همین عملکرد را داشته‌ایم و بدون اینکه سطح زیر کشت را افزایش داده باشیم یا اینکه مصرف آب را بالا ببریم، محصول بیشتری به‌دست آورده‌ایم و این رمز و کلید رشد پایدار ایران است. رئیس دفتر رئیس‌جمهور خاطر نشان کرد: بنده به سهم خود و از طرف دولت از تمام کشاورزان، مهندسان و تحلیلگران تشکر می‌کنم که توانستند چنین عملکرد موفقیت‌آمیزی را به‌نمایش بگذارند، چرا که این کار نه‌تنها برای کشاورزی اهمیت زیادی دارد، بلکه به‌عنوان یک حجت برای دیگر بخش‌ها تلقی می‌شود که با تکیه بر بهره‌وری می‌توان محصول را بالا برد. نهاوندیان با اشاره به اینکه ما بیشتر از منابع طبیعی، منابع انسانی را تضعیف کرده‌ایم، گفت: این همه سرمایه انسانی باید در فضای کسب و کار مساعدی تبدیل به نیروی کار مفید شود، اما متأسفانه ما نتوانستیم این سرمایه را در یک محیط مناسب تبدیل به یک نیروی کار خلاق کنیم و آنها را به کار بگیریم.

خودکفایی در تولید شکر تا ۴ سال دیگر

وزیر جهادکشاورزی در جشن ملی تولید شکر خطاب به محمد نهاوندیان رئیس دفتر رئیس‌جمهور، غلامحسین شافعی رئیس اتاق ایران و دیگر فعالان بخش خصوصی تصریح کرد: ما در بحث روغن نباتی دست نیازمان را به‌سوی شما دراز می‌کنیم و اعلام می‌کنیم که وضع‌مان در زمینه روغن خوب نیست. حجتی با بیان اینکه درجه خودکفایی کشور در زمینه روغن بین ۶ تا ۷ درصد است، اظهار داشت: هر ملتی در تاریخ خود دچار فراز و نشیب‌های زیادی می‌شود و به یاد داریم که ما در تیر و مرداد ۹۲ به روغن نیاز داشتیم، اما بنابر دلایل موجود نمی‌توانستیم این محصول را وارد کنیم. او تأکید کرد: همانطور که توانستیم در بخش شکر تا حد زیادی خودکفا شویم، این امکان در روغن نیز وجود دارد. وزیر جهادکشاورزی اضافه کرد: همچنین باید این خبر خوش را نیز اعلام کنیم که ایران رکورد تولید کلزا را در یک مزرعه در کرمانشاه با تولید ۹/۵ تن کلزا در هکتار شکسته است که این تولید با نظارت فرانسوی‌ها انجام می‌شود. حجتی تصریح کرد: ما قطعاً می‌توانیم در تولید روغن به نقطه خوبی برسیم اگر پا به پای هم حرکت کنیم، فقط نباید سر به سر هم بگذاریم و باید منافع ملی را در این زمینه در نظر بگیریم. او در بخش دیگری از سخنان خود اظهار داشت: ما با همین همتی که داریم قطعاً در ۴ سال آینده می‌توانیم در تولید شکر خودکفا شویم. وزیر جهادکشاورزی اضافه کرد: مقدمات این کار فراهم شده و گلوگاه آن تجهیز کارخانجات است که امیدواریم با انجام این کار، اهداف ما محقق شود.

رکورد تولید شکر شکست

رئیس اتاق ایران در این مراسم با بیان اینکه دستیابی به رکورد قابل توجه تولید شکر در تاریخ ۱۲۰ ساله این صنعت بی‌سابقه بوده است، اظهار داشت: این اتفاق در حالی رخ داد که مایه اصلی تولید این محصول یعنی آب در یک شرایط استثنایی و بحرانی در کشور قرار دارد، اما خوشبختانه ما شاهد هستیم که با استفاده از آب کمتر و سطح زیر کشت کمتر، رسیدن به این پست محقق شده است. غلامحسین شافعی تصریح کرد: ما شاهد پیوند علم و عمل در بخش کشاورزی هستیم. او ادامه داد: رکورد تولید شکر نشان می‌دهد که وقتی می‌گوییم می‌توانیم در شرایط غیرمتعارف، کارهای بزرگ انجام بدهیم، حرف بی‌اساس نمی‌زنیم و این کار امکان‌پذیر است. شافعی با بیان اینکه در سال ۸۱ به‌ازای هر مترمکعب آب، ۱۲۰ گرم شکر تولید شده است، گفت: این عدد در سال ۹۰ به ۴۳۷ گرم و در سال ۹۵ به ۶۰۰ گرم رسیده که یک اقدام و رکورد بسیار فوق‌العاده است.

وزیر جهادکشاورزی در آخرین روزهای دولت یازدهم وعده داد

خودکفایی شکر، ۴ سال دیگر

بخش کشاورزی از بخش‌های مهجورمانده اقتصاد است که در عین اینکه می‌تواند سهم خوبی از اقتصاد را به خود

محمود حجتی در این مراسم تأکید کرد که باید سیاست افزایش تولید و حرکت به سمت خودکفایی در تولید روغن نیز اجرا شود. وزیر جهادکشاورزی گفت: میزان تولید کشور از یک میلیون و ۱۰۰ هزار تن در ۴ سال گذشته به یک میلیون و ۶۴۳ هزار تن رسیده است و در ۴ سال آینده می‌توانیم به‌راحتی در تولید شکر خودکفا شویم. حجتی افزود: جدای از تأثیرات مثبت این افزایش تولید در ایجاد اشتغال و ارزش افزوده، بازاری را که به‌طور رایگان در اختیار کارگران و کشاورزان کشورهای دیگر قرار داده بودیم، به کشور خود برگرداندیم.

به گفته حجتی، می‌توان با درس گرفتن از این موضوع، در مورد محصولات دیگر مانند روغن هم این افزایش تولید و بعد خودکفایی را ایجاد کرد. وزیر جهادکشاورزی میزان خودکفایی روغن را ۷ درصد عنوان کرد و گفت: به دلیل ضرورت کشور و نیاز بخش کشاورزی باید در بخش روغن هم خودکفا شویم. امروز توانستیم تولید کلزا را تا سه برابر افزایش دهیم اما باید این مسیر ادامه یابد. غلامحسین شافعی، رئیس پارلمان بخش خصوصی کشور در این مراسم به نقش تولید شکر در راستای تحقق اهداف اقتصاد مقاومتی اشاره کرد. وی خاطر نشان کرد: باید این حرکت مورد تجزیه و تحلیل بیشتر قرار بگیرد و به راهکاری علمی تبدیل شود که در سایر حوزه‌ها نیز قابلیت اجرا داشته باشد. محمد نهاوندیان، رئیس دفتر رئیس‌جمهور نیز در این مراسم با تأکید بر این نکته که باید نهضت ارتقای بهره‌وری در کشور شکل بگیرد، گفت: امروز تخصیص منابع انسانی بیش از منابع طبیعی است. متأسفانه نتوانستیم در محیط کسب‌وکار کشور خلاقیت‌های کارآفرینانه را به‌کار بگیریم. در این وضعیت نباید دچار اشتباه شد و دولت را مسئول ایجاد شغل دانست. نهاوندیان تأکید کرد: دولت بسترساز است و به‌طور قطع با این میزان کاهش در درآمدهای خود دیگر به‌هیچ‌وجه نباید از آن انتظار داشت که شغل دولتی به‌وجود آورد. با بودجه‌های عمرانی دولت نمی‌توان شغل آفرید. باید از دولت بخواهیم که فقط وظیفه خود را انجام دهد تا بخش خصوصی با احساس رقابت و عدالت، کارآفرینی کند.

شمارش معکوس برای خودکفایی شیرین

آرمان - نوشین ایزدپناه: روز گذشته مراسم جشن ملی تولید شکر در محل اتاق بازرگانی، صنایع و معادن ایران با حضور رئیس دفتر رئیس‌جمهور، وزیر کشاورزی، رئیس اتاق بازرگانی و فعالان اقتصادی برگزار شد. در این مراسم محمد نهاوندیان بر تأثیر برجرام بر ورود فناوری جدید تأکید کرد و آن را مؤثر در افزایش تولیدات کشاورزی دانست. محمود حجتی هم عنوان کرد که تا ۴ سال دیگر می‌توانیم در تولید شکر خودکفا شویم. غلامحسین شافعی نیز از رکورد شکنی در زمینه تولید شکر که در ۱۲۰ سال اخیر بی‌سابقه بوده خبر داد.

رکورد تولید شکر؛ معجزه بهره‌وری

رئیس دفتر رئیس‌جمهور در مراسم جشن ملی شکر که در محل اتاق بازرگانی، صنایع و معادن ایران برگزار شد، گفت: رکورد در تولید شکر نشان می‌دهد می‌توانیم با تکیه بر منابع موجود محصول بیشتری داشته باشیم و این معجزه بهره‌وری است. محمد نهاوندیان با بیان اینکه اگر تولیدی انجام شود که بازار نداشته باشد، جز خسارت نخواهد بود، افزود: کار بزرگی که در برجرام انجام شد این بود که دیوارهای بلندی که بر سر راه تعاملات ما بود، شکست. به گفته وی ورود تکنولوژی و فناوری در حوزه کشاورزی به کشور مدیون برجرام است. رئیس دفتر رئیس‌جمهور همچنین با اشاره به اینکه بخش کشاورزی توانسته در تولید چغندر قند و شکر عملکرد بسیار مناسبی داشته باشد، اظهار داشت: عملکرد تولید چغندر قند از ۳۱ تن در هکتار در سال ۸۸ به ۵۳ تن در هر هکتار در حال حاضر رسیده ضمن اینکه تولید شکر نیز از ۴/۳ گرم به ۷/۶ گرم رسیده که این دستاوردها مایه مباهات است. نهاوندیان با اشاره به اینکه ۱/۳ رشد اقتصادی باید از رشد بهره‌وری حاصل شود، گفت: متأسفانه هنوز این مسئله تحقق نیافته است، اما گزارشتی که در این جلسه مطرح شد نشان می‌دهد که این کار شدنی است و می‌شود با استفاده بهینه از منابع موجود، بسازده کار را بالاتر برد. او تصریح کرد:

صفر شدن تعرفه واردات شکر منجر به کاهش تولید شکر به ۵۰۰ هزار تن شد و تولید چغندر هم از ۶/۵ میلیون به نزدیک ۲ میلیون تن تولید کاهش یافت. سیاست و نگاه غلط در تعیین تعرفه شکر منجر شد سایر بخش‌های کشاورزی به غیر از تولید چغندر و شکر هم آسیب ببیند بنابراین در سال ۸۷ کشاورزان به جای کشت چغندر اقدام به کشت سیب‌زمینی کردند و در آن سال به دلیل افزایش تولید سیب‌زمینی این محصول به صورت مجانی در بین مردم توزیع شد و سلسله‌وار آن تصمیم غلط منجر به فاجعه در بخش‌های کشاورزی و صنعت قند و شکر کشور شد. در دولت تدبیر و امید و با حمایت رئیس‌جمهوری، تعامل مثبت با بخش صنعت، تلاش کشاورزان و تعاملات جهانی، نزدیک به ۵۰ درصد افزایش تولید شکر داشتیم و تولید شکر از یک میلیون و ۱۰۰ هزار تن در سال ۹۲ به یک میلیون و ۶۴۳ هزار تن افزایش یافته است.»

عدالت اجتماعی، توسعه پایدار را تضمین می‌کند

محمد نهاوندیان، رئیس دفتر رئیس‌جمهور که خود زمانی به‌عنوان رئیس پارلمان بخش خصوصی در اتاق بازرگانی حضور داشت و این روزها زرمه حضورش در کابینه دوازدهم بیشتر از پست فعلی‌اش به گوش می‌رسد در مراسم جشن ملی شکر گفت: «رکورد در تولید شکر نشان می‌دهد می‌توانیم با تکیه بر منابع موجود محصول بیشتری داشته باشیم و این معجزه بهره‌وری است. اگر تولیدی انجام شود که بازار نداشته باشد، جز خسارت نخواهد بود و کار بزرگی که در برجام انجام شد این بود که دیوارهای بلندی که بر سر راه تعاملات ما بود، شکست. قطعاً ورود تکنولوژی و فناوری در حوزه کشاورزی به کشور مادیون برجام است. بخش کشاورزی توانسته در تولید چغندر قند و شکر عملکرد بسیار مناسبی داشته باشد؛ عملکرد تولید چغندر قند از ۳۱ تن در هکتار در سال ۸۸ به ۵۳ تن در هر هکتار در حال حاضر رسیده است.» وی با اشاره به اینکه ۳/۱ رشد اقتصادی باید از رشد بهره‌وری حاصل شود، افزود: «متأسفانه هنوز این مسئله تحقق نیافته است اما گزارشاتی که امروز در این جلسه مطرح شد، نشان می‌دهد که این کار شدنی است و می‌شود با استفاده بهینه از منابع موجود، باره کار را بالاتر برد. تنها چغندر قند و شکر نیستند که ما به چنین دستاوردهایی در تولید آنها رسیده‌ایم بلکه ما در محصولاتمانند گندم نیز همین عملکرد را داشته‌ایم و بدون اینکه سطح زیرکشت را افزایش داده باشیم یا اینکه مصرف آب را بالا ببریم، محصول بیشتری به دست آورده‌ایم و این رمز و کلید رشد پایدار ایران است.» وی همچنین با تأکید بر اینکه رشد بدون عدالت، پایدار نمی‌ماند، ادامه داد: «در بهره‌مندی از اقتصاد باید گام‌های جدی برداریم. بحث عدالت اجتماعی به‌ویژه در کشاورزی بسیار مهم است. کشاورز ما باید احساس بهره‌مندی کند. باید فاصله دهک پایین و بالا در اقتصاد همواره مورد توجه ما باشد و نگاه عدالت اجتماعی در اقتصاد بتواند رشد پایدار ما را تضمین کند.»

تسری موفقیت شکر به سایر حوزه‌ها

در این مراسم غلامحسین شافعی، رئیس پارلمان بخش خصوصی هم به نقش تولید شکر در راستای تحقق اهداف اقتصاد مقاومتی اشاره کرد و افزود: «در حوزه تولید شکر موفقیت چشمگیری حاصل شده است که در شرایط غیرعادی اقتصادی کشور به دست آمد. با اعمال سیاست‌ها و مشارکت فعالان این عرصه، حضور متخصصان و پژوهشگران مطرح کشور، روند رشد تولید شکر افزایش پیدا کرد. امروز شاهد آن هستیم که با مصرف آب کمتر، سطح زیرکشت کمتر و در مجموع با پیوند علم و عمل این رکورد به ثبت رسید. دستیابی به این موفقیت که با افزایش تولید ثروت، درآمد و ایجاد اشتغال همراه است اقدامی مهم و اساسی است که باید آن را به سایر صنایع نیز تسری داد.» وی ادامه داد: «باید این حرکت مورد تجزیه و تحلیل بیشتر قرار بگیرد و به راهکاری علمی تبدیل شود که در سایر حوزه‌ها نیز قابلیت اجرا داشته باشد. در سال ۸۱ به‌ازای هر متر مکعب آب ۸۱ گرم، در سال ۹۰ در حدود ۴۳۷ گرم و در سال ۹۵ بالغ بر ۶۰۰ گرم شکر تولید شده که موفقیت بزرگی است.»

حجتی: تنها ۴ سال دیگر در تولید شکر

خودکفا می‌شویم

وزیر جهاد کشاورزی در جشن تولید شکر در اتاق بازرگانی

گفت: ما به راحتی و قطعاً می‌توانیم در بخش تولید شکر در ۴ سال آینده در تولید شکر خودکفا شویم. محمود حجتی در جشن ملی تولید شکر که با حضور محمد نهاوندیان در اتاق بازرگانی ایران برگزار شد، گفت: این کاری که در صنعت قند و شکر در کشور شروع شده، نباید نیمه‌کاره بماند و باید آن را در تمام زمینه‌هایش یعنی فراز و نشیب‌ها و همچنین موفقیت‌هایش مدون کرد. وزیر جهاد کشاورزی با بیان اینکه باید میزان تولیدات در سال‌های مختلف و همچنین افت و خیزهای تولید در دهه اواسط و اواخر دهه ۸۰ باید بررسی شود، گفت: میزان تولید شکر از یک میلیون و ۱۰۰ هزار تن در ۴ سال گذشته به یک میلیون و ۶۵۰ هزار تن در سال ۹۵ افزایش یافت و تولید شکر به میزان ۵۰ درصد افزایش یافته است.

رکورد ۱۲۰ ساله تولید شکر شکسته شد

جشن ملی شکر محمود حجتی، وزیر کشاورزی، در دولت گذشته پول توسعه کشور را صرف واردات کمرشکن شکر کردند رئیس مؤسسه تحقیقات کشاورزی در گفت‌وگو با «شهروند»: همزمان با افزایش کشت پاییزه چغندر قند موجب صرفه‌جویی ۵۰ درصدی در مصرف آب شد.

شهروند | تولید شکر ایرانی رکورد ۱۲۰ ساله را شکست و به یک میلیون و ۶۴۳ هزار تن رسید. حالا نه تنها شکر رکوردزنی کرده بلکه بکارگیری فناوری موجب شده است که تولید شکر با صرفه‌جویی ۵۰ درصدی مصرف آب به دست آید. دیروز بسیاری از فعالان این صنعت به همراه شماری از مسئولان دولتی از جمله محمود حجتی وزیر کشاورزی و محمد نهاوندیان رئیس دفتر رئیس‌جمهوری در اتاق بازرگانی ایران گردهم آمدند تا جشن ملی شکر را برگزار کنند. محمود حجتی در این گردهمایی اعلام کرد: کمر تولیدکنندگان شکر در دولت گذشته شکست و در حالی که نیاز ایران به شکر ۳۰ تا ۴۰ هزار تن بود، ۵٫۵ میلیون تن شکر به کشور وارد می‌شد. همین موضوع باعث شد مزارع چغندر قند به زیرکشت سیب‌زمینی بروند. سیب‌زمینی‌های مازادی که دستمایه تبلیغاتی محمود احمدی‌نژاد شد.

اسکندر زند رئیس مؤسسه تحقیقات کشاورزی به «شهروند» توضیح می‌دهد: دولت یازدهم با انتقال زمان کشت چغندر قند و تولید بذر مقاوم به خشکی توانسته است همزمان با صرفه‌جویی در مصرف آب به یک رکورد بزرگ در تولید شکر دست پیدا کند.

صرفه‌جویی ۵۰ درصدی در مصرف آب

اسکندر زند، رئیس مؤسسه تحقیقات کشاورزی در گفت‌وگو با «شهروند» با اشاره به این‌که دانش فنی کشت پاییزه چغندر قند از ۲۰ سال پیش به دست آمده بود، اما اجرا نمی‌شد، گفت: در دولت یازدهم از آن‌جا که مشکل کم‌آبی جدی گرفته شد، کشت چغندر قند از فصل بهار به پاییز منتقل شد، زیرا در فصل پاییز بخش عمده‌ای از آب مورد نیاز این محصول توسط آب سبز یعنی آب باران تأمین می‌شود.

به گفته زند، کشت پاییزه چغندر قند موجب افزایش بهره‌وری آب و صرفه‌جویی ۵۰ درصدی در مصرف آب می‌شود و شرایط رشد را برای چغندر قند فراهم می‌کند؛ به طوری که متوسط عملکرد که در کشت بهار حدود ۵۰ تن در هکتار است، در کشت پاییزه به حدود ۷۰ تن در هکتار می‌رسد. رئیس مؤسسه تحقیقات کشاورزی با بیان این‌که کشت پاییزه چغندر قند نیازمند شناسایی ارقام بهتر و مناسب‌تر و مکان‌سنجی بود، توضیح داد: دانش تولید ارقام مناسب کشت پاییزه در مؤسسه تحقیقات کشاورزی به دست آمد و همچنین در این مؤسسه نسبت به شناسایی و تست ارقام مناسب خارجی هم اقدام شد. به گفته زند، مکان‌سنجی کشت پاییزه این محصول هم توسط مؤسسه تحقیقات چغندر قند به دست آمد و در نهایت این دانش فنی با مشارکت بخش تحقیقات و ترویج به عرصه منتقل شد.

واردات بی‌رویه شکر کمر تولید را شکست

اما دیروز در جشن ملی تولید شکر وزیر جهاد کشاورزی فرصت را مناسب دید تا از واردات گسترده شکر در دولت

نهم که کمر تولید را شکست و نقشی که این موضوع در تولید سیب‌زمینی و توزیع مجانی آن بین مردم داشت، صحبت کند. محمود حجتی عنوان کرد که افزایش واردات شکر در دولت نهم دلیل افزایش تولید سیب‌زمینی و توزیع مجانی آن میان مردم بود. به گفته وزیر جهاد کشاورزی به واسطه واردات گسترده شکر در سال‌های گذشته، به راحتی بازار در اختیار دیگر کشورها قرار می‌گرفت، اما در مقابل بازاری نمی‌گرفتیم و در مواقعی حتی با التماس شکر می‌خریدیم. او تأکید کرد که بازار یک آورده مناسب است و نباید با صفر ریال آن را در اختیار صنعت و کشاورزی دیگر کشورها قرار داد و به این ترتیب در کشورمان بر میزان ناهنجاری‌ها افزود.

حجتی با اشاره به بحران‌های مختلف برای واردات برخی محصولات کشاورزی در طول دهه‌های گذشته گفت: به طوری که سرمایه‌های نفتی خود را صادر کردیم، با چند واسطه پول آن را به کشور آوردیم تا با آن شکر بیاوریم و بخوریم که این امر اقتصاد کشور را به زمین زد. به گفته وزیر جهاد کشاورزی، تعرفه واردات شکر از نیمه دوم سال ۸۴ تا نیمه اول سال ۸۵ ۵بار کاهش پیدا کرد تا به صفر رسید که این امر ناشی از نبود برنامه‌ریزی‌های مناسب برای تولید و تأمین محصول بود.

واردات ۲/۵ میلیون تن شکر در دولت نهم

حجتی یادآور شد: در آن سال‌ها نیاز کشور به شکر ۳۰ تا ۴۰ هزار تن بود اما ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار تن شکر به کشور وارد شد که این موضوع میزان تولید را به ۵۰۰ هزار تن کاهش داد و در همه بخش‌های مرتبط از جمله به کشاورزان و کارخانه‌ها آسیب وارد کرد. به گفته حجتی، بعد از این وقایع بود که کشاورزان به جای چغندر، سیب‌زمینی کاشتند که موجب توزیع سیب‌زمینی‌های مجانی شد. او با اشاره به این‌که تولید شکر در کشور از ۱۲۰ سال گذشته شروع شد، اظهار داشت: افزایش تولید شکر در کشور نیمه‌کاره گذاشته نمی‌شود. البته موفقیت‌ها و مشکلاتی در این باره برای ما پیش آمده و باید با شناسایی آنها، مشکلات را برطرف کنیم. این عضو کابینه تأکید کرد که در طول ۴ سال گذشته با حمایت و پشتیبانی رئیس‌جمهوری و تعامل سازنده و فداکاری بخش صنعت و تلاش کشاورزان مقدمات افزایش تولید به دست آمد. در عین حال شکر سرلوحه کار کشاورزان قرار گرفت و این کار بدون همکاری و همراهی بخش خصوصی و دولتی امکان‌پذیر نبود. حجتی با اشاره به افزایش ۵۰ درصدی تولید شکر در کشور و رسیدن آن از یک میلیون و ۱۰۰ هزار تن به بیش از یک میلیون و ۶۰۰ هزار تن گفت: مصرف شکر در کشور ۲ میلیون و ۱۰۰ هزار تن تا ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تن است و می‌توانیم در ۴ سال آینده به خودکفایی در این محصول دست یابیم.

کشت پاییزه چغندر قند؛ کلید تولید کشور

او کشت پاییزه چغندر قند را کلید تولید کشور دانست و افزود: این تولید، مصرف آب را ۱٫۴ درصد کاهش داده است. این در حالی است که ما در تابستان محدودیت منابع آب داریم اما در پاییز به‌خاطر سردی هوا و کاهش تبخیر می‌توانیم همراه با استفاده از آب سرد تولید را افزایش دهیم. حجتی با تأکید بر این‌که در کشور اقلیم مناسب کشت پاییزه وجود دارد، اظهار داشت: طبق تجربه سال گذشته از طریق کشت پاییزه موفق به تولید ۷۰۰ هزار تن چغندر شدیم که این محصولات در مناطقی از ایلام، کرمانشاه و فارس است. به گفته این مقام مسئول، تولید چغندر نیاز فنی تولیدات کشور است که باعث از بین رفتن علف‌های هرز و افزایش تولید گندم می‌شود.

تولید پارسال شکر بی‌سابقه بود

در این مراسم رئیس اتاق بازرگانی ایران هم با اشاره به بی‌سابقه‌بودن تولید شکر در سال گذشته در مقایسه با ۱۲۰ سال گذشته گفت: در سایه اعمال هماهنگ و مشارکت همه تلاشگران افزایش ۵۰ درصدی تولید شکر در کشور محقق شد.

غلامحسین شافعی تأکید کرد که این تولید در شرایطی شکل گرفته که آب کشور در شرایط بحرانی قرار دارد و رسیدن به چنین رکوردی در تولید چغندر قند با کمترین میزان استفاده از آب انجام شده است. به گفته رئیس اتاق بازرگانی ایران رکورد تولید شکر نشان می‌دهد که وقتی می‌گوییم می‌توانیم در شرایط غیرمتعارف، کارهای بزرگ انجام بدهیم، حرف بی‌اساس نمی‌زنیم و این کار امکان‌پذیر است. شافعی با بیان این‌که در سال ۸۱ به‌ازای هر متر مکعب آب، ۱۲۰ گرم شکر تولید شده است، عنوان کرد که این عدد در سال ۹۰ به ۴۳۷ گرم و در سال ۹۵ به ۶۰۰ گرم رسیده که یک اقدام و رکورد بسیار فوق‌العاده است. به گفته شافعی، پیوند علم و عمل در بخش کشاورزی در تولید محصول چغندر قند به وضوح مشخص است.

تولید ۳۵ درصد شکر جهان در برزیل و هند

میزان تولید و مصرف برخی از کشورهای جهان ۲۰۱۶-۱۷ (هزار تن / شکر خام)

کشور	کل تولید	کل مصرف	مصرف سرانه (کیلو)
برزیل	۴۰,۰۶۱	۱۱,۹۵۳	۵۶,۹۴
هندوستان	۲۶,۵۰۰	۲۷,۵۰۰	۲۰,۵۲
چین	۱۲,۱۰۰	۱۷,۵۰۰	۱۲,۱۴
تایلند	۱۲,۰۰۰	۵,۷۰۰	۵۱,۱۶
پاکستان	۸,۰۳۵	۵,۷۰۰	۲۷,۰۳
آمریکا	۷,۸۹۳	۱۱,۳۱۹	۳۴,۳۱
روسیه	۶,۵۷۰	۶,۴۰۵	۴۴,۵۹
مکزیک	۶,۲۰۰	۴,۹۹۵	۳۹,۷۰
فرانسه	۵,۶۲۵	۲,۴۸۹	۳۸,۱۸
استرالیا	۵,۳۵۷	۱,۳۵۰	۵۸,۱۱
آلمان	۴,۵۰۰	۳,۲۵۰	۴۰,۱۵
گوآتمالا	۳,۰۰۰	۹۰۰	۵۸,۲۱
جهان	۱۳۷,۸۴۱	۱۳۷,۸۴۱	۲۴,۳۹

۱۲ میلیون تن در صدر تولیدکنندگان جهان قرار دارند. این در حالی است که هند با مصرف ۲۷ میلیون تن مصرف کننده نخست شکر است و با فاصله‌ای حدود ۶۰ درصد از چین در صدر قرار دارد. چین نیز بزرگترین واردکننده جهان در سال ۲۰۱۶-۲۰۱۷ بوده است و اندونزی در مقام دوم قرار دارد. ذخیره نسبت به مصرف در سال زراعی ۲۰۱۷-۲۰۱۸ رقمی معادل ۳۹ درصد است که ۲ درصد کمتر است. بیشتر از سال زراعی قبلی و نسبت به متوسط سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۵ یک محاسبه ساده نشان می‌دهد برزیل و هند در مجموع با تولید ۶۷ میلیون تن شکر در سال زراعی ۲۰۱۶-۲۰۱۷ حدود ۳۵ درصد تولید جهان را در اختیار داشته‌اند.

۳ سال کاهش تولید در سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۵ این انتظار را ایجاد کرده بود که تولید شکر در منطقه تهدید افتاده است. اما اکنون دو سال است که تولید شکر رشد را تجربه می‌کند و این امید را ایجاد کرده است که بار دیگر تولید این محصول استراتژیک در مدار صعود قرار گیرد.

در آمارهای ارائه شده از سوی منابع جهانی علاوه بر این اعداد و ارقام که نشان می‌دهد تولید شکر در سال زراعی ۲۰۱۷-۲۰۱۸ از مرز ۱۹۰ میلیون تن عبور کرده است، آمار مصرف جهان نیز ترسیم و معلوم شده است که مصرف کل شکر در سال زراعی یادشده ۱۸۴ میلیون تن خواهد شد. برزیل با تولید ۴۰ میلیون تن هندوستان با تولید ۲۶ میلیون تن و چین با تولید

مصرف شکر در جهان به صورت قاره‌ای (هزار تن / شکر خام)

نام قاره	۲۰۱۳-۱۴	۲۰۱۴-۱۵	۲۰۱۵-۱۶	۲۰۱۶-۱۷	۲۰۱۷-۱۸
اروپا	۳۱,۲۴۵	۳۱,۱۹۵	۳۰,۹۵۵	۳۱,۰۴۸	۳۱,۰۱۲
آفریقا	۱۹,۵۹۳	۲۰,۳۵۶	۲۱,۰۴۳	۲۱,۴۷۲	۲۱,۹۶۳
آمریکای مرکزی و شمالی	۲۰,۶۵۹	۲۰,۷۸۲	۲۰,۹۹۷	۲۱,۳۴۱	۲۱,۵۲۱
آمریکای جنوبی	۲۱,۱۱۲	۲۰,۶۰۶	۱۹,۹۹۵	۱۹,۹۴۹	۲۰,۳۰۳
آسیا	۸۱,۳۸۹	۸۳,۹۰۷	۸۵,۰۶۸	۸۵,۰۰۵	۸۷,۸۷۹
اقیانوسیه	۱,۷۰۸	۱,۷۰۶	۱,۶۹۷	۱,۶۹۵	۱,۶۹۵
جمع (جهان)	۱۷۵,۷۰۹	۱۷۸,۵۵۴	۱۷۹,۷۵۷	۱۸۰,۵۱۱	۱۸۴,۳۷۵

تولید شکر در جهان به صورت قاره‌ای (هزار تن / شکر خام)

نام قاره	۲۰۱۳-۱۴	۲۰۱۴-۱۵	۲۰۱۵-۱۶	۲۰۱۶-۱۷	۲۰۱۷-۱۸
اروپا	۲۷,۷۴۷	۲۹,۹۳۸	۲۶,۰۳۱	۳۰,۴۳۲	۳۳,۳۳۶
آفریقا	۱۱,۲۹۳	۱۱,۳۳۵	۱۰,۸۹۶	۱۱,۶۸۴	۱۲,۷۱۳
آمریکای مرکزی و شمالی	۲۲,۲۲۸	۲۲,۶۷۳	۲۲,۲۴۷	۲۲,۴۸۵	۲۲,۸۴۷
آمریکای جنوبی	۴۷,۴۵۱	۴۲,۳۹۳	۴۸,۳۱۴	۴۷,۵۵۳	۴۷,۶۵۷
آسیا	۶۸,۴۷۰	۶۸,۸۵۲	۶۱,۷۶۹	۶۰,۱۱۹	۶۸,۷۸۷
اقیانوسیه	۴,۳۰۲	۵,۵۱۰	۵,۳۷۶	۵,۵۰۶	۵,۶۱۲
جمع (جهان)	۱۸۱,۴۹۳	۱۸۰,۷۰۴	۱۷۴,۶۳۶	۱۷۷,۷۸۲	۱۹۰,۹۵۳

مصرف سرانه به تفکیک قاره‌ها و جهان (هر نفر / کیلوگرم)

نام قاره	۲۰۱۳-۱۴	۲۰۱۴-۱۵	۲۰۱۵-۱۶	۲۰۱۶-۱۷	۲۰۱۷-۱۸
اروپا	۳۸,۱۰	۳۷,۹۶	۳۷,۵۸	۳۷,۶۳	۳۷,۵۲
آفریقا	۱۷,۳۷	۱۷,۶۱	۱۷,۷۸	۱۷,۷۲	۱۷,۷۱
آمریکای مرکزی و شمالی	۳۶,۷۹	۳۶,۶۸	۳۶,۷۰	۳۶,۹۵	۳۰,۹۳
آمریکای جنوبی	۵۱,۸۵	۵۰,۱۳	۴۸,۲۰	۴۷,۶۶	۴۸,۰۹
آسیا	۱۹,۳۱	۱۹,۷۳	۱۹,۸۲	۱۹,۶۳	۲۰,۱۲
اقیانوسیه	۴۶,۵۳	۴۵,۹۴	۴۵,۲۱	۴۴,۶۶	۴۴,۱۹
جهان	۲۴,۵۱	۲۴,۶۴	۲۴,۵۵	۲۴,۳۹	۲۴,۶۶

وضعیت تولید، مصرف، صادرات، واردات، ذخیره و نسبت ذخیره به مصرف یک سال جهان (هزار تن)

سال	۲۰۱۷-۱۸	۲۰۱۶-۱۷	۲۰۱۵-۱۶	۲۰۱۴-۱۵	۲۰۱۳-۱۴	۲۰۱۲-۱۳	۲۰۱۱-۱۲	۲۰۱۰-۱۱
ذخایر ابتدای دوره	۶۷,۵۸۵,۲	۷۲,۲۷۱,۱	۸۰,۳۱۲,۵	۷۹,۲۸۶,۱	۷۴,۲۴۵,۰	۶۴,۱۵۷,۱	۵۷,۴۴۶,۲	۵۶,۱۳۸,۷
تولید	۱۹۰,۹۵۳,۳	۱۷۷,۷۸۲,۷	۱۷۴,۶۳۶,۲	۱۸۰,۷۰۴,۳	۱۸۱,۴۹۳,۹	۱۸۴,۱۶۱,۶	۱۷۴,۳۴۹,۲	۱۶۵,۱۸۴,۳
واردات	۶۸,۰۹۱,۳	۶۶,۸۴۱,۸	۶۹,۰۳۵,۰	۶۳,۹۶۶,۴	۶۳,۸۸۵,۲	۶۴,۳۲۲,۵	۶۰,۷۶۵,۱	۵۹,۹۳۰,۸
مصرف	۱۸۴,۳۷۵,۲	۱۸۰,۵۱۱,۷	۱۷۹,۷۵۷,۴	۱۷۸,۵۵۴,۴	۱۷۵,۷۰۹,۵	۱۷۱,۶۷۸,۹	۱۶۸,۰۳۵,۸	۱۶۲,۶۴۹,۷
صادرات	۶۹,۷۵۱,۴	۶۸,۷۹۸,۷	۷۱,۹۵۵,۲	۶۵,۰۸۹,۹	۶۴,۶۲۸,۵	۶۶,۷۱۷,۲	۶۰,۳۶۷,۶	۶۱,۱۵۷,۹
ذخایر انتهایی دوره	۷۲,۵۰۳,۱	۶۷,۵۸۵,۲	۷۲,۲۷۱,۱	۸۰,۳۱۲,۵	۷۹,۲۸۶,۱	۶۴,۱۵۷,۱	۵۷,۴۴۶,۲	۵۷,۴۴۶,۲
افزایش (کاهش) تولید نسبت به سال قبل (هزار تن)	۱۳,۱۷۰,۶	۳,۱۴۵,۵	-۶,۰۶۸,۱	-۷۸۹,۶	-۲,۶۶۷,۷	۹,۸۱۲,۴	۹,۱۶۴,۹	۶,۷۳۶,۷
افزایش (کاهش) تولید نسبت به سال قبل (درصد)	۷,۴۱	۱,۸۰	-۳,۳۶	-۰,۴۴	-۱,۴۵	۵,۶۳	۵,۵۵	۴,۲۵
افزایش (کاهش) مصرف نسبت به سال قبل (هزار تن)	۳,۸۶۳,۶	۷۵۴,۳	۱,۲۰۳,۰	۲,۸۴۴,۹	۴,۰۳۰,۶	۳,۶۴۳,۱	۳,۳۸۶,۱	۳,۰۰
افزایش (کاهش) مصرف نسبت به سال قبل (درصد)	۲,۱۴	۰,۴۲	۰,۶۷	۱,۶۲	۲,۳۵	۲,۱۷	۳,۳۱	۰,۱۸
ذخیره نسبت به مصرف کل (درصد)	۳۹,۳۲	۳۷,۴۴	۴۰,۲۰	۴۴,۹۸	۴۵,۱۲	۴۳,۲۵	۳۸,۱۸	۳۵,۳۲

بزرگ‌ترین تولید کنندگان جهان ۲۰۱۶-۱۷

نام کشور	میزان تولید (هزار تن)	مصرف (هزار تن)
برزیل	۴۰,۰۶۱	۱۱,۹۵۳
هندوستان	۲۶,۵۰۰	۲۷,۵۰۰
چین	۱۲,۱۰۰	۱۷,۵۰۰
تایلند	۱۲,۰۰۰	۵,۷۰۰
پاکستان	۸,۰۳۵	۵,۷۰۰
آمریکا	۷,۸۹۳	۱۱,۳۱۹
روسیه	۶,۵۷۰	۶,۴۰۵
مکزیک	۶,۲۰۰	۴,۹۹۵
فرانسه	۵,۶۲۵	۲,۴۸۹
استرالیا	۵,۳۵۷	۱,۳۵۰
آلمان	۴,۵۰۰	۳,۲۵۰
گوآتمالا	۳,۰۰۰	۹۰۰
جمع	۱۳۷,۸۴۱	۱۳۷,۸۴۱

وارد کنندگان عمده جهان (بیش از یک میلیون تن) ۲۰۱۶-۱۷

نام کشور	میزان واردات (هزار تن)
چین	۶,۰۰۰
اندونزی	۵,۲۳۵
آمریکا	۳,۵۰۰
هندوستان	۲,۵۰۰
امارات	۲,۳۰۰
بنگلادش	۲,۲۵۰
الجزایر	۲,۰۹۰
کره جنوبی	۱,۹۶۷
مالزی	۱,۹۸۳
نیجریه	۱,۷۴۶
ایتالیا	۱,۷۰۰
عربستان	۱,۶۰۰
مصر	۱,۳۸۹

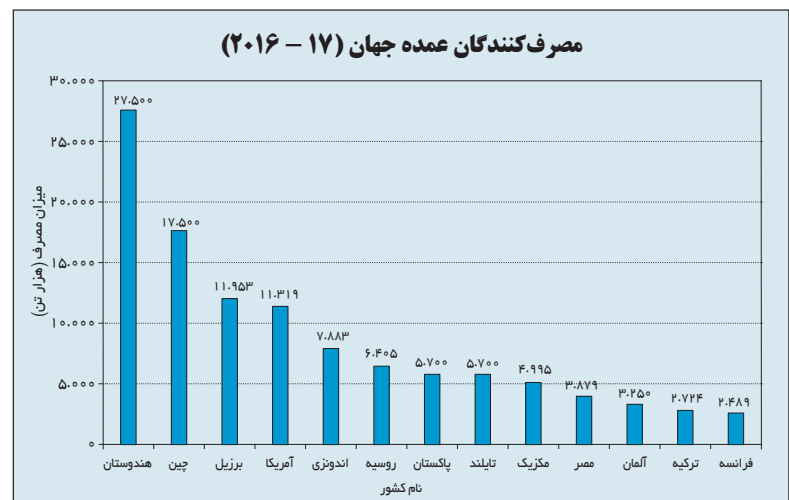
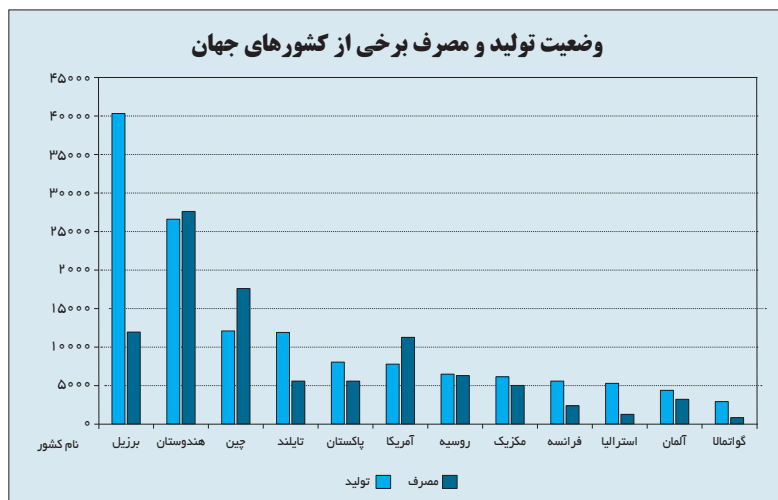
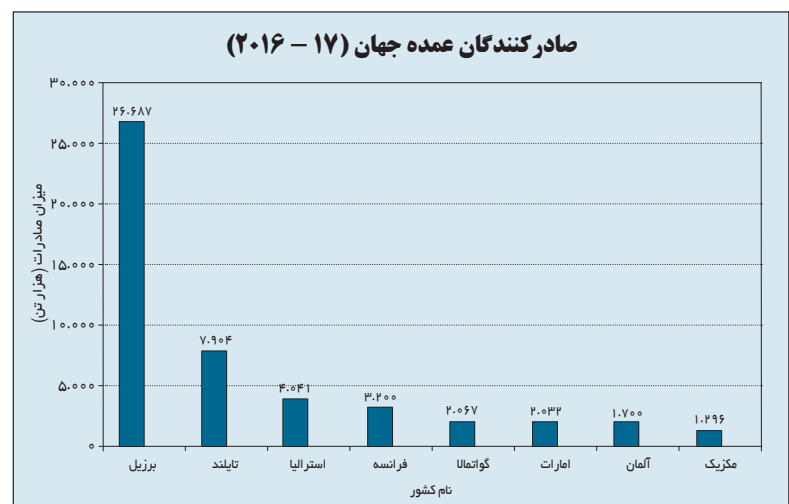
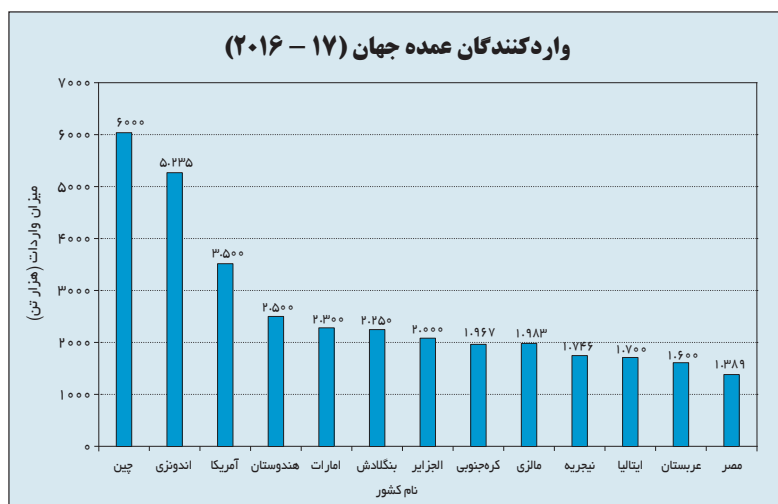
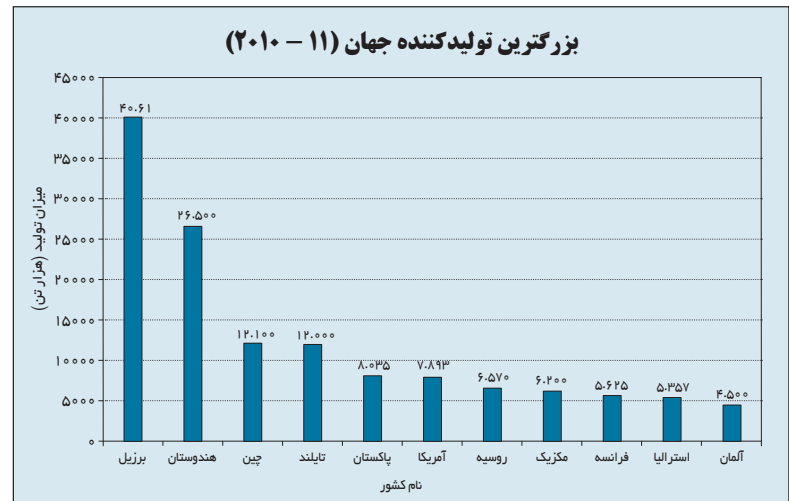
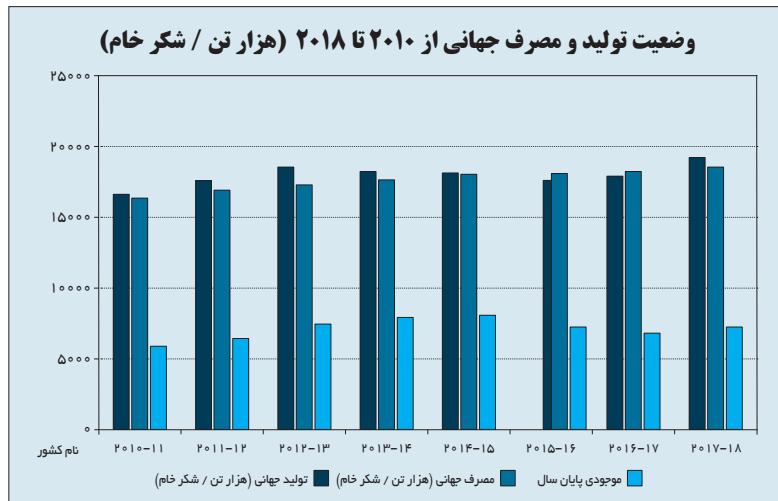
صادر کنندگان عمده جهان (بیش از یک میلیون تن) ۲۰۱۶-۱۷

نام کشور	میزان صادرات (هزار تن)
برزیل	۲۶,۶۸۷
تایلند	۷,۹۰۴
استرالیا	۴,۰۴۱
فرانسه	۳,۲۰۰
گوآتمالا	۲,۰۶۷
امارات	۲,۰۳۲
آلمان	۱,۷۰۰
مکزیک	۱,۲۹۶

مصرف کنندگان عمده جهان ۲۰۱۶-۱۷

نام کشور	میزان مصرف (هزار تن)
هندوستان	۲۷,۵۰۰
چین	۱۷,۵۰۰
برزیل	۱۱,۹۵۳
آمریکا	۱۱,۳۱۹
اندونزی	۷,۸۸۳
روسیه	۶,۴۰۵
پاکستان	۵,۷۰۰
تایلند	۵,۷۰۰
مکزیک	۴,۹۹۵
مصر	۳,۸۷۹
آلمان	۳,۲۵۰
ترکیه	۲,۷۲۴
فرانسه	۲,۴۸۹
جمع	۱۱۱,۲۹۷

* بیش از ۶۱ درصد از کل تولید شکر در سال ۲۰۱۶-۱۷ در سیزده کشور فوق مصرف شده است.

درهای تجربه موفق از یکپارچه سازی نظام های تولید و تجارت

از صفحه اول

همچنین پیشنهاد اعضای هیأت مدیره و مدیرعامل بانک کشاورزی به عهده وزیر جهاد کشاورزی گذاشته شده تا پس از تصویب مجمع عمومی بانک و با حکم وزیر امور اقتصادی و دارایی منصوب شوند. و در نهایت وزارت جهاد کشاورزی موظف گردید در واردات برای تأمین نیاز داخلی و تنظیم بازار به نحوی عمل کند که سالانه حداقل ۱۰ درصد به میزان تولید داخلی محصولات افزوده شود تا کالاهای مدنظر به مرز خودکفایی در تولید داخلی برسند. مجموعه تمهیدات لحاظ شده در قانون تمرکز وظایف و اختیارات مربوط به بخش کشاورزی در وزارت جهاد کشاورزی شرایطی را به وجود آورده که بتوانیم شاهد شکل گیری یک مدل موفق برای پیوند مسئولین دولتی با فعالین تولید و تجارت باشیم. هر چند وزارت جهاد کشاورزی در ابتدای راه ایجاد یکپارچگی و زمینه سازی برای حضور بخش خصوصی واقعی در زمینه مشارکت در سیاستگذاری و اجرای صحیح برنامه های تنظیم

بازار است اما می توان انتظار داشت که با اعتماد مجدد و مستمر به انجمن های صنفی و همکاری اتاق های بازرگانی زیر یک چتر واحد (وزارت جهاد کشاورزی) شرایطی را مهیا نماییم که این مدل بومی تجربه شده در حوزه کشاورزی، جایگاه خود را در بین فعالین این حوزه تثبیت کند.

حالی که به نظر می رسد که به بهانه ضعف اجرای یکپارچه سازی تولید و تجارت در وزارت صنایع، کمیسیون های تخصصی بنا بر تصویب جداسازی قرار داده اند امید است در زمان بررسی لایحه در صحن علنی، نمایندگان محترم مردم در مجلس شورای اسلامی، حداقل اجازه ندهند نواقص مشاهده شده در وزارت صنایع مجوزی برای از بین رفتن دستاوردهای وزارت جهاد کشاورزی شود و با حذف تبصره یک ماده یک لایحه اصلاح بخشی از ساختار دولت و حفظ وضع موجود، اجازه دهند وزارت جهاد کشاورزی با استمرار برنامه های خود ضمن تضمین منافع تولیدکنندگان حوزه کشاورزی رضایت مصرف کنندگان را نیز کسب کند. البته ممکن است در این میان برخی از افراد که منفعت شان در گرو واردات بی رویه و برنامه ریزی نشده بوده و هست متضرر گردند که به نظر می رسد منافع ملی و تحقق اقتصاد مقاومتی و تولید و اشتغال در بخش کشاورزی بر هر منفعت دیگری اولویت دارد و نمایندگان محترم و دولت خدمتگزار این اولویت را تشخیص داده و ایجاد شبهات و دلایل به ظاهراً صلاح نخواهد توانست عزم ملی برای تولید و اشتغال در پرتو مدل های بومی و یکپارچه و آزموده شده را مختل کند. به امید روزی که به جایی برسیم که قبل از ارائه هر طرح و لایحه ای که احتمال دارد فضای کسب و کار و تجارت موفق گذشته را تحت تأثیر منفی قرار دهد حتماً نظر تخصصی انجمن های صنفی هر حوزه و اتاق های بازرگانی ایران کسب گردد و مجلس شورای اسلامی نیز این گونه طرح ها و لوایح را صرفاً منضم به نظر تخصصی انجمن های صنفی وصول و مورد بررسی قرار دهد.

دکتر علیرضا دادگری نژاد

از صفحه اول

همچنین پیشنهاد اعضای هیأت مدیره و مدیرعامل بانک کشاورزی به عهده وزیر جهاد کشاورزی گذاشته شده تا پس از تصویب مجمع عمومی بانک و با حکم وزیر امور اقتصادی و دارایی منصوب شوند. و در نهایت وزارت جهاد کشاورزی موظف گردید در واردات برای تأمین نیاز داخلی و تنظیم بازار به نحوی عمل کند که سالانه حداقل ۱۰ درصد به میزان تولید داخلی محصولات افزوده شود تا کالاهای مدنظر به مرز خودکفایی در تولید داخلی برسند. مجموعه تمهیدات لحاظ شده در قانون تمرکز وظایف و اختیارات مربوط به بخش کشاورزی در وزارت جهاد کشاورزی شرایطی را به وجود آورده که بتوانیم شاهد شکل گیری یک مدل موفق برای پیوند مسئولین دولتی با فعالین تولید و تجارت باشیم. هر چند وزارت جهاد کشاورزی در ابتدای راه ایجاد یکپارچگی و زمینه سازی برای حضور بخش خصوصی واقعی در زمینه مشارکت در سیاستگذاری و اجرای صحیح برنامه های تنظیم

بازار است اما می توان انتظار داشت که با اعتماد مجدد و مستمر به انجمن های صنفی و همکاری اتاق های بازرگانی زیر یک چتر واحد (وزارت جهاد کشاورزی) شرایطی را مهیا نماییم که این مدل بومی تجربه شده در حوزه کشاورزی، جایگاه خود را در بین فعالین این حوزه تثبیت کند.

حالی که به نظر می رسد که به بهانه ضعف اجرای یکپارچه سازی تولید و تجارت در وزارت صنایع، کمیسیون های تخصصی بنا بر تصویب جداسازی قرار داده اند امید است در زمان بررسی لایحه در صحن علنی، نمایندگان محترم مردم در مجلس شورای اسلامی، حداقل اجازه ندهند نواقص مشاهده شده در وزارت صنایع مجوزی برای از بین رفتن دستاوردهای وزارت جهاد کشاورزی شود و با حذف تبصره یک ماده یک لایحه اصلاح بخشی از ساختار دولت و حفظ وضع موجود، اجازه دهند وزارت جهاد کشاورزی با استمرار برنامه های خود ضمن تضمین منافع تولیدکنندگان حوزه کشاورزی رضایت مصرف کنندگان

از صفحه اول

همچنین پیشنهاد اعضای هیأت مدیره و مدیرعامل بانک کشاورزی به عهده وزیر جهاد کشاورزی گذاشته شده تا پس از تصویب مجمع عمومی بانک و با حکم وزیر امور اقتصادی و دارایی منصوب شوند. و در نهایت وزارت جهاد کشاورزی موظف گردید در واردات برای تأمین نیاز داخلی و تنظیم بازار به نحوی عمل کند که سالانه حداقل ۱۰ درصد به میزان تولید داخلی محصولات افزوده شود تا کالاهای مدنظر به مرز خودکفایی در تولید داخلی برسند. مجموعه تمهیدات لحاظ شده در قانون تمرکز وظایف و اختیارات مربوط به بخش کشاورزی در وزارت جهاد کشاورزی شرایطی را به وجود آورده که بتوانیم شاهد شکل گیری یک مدل موفق برای پیوند مسئولین دولتی با فعالین تولید و تجارت باشیم. هر چند وزارت جهاد کشاورزی در ابتدای راه ایجاد یکپارچگی و زمینه سازی برای حضور بخش خصوصی واقعی در زمینه مشارکت در سیاستگذاری و اجرای صحیح برنامه های تنظیم

بازار است اما می توان انتظار داشت که با اعتماد مجدد و مستمر به انجمن های صنفی و همکاری اتاق های بازرگانی زیر یک چتر واحد (وزارت جهاد کشاورزی) شرایطی را مهیا نماییم که این مدل بومی تجربه شده در حوزه کشاورزی، جایگاه خود را در بین فعالین این حوزه تثبیت کند.

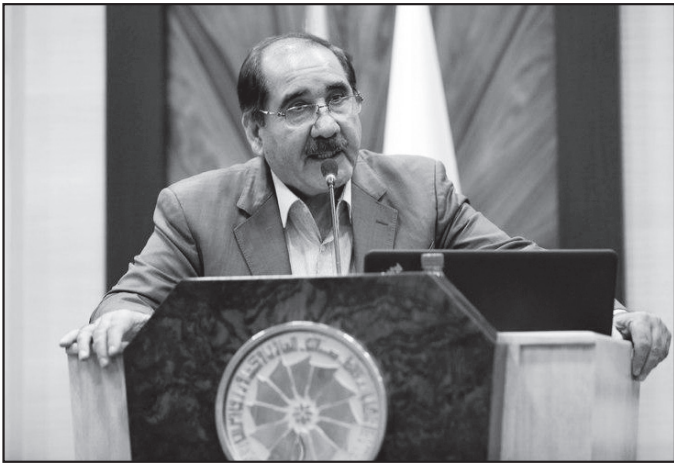
حالی که به نظر می رسد که به بهانه ضعف اجرای یکپارچه سازی تولید و تجارت در وزارت صنایع، کمیسیون های تخصصی بنا بر تصویب جداسازی قرار داده اند امید است در زمان بررسی لایحه در صحن علنی، نمایندگان محترم مردم در مجلس شورای اسلامی، حداقل اجازه ندهند نواقص مشاهده شده در وزارت صنایع مجوزی برای از بین رفتن دستاوردهای وزارت جهاد کشاورزی شود و با حذف تبصره یک ماده یک لایحه اصلاح بخشی از ساختار دولت و حفظ وضع موجود، اجازه دهند وزارت جهاد کشاورزی با استمرار برنامه های خود ضمن تضمین منافع تولیدکنندگان حوزه کشاورزی رضایت مصرف کنندگان

در روز جشن شکر چغندر کار نمونه مورد تجلیل قرار گرفت

چغندر کار نمونه از تجربه‌های خود گفت

برادران حسینی چغندر کار نمونه‌ای بود که در روز جشن شکر مورد تجلیل قرار گرفت و سخنرانی کرد؛ آنچه می‌خوانید بحث‌های کارشناسانه این چغندر کار نمونه است:

که وارد کشت نشاء می‌شوند از صفر تا صد، وامی که در اختیار آن‌ها قرار می‌دهند بازپرداختش ۱۰ ساله است و سودش صفر درصد است.

آقای مهندس کشاورز در این زمینه خیلی زحمت کشیدند و اطلاع دارند که وزارت کشاورزی بودجه ندارد، دولت باید این بودجه را در اختیار وزارت کشاورزی قرار دهد. در ترکیه گلخانه‌ها ۴/۵ درصد از کشاورز برای احداث گلخانه سود می‌گیرند اما در اینجا در کشت نشاء و گلخانه ۱۵ درصد باید سود پرداخت شود، ما با این ۱۵ درصد توان بازپرداخت را نداریم پس ضروری است که این مسئله بررسی شده و ان‌شاءالله بتوانیم کاری در این زمینه انجام دهیم.

یکی از کارهایی که خیلی خوب انجام شده مرکز مطالعات راهبردی کشاورزی است که کارشناسان باتجربه و علاقه‌مند و کارشناسان جوان و با انگیزه با مدیریت جناب آقای مهندس شریعتمدار، این‌ها جلسات زیادی می‌گذارند که در این جلسات از وزارت جهاد کشاورزی از وزارت نیرو می‌آیند. از واحدهای این‌ها بازدید می‌کنند و این می‌تواند راهکار خوبی در بخش خصوصی برای کشاورزی باشد.

۳۸۵ هزار تومان، دو واحد بذر را که خارج می‌کنیم، ۷۷۰ هزار تومان می‌شود، ۱۱۵ هزار هکتار زیر کشت داریم کمی بیشتر از ۸۸ میلیارد تومان پول را دور می‌ریزیم. اگر این مبلغ را تبدیل به دلار کنیم، ۲۳ میلیون و ۶۱۴ میلیون دلار را دور می‌ریزیم.

برای سموم علف‌کش هر هکتار ۳ لیتر بتانار مصرف می‌کنیم. اگر ما نشاء داشته باشیم به جای سه لیتر به یک لیتر نیاز داریم. امسال من لیتری ۱۱۰ هزار تومان بتانار خریدم، یعنی ۲۲۰ هزار تومان اضافه مصرف می‌کنیم. این مبلغ در ۱۱۵ هکتار می‌شود بیست و پنج میلیارد و سیصد میلیون تومان را دور می‌ریزیم. اگر با دلار حساب کنیم، ۶ میلیون و ۷۴۶ هزار دلار می‌شود.

در مصرف آب برای اینکه این بذر را سبز کنیم بین ۲ تا ۳ نوبت باید آبیاری انجام شود، هر نوبت آبیاری حدود هفتصد مترمکعب آب نیاز دارد، اما در مورد نشاء یک نوبت آبیاری لازم داریم، که می‌توانیم نوبت‌های اضافه را حذف کنیم. اگر ۲ آبیاری را ۱۴۰۰ مترمکعب کنیم، می‌توانیم در ۱۱۵ هکتار، ۱۶۱ میلیون مترمکعب آب صرفه‌جویی کنیم. پس در مورد نشاء باید وارد عمل شد.

کاری که در ترکیه انجام شد، کشاورزانی

داشته باشیم که الحمدلله این کار در حال انجام است.

یکی از کارهایی که ما می‌توانیم انجام دهیم این است که سطح زیر کشت را باید کم کنیم. اگر امروز می‌گویند ۱۱۵ هزار هکتار زمین زیر کشت چغندر داریم، سال دیگر این رقم باید کمتر شود، یعنی اعلام شود که این میزان کاهش پیدا می‌کند و باید بتوانیم تولید را در واحد سطح افزایش دهیم. یکی از کارهایی که می‌توانیم در این زمینه انجام دهیم، کشت نشاء است، کارهای بسیار خوبی آقای مهندس حاجتی و آقای مهندس کشاورز در این زمینه انجام داده‌اند که نیاز است که بیشتر روی آن کار شود. امروز در کشورهای پیشرفته فقط کشت نشاء است.

من چند مورد را خدمتان عرض می‌کنم، وقتی نشاء وارد مزرعه می‌شود وقتی بذر را داریم می‌کاریم در هر هکتار ۳ واحد بذر مصرف می‌کنیم یا شاید هم بیشتر هر واحد بذر حدود صد هزار دانه دارد ما بیشتر از یک واحد نیاز نداریم ولی سه واحد یا بیشتر می‌کاریم و بقیه‌اش را هم باز کارگر می‌گیریم و دور می‌ریزیم، میانگین قیمت بذر امسال هر کیلوگرم ۳۶۰ هزار تومان تا ۴۱۰ هزار تومان بوده اگر ما میانگین این‌ها را بگیریم می‌شود

با سلام و ادب و احترام؛ به همه عزیزان بخصوص مهندس حاجتی وزیر محترم جهاد کشاورزی و معاونان محترم، جناب آقای مهندس شافعی ریاست محترم اتاق ایران، جناب آقای شریعتمداری، جناب آقای مهندس کشاورز، جناب آقای مهندس دانایی و جناب آقای مهندس اشرف و همکاران محترم در صنعت قند کشور و همچنین همکاران محترم کشاورز.

بیست سال است وارد بخش زراعت شده‌ام، آقای مهندس شافعی در جریان هستند، ما حدود ۱۱۰ هکتار باغ میوه داشتیم که در آن هر سال بیش از ۳ هزار تن میوه تولید می‌شد. درختان باغ دو بخش بود، یک بخش سن‌شان زیاد شده بود و مجبور شدیم آن‌ها را قطع کنیم و تصمیم گرفتیم زراعت را جایگزین آن کرده و شروع کنیم. آن زمان در زراعت آبیاری بارانی وجود داشت و در باغ‌ها قطره‌ای.

در سال اول با مشکلات زیادی روبه‌رو شدیم، اما سال بعد مشکلات را برطرف کردیم و از آن سال به بعد کشت‌های ردیفی مانند گندم، جو، چغندر قند، سیب‌زمینی، گوجه‌فرنگی انجام دادیم که آقای مهندس حاجتی محبت کردند و اوایل سال ۸۰ از مزارع بازدید کردند.

یکی از بهترین کارهایی که صورت گرفت، همکاری با دانشگاه فردوسی مشهد از سال ۸۰ بود که دانشجویان رشته‌های زراعت و آبیاری، کارورزی خود را در این مزرعه انجام می‌دهند.

هفته گذشته در دانشگاه کشاورزی مشهد در جلسه‌ای خدمت آقای مهندس شریعتمداری بودیم که تمام رؤسای دانشگاه کشاورزی در آنجا حضور داشتند، ایشان حرف‌های بسیار خوبی زدند و گفتند مسایل پیش‌روی ما، سه مرحله دارد اول چالش، بعد بحران و بعد فاجعه است.

ما امروز وارد مرحله بحران شدیم، هنوز وارد مرحله فاجعه نشدیم، می‌توانیم کاری کنیم که وارد این مرحله نشویم، ما باید بهره‌وری را در بخش کشاورزی افزایش دهیم، برنامه‌ریزی

غلامحسین شافعی رئیس اتاق ایران:

کامیابی در رشد شکر به کالاهای دیگر تسری یابد

ملی شکر که در اتاق بازرگانی ایران برگزار شد، اظهار کرد: برگزاری این مراسم بهانه‌ای است برای تشریح دستاوردها و معرفی یک اقدام موفق ملی.

وی ادامه داد: امروز دستیابی به رکورد قابل توجه در تولید شکر در تاریخ ۱۲۰ ساله صنعت شکر بی‌سابقه است. در شرایط موجود و در سایه اعمال هماهنگی‌ها، همدلی‌ها و مشارکت عرصه تولید در بخش کشاورزی محقق شده است آن هم در وضعیتی که پایه اصلی این تولید یعنی آب در شرایط بحرانی قرار گرفته است.

رئیس اتاق بازرگانی ایران عنوان کرد: پیوند علم و عمل در کشاورزی باعث شده که امروز چنین موفقیتی را ببینیم، مطمئناً دستیابی به این موفقیت، درآمد و ثروت را به‌دنبال دارد که می‌توان آن را به کلیه صنایع کشاورزی تعمیم و نشر داد.

شافعی تصریح کرد: اگر تحول کوچکی در این بخش ایجاد شود و بحران آب دگرگون شود هیچ کشوری نمی‌تواند با صنایع قندوشکر ما رقابت کند.

رشد تولید شکر افزایش پیدا کرد. امروز شاهد آن هستیم که با مصرف آب کمتر، سطح زیر کشت کمتر و در مجموع با پیوند علم و عمل این رکورد به ثبت رسید.

رئیس پارلمان بخش خصوصی دستیابی به این موفقیت که با افزایش تولید ثروت، درآمد و ایجاد اشتغال همراه است را اقدامی مهم و اساسی دانست که باید آن را به سایر صنایع نیز تسری داد.

وی خاطر نشان کرد: باید این حرکت مورد تجزیه و تحلیل بیشتر قرار بگیرد و به راهکاری علمی تبدیل شود که در سایر حوزه‌ها نیز قابلیت اجرا داشته باشد.

رئیس اتاق ایران گفت: در سال ۸۱ به‌ازای هر متر مکعب آب ۸۱ گرم، در سال ۹۰ در حدود ۴۳۷ گرم و در سال ۹۵ بالغ بر ۶۰۰ گرم شکر تولید شده که موفقیت بزرگی است.

رئیس اتاق بازرگانی ایران گفت: اگر بحران آب حل نشود صنایع قندوشکر ما در دنیا پیش‌تاز خواهد بود و هیچ کشوری نمی‌تواند با ما رقابت کند. به گزارش ایسنا، غلامحسین شافعی در مراسم جشن تولید

غلامحسین شافعی رئیس اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران از جمله فعالان صادرات محصولات باغی است و به اهمیت آب و بهره‌وری از این عنصر کمیاب و همچنین اهمیت خودکفایی در مواد اساسی مورد نیاز شهروندان اطلاع کافی دارد. حمایت‌های او از مرکز مطالعات آب که در اتاق ایران تأسیس شده است، علاقه‌مندی‌اش به حضور جدی در مباحث مرتبط با رشد تولیدات ایرانی موجب شده است که در داوری‌های دقیق باشد. وی در سخنان کوتاهی در مراسم جشن شکر در اتاق به چند نکته اشاره کرد: شافعی، رئیس پارلمان بخش خصوصی کشور در این مراسم به نقش تولید شکر در راستای تحقق اهداف اقتصاد مقاومتی اشاره کرد. بر اساس اظهارات وی، در حوزه تولید شکر موفقیت چشمگیری حاصل شده است که در شرایط غیرعادی اقتصادی کشور به دست آمد.

شافعی تصریح کرد: با اعمال سیاست‌ها و مشارکت فعالان این عرصه، حضور متخصصان و پژوهشگران مطرح کشور، روند

انجمن صنفی کارخانهای قند و شکر ایران

زیر نظر شورای نویسندگان

تلفن و نمابر: ۸۸۹۶۹۰۵۵ - ۸۸۹۶۹۹۰۳

نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی - خیابان

شهید گمنام - شماره ۱۴